

GİZLİ GÜNDEMLER

"Demokrasi, Özgürlük, Anayasa"

III

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GİZLİ GÜNDEMLER
"Demokrasi, Özgürlük, Anayasa"

III

www.mhp.org.tr

Türk milletine bağlılıkta birleşenlerin, aynı çatı altında da bir araya gelebileceğine yürekten inanıyoruz. Kaldı ki bunu da zorunlu görüyoruz.

- Türkiye'yi yaşatmak,
- Türk milletini var etmek,
- Devletimizi muktedir kılmak,
- Ve bekamız için güç birliği yapmak için tavizsiz ve ön şartsız yola koyulduk.

Karşıımızdakilerin nasıl bir düzen kurmak istedikleri belli iken kazanmaya ve başarmaya mecbur olduğumuz aşikârdır.

Ülkemiz, birbirinin gırtlığına sarılmaya hazır mevzilere bölünmüşken, üzerimizde hesapları olanlar rahatça hareket edebilecekleri vasatı bulmuşken, bizim böylesi bir tehde duyarsız kalmamız elbette mümkün değildir.

Hiç şüphensiz olmasın ki, millî devlet ülküsüne bağlı, milletimizi bir bütün kabul eden; mazlumun, ezilmişin ve mağdurun tarafında olan, refahı sağlamak için sürekli çalışan, zalime göz açtırmayan ve haksızlık yapanı cezalandırma kararlılığında olan kim varsa yeri ve adresi Milliyetçi Hareket Partisidir!

DEVLET BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

05 Ekim 2010.....	7
12 Ekim 2010	39
19 Ekim 2010	67
25 Ekim 2010.....	103
02 Kasım 2010.....	133
09 Kasım 2010.....	163
23 Kasım 2010.....	199
30 Kasım 2010.....	231
07 Aralık 2010	263
28 Aralık 2010	293

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

05 EKİM 2010

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Basın Mensupları,

Türkiye Büyük Millet Meclisinin 23. Dönem 5. Yasama yılının ilk grup toplantısında sizlerle bir araya gelmiş bulunmaktayız.

Konuşmama başlarken hepimizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Bu yasama yılı, önümüzdeki süreçte yapılacak olan Milletvekilliği Genel Seçimleriyle son bulacaktır.

Ve Genel Seçimlerini takiben, oluşacak olan 24. Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisi yapısıyla milletimizin iradesi yeniden tecelli edecektir.

Geride kalan yıllar içinde, ülkemizin karşılaştığı devasa sorun alanları ve AKP Hükûmetinin neden olduğu tahribatlar, bu yasama yılına da ümitli yaklaşmamıza mani olmaktadır.

AKP'yle geçen her yıl maalesef kaybedilmiş ve heba olmuş bir dönem olarak akıllarda kalmıştır. Bunun fazlası vardır, ama eksiği, inanın bana, yoktur.

Milletimiz, karşıt cephelerde kümelenmiş ve kutuplaşma dinamikleri siyasi strateji olarak AKP eliyle toplumsal yapıya şırına edilmiştir.

Burada kastımız farklı düşüncelerin siyasi olgunluk, demokratik tavır ve asgari tahammül sınırları dışında seslendirilmesidir.

Eğer farklı bakış ve değerlendirmeler, milletimizi ayırmaya başlamışsa ve millî meselelerde tam bir mutabakat hâlinde olmamızı engelliyorsa elbette kutuplaşmadan bahsetmekten başka seçeneğimiz olmayacaktır.

Bu düşüncemiz ve tespitimiz, Sayın Cumhurbaşkanının Türkiye Büyük Millet Meclisindeki açılış konuşmasında dile getirdiği "olgunlaşmamış bir demokratik anlayışın tezahürü" değildir.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın böyle bir değerlendirmesi ister istemez bize, Türkiye'nin sorunlarına nasıl bir zihin örgüsü ve hangi mantık çerçevesinde yaklaşıldığını göstermiştir.

Toplumsal kutuplaşmanın ulaştığı hazin boyutu fark edemeyecek kadar gerçeklerden uzaklaşılması, mevcut

kırılgan ve kopma noktasına gelen sosyolojik yapıdan herhangi bir rahatsızlık duyulmadığı anlamına da gelecektir.

Gelişmeler bize başkaca bir yorum yapma imkânı bırakmamıştır.

Kabul etmemiz lazımdır ki, cepheleşmenin tahrik edildiği bugünkü ortamda, hiçbir sorun kalıcı ve temelli bir şekilde çözülememiş; insanımızın ihtiyacı olan huzur, refah, emniyet ve esenlik bir türlü sağlanamamıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisinin iktidarı altında Türkiye;

- Ekonomik krizden dolayı yoksullaşmış, işsizliğin baskısıyla toplumsal huzuru kalmamış,
- Bölücü tahrik ve saldırılar altında bunalmış, yorulmuş ve hırpalanmış,
- “Açılım” denen yıkım projesiyle parçalanmanın eşiğine kadar getirilmiş,
- Ve yolsuzluk, usulsüzlük, ahlaksızlık ve kargaşa girdabına düşürülmüştür.

Başbakan Erdoğan'ın yönetimi her alanda çözülmeyi tetiklemiş, çürümeyi hızlandırmıştır.

Ne yazık ki ülkemiz hızla belirsizliğin ve kaosun çekim alanına doğru kaymaktadır.

Özellikle 12 Eylül Referandumunun öncesinde ve sonrasında yaşananlar bu düşüncelerimizi doğrulayacak emarelerle doludur.

Hepinizin bildiği gibi, referandum gününe gelesiye kadar AKP Hükûmetinin Partimize yönelik alçakça tertiplerine şahit olunmuştur:

- Yandaş basının iftiraları,
- Kartvizitlerindeki sıfatları bizce malum olan kalemi kiralık köşe yazarlarının satırlarından saçılan zehirler,
- Sırtlarını nereye ve kimlere dayadıkları bilinen ve “özgürlükçüyüm” diyerek gerçek niyetlerini saklamaya çabalayan bazı sivil toplum kuruluşlarının faaliyetleri, referandum sürecinde tüm berraklığıyla ortaya çıkmıştır.

Bu grup hedef olarak Milliyetçi Hareket Partisini ve değerli mensuplarını belirlemiş ve tüm güçleriyle saldırmışlardır.

Bunun yanı sıra, AKP Hükûmeti devletin her imkânını utanmadan ve hayâsızca kullanmıştır.

Referandumda “Evet!” oyunun çıkması amacıyla; kaymakamlar, valiler ve diğer kamu görevlileri âdeta seferber edilmiş ve Partimizin pankartlarını indirmek için el birliği yaparak AKP’ye hizmet etmişlerdir.

Böylesine bulanık bir ortamda milletimiz referandumuna sunulan Anayasa değişikliklerini oylamış ve kabul etmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisinin tüm teşkilatları ve mensupları ise karşılarna çıkarılan her zorluğu aşmak için olağanüstü bir gayret göstermişlerdir.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarım da, seçim bölgelerinize ve görevlendirildiğiniz illere giderek milletimizle buluştunuz ve Partimizin referandumdaki kararını anlattınız.

İmkânsızlıklara takılmadan son ana kadar görevinizi hakkıyla ve tam bir inanmışlıkla yürüttünüz.

Bu itibarla hepimize ayrı ayrı teşekkür ediyorum, bu yasama yılında yapacağınız değerli çalışmalarınızda şimdiden başarılar diliyorum.

Gelecek yıl yapılacak olan Milletvekiliği Genel Seçimlerine kadar, bu gayretlerinizin artarak devam edeceğine yürekten inanıyorum.

Elbette partimiz, seçime kadarki süreyi en iyi şekilde değerlendirecek ve sahip olduğu ve asla taviz vermediği ilkeler ışığında kararlılıkla iktidar hedefine odaklanacaktır.

Bu süreçte sizlerin katkısı belirleyici olacaktır ve Partimizi daha da güçlendirecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi bundan önce olduğu gibi, bundan sonra da milletimizin tarafında ve yanında olmayı ısrarla sürdürecektir ve “**Tam Yol İleri !**” parolasıyla yoluna sonuna kadar devam edecektir.

Hedefimiz bellidir ve bu da Cenabı Allah'ın izniyle iktidara ulaşmaktır. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, Türkiye yoğun tartışmaların eşliğinde karşılıklı husumetlerin keskinleştiği bir referandum süreci yaşamış ve bu süreç geride kalmıştır.

AKP iktidarının uzlaşmadan ve toplumsal mutabakattan uzak bir şekilde hazırladığı 26 maddelik Anayasa değişiklikleri 12 Eylül 2010 tarihinde kabul edilmiştir.

Böylelikle 1982 Anayasa'sının yaklaşık üçte ikisi değişmiştir.

İktidar partisinin ileri demokrasi vaatleriyle birlikte; üstünlerin değil, hukukun üstünlüğünün sağlanacağına dair iddiaları ve özgürlüklerin artırılacağına yönelik sözleri referandum sürecinde en çok müracaat edilen ve aşındırılan kavramlar olmuştur.

AKP'nin gizli gündemini saklamak için girmeyeceği kılık ve atmayacağı iftiranın olmayacağı geride kalan referandum sürecinde net olarak anlaşılmıştır.

Bu kapsamda ülkemiz yakın tarihinin en tehlikeli ve sarsıntılı ortamına AKP Hükûmetinin değişim, demokrasi ve özgürlük yalanlarıyla birlikte girmiştir.

Deyim yerindeyse bütün iyimser yaklaşımlar ve değerlendirmeler AKP'nin çirkin suratını ve art niyetini gizlemek için kullanılmıştır.

PKK terör örgütü, AKP'nin referandum sürecindeki sırnaşık ve tavizkar tutumundan istifade etmiş ve bölücü taleplerini birer birer hükûmetin önüne koymuştur.

Demokratik özerklik, ana dilde eğitim, federasyon istekleri demokrasi ve hukuk devletinin sağladığı imkânların arkasına saklanmış ve buradan ilerleme kaydetmenin yollarını aramıştır.

İmralı canisiyle başlatılan pazarlıklar ve yıkım projesinin tüm aktörlerinin güç birliği yaparak faaliyete geçmesi referandum sürecine damgasını vuran iğrençlikler olarak zemin bulmuştur.

Türkiye'yi parçalamaya ve milletimizin birliğini bozmaya kararlı tüm odaklar maalesef AKP'nin omurgasız, kararsız ve köksüz politikalarından cesaret kazanmışlardır.

Bunların hepsini gördünüz ve yaşadınız.

Bu süreçte AKP zihniyeti tarafından gerçeklerin çarpıtılmasından çekinilmemiş, millî, dinî ve manevi değerlerin istismar edilmesinden utanılmamıştır.

Ve ne hazindir ki, geçmişteki acı hatıraların siyasete malzeme yapılmasından bile zerre kadar rahatsızlık duyulmamıştır.

12 Eylül 2010 tarihinde yapılan referandum öncesinde, Başbakan ve partisi tarafından uygulanan ve asla unutulmayacak olan kara ve aşağılık propagandanın hedefinde elbette öncelikle partimiz yer almıştır.

Milliyetçi Hareket Partisini, Türkiye'nin etnik kimlikler etrafında ayrışması için engel görenler, yıkımın karşısındaki kararlı tutumundan ürkenler AKP'nin yanında saf tutmuş ve fitnenin merkezi olmuşlardır.

Özellikle Partimizin nasıl alçakça hedef alındığını, eski sıfatıyla ortalıkta dolaşanların nasıl alet edildiğini maalesef gördük ve iftiralara uğradık.

Milliyetçi Hareketin siyasi mahremine girmek için en olmadık hilelerin hangi vasıtalar kullanılarak sahnelendiğine şahit olduk.

Bunlar bizim için unutulmayacak, asla da affetmeyeceğimiz çarpıklıklar olarak hafızalarımıza kazınmıştır.

AKP Hükûmeti, Üç Hilal'e gönül veren milyonlarca mensubunun kafasını karıştırmak ve nifak tohumlarını saçmak için en aşağılık düzenleri kurdu, oyunları tertipledi.

Ve Partimiz şirretin hücumuna uğradı.

Bunlar elbette, 41 yıllık onurlu ve kutlu mazisiyle bir bütün olmuş Milliyetçi Hareket Partisini etkilememiştir ve yolundan caydıramamıştır. Ve asla da inandıklarından vazgeçiremeyecektir.

Yelin kaya parçasından bir şey koparamayacağını, bizim akibetimizle ilgili beklenti içinde olanlar mutlaka göreceklerdir.

Milliyetçi - Ülkücü camiaya istikamet tayin etmek ve Milliyetçi Hareketi yargılamak ne Başbakan Erdoğan'ın ne de onun yandaşlarının haddidir.

Bu kokuşmuş ve tükenmiş zihniyetin üzerimizden siyasi hedef gözetmesinin bedeli ağır olacaktır ve bunun acı faturası da önlerine ilk fırsatta konulacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

12 Eylül Referandumunda milletimizin onayına sunulan Anayasa değişiklikleri kullanılan oyların yüzde 57,88'lik desteğiyle kabul edilmiştir.

Elbette biz bu sonuca saygı duymak durumundayız. Sandığa giderek tercihte bulunan her vatandaşımızın görüşünün ve hür iradesinin kıymetli olduğuna inanıyoruz.

Partimizin tercihte bulunduğu ve arkasında durduğu "Hayır!" oyları ise % 42,12 düzeyinde kalmıştır.

Bizim çağrımıza kulak veren ve arkamıza düşerek desteğini esirgemeyen tüm vatan evlatlarına bir kez daha teşekkür ediyorum.

Ancak, Anayasa değişikliklerinin kabul edilmesinin yarattığı bilinç kayması ve şaşkınlık birdenbire hayır oylarının tarafı olan Partimize saldırı olarak yönelmiş ve tam bir akıl tutulmasına şahit olunmuştur.

Referandum akşamından itibaren başlayarak, Milliyetçi Hareket Partisi haksız ve vicdansız suçlamalara maruz kalmış ve hayır oylarının düşüklüğünün müsebbibi olarak gösterilmeye çalışılmıştır.

Referandum öncesinde bir araya gelen malum ittifak, bu defa da Partimize akıl ve hayâ dışı yakıştırmalar ve yorumlarla hücum etmiştir.

Bu kapsamda olmak üzere, bunları dört ana başlık altında toplamak mümkün olacaktır:

Birinci olarak; MHP'nin, bu referandumda en çok darbe alan parti olarak gösterilme yüzüzlüğüdür.

"Evet" in gönüllü savucusu ve iktidarın çanak yalayıcısı olan kesimler, söz ve el birliği etmişçesine Partimizin büyük bir mağlubiyet aldığını iddia etmişlerdir.

Diyeceğim şudur ki, Milliyetçi Hareket Partisi tüm mensuplarıyla bütünleşerek "Hayır!" oyu kullanmıştır. Bunun aksini iddia eden kimse varsa, kronik MHP düşmanlığıyla maluldür.

Referandumda “Hayır!” oyu kullananların hangi siyasi düşünceye göre hareket ettiğinin açıkça bilinmesi zordur. Bununla ilgili resmî bir çalışma ya da analiz de yoktur. Sayıları 16 milyona yaklaşan vatandaşlarımızın büyük bir çoğunluğu, Partimizin görüşleri doğrultusunda hareket etmiş ve “Hayır !” kararımızın gerekçelerine kulak vermiştir.

MHP'nin yenilgi yaşadığını iddia edenlerin her fırsatta kinlerini kusan taraflar olduklarını bu zamana kadarki tecrübelerimizle açıkça biliyoruz. Ve bunların kimlerden müteşekkil olduğunun da ziyadesiyle farkındayız.

Bu itibarla Milliyetçi Hareket Partisini yenilmiş, darbe almış olarak göstermek; art niyetlilerin ve Partimizin güçlenmesinden rahatsız olanların uydurmasıdır ve bir kara leke olarak muhataplarının alınlarından hiçbir zaman silinmeyecektir.

İkinci olarak; Partimizde büyük bir taban kayması yaşandığı yönündeki yalan ve karalama kampanyasıdır.

Milliyetçi - Ülkücü camianın hiçbir ferdi talana, yolsuzluğa, hırsızlığa ve teröristle müzakere yapan ve ülkemizin lime lime edilmesine ortam hazırlayan bir siyasi zihniyete, sırf 12 Eylülle hesaplaşmak adına bile olsa destek vermesi ve ilgi göstermesi mümkün değildir.

Nitekim bizi yanıltacak bir gelişme ve sonuç da görülmemiştir.

Bir zamanlar içimizde olup da şimdi başka yerlerin yenisi ve fedaisi olanların, kendi geçmişlerini yok farz edercesine hakkımızda hüküm vermeleri ve MHP tabanının kaydığını söyleyenlerle ağız birliği etmeleri de tam bir hezeyandır.

Eğer amaç 12 Eylül'den hesap sormak idiye, şimdi bütün yollar açılmıştır. Partimizi 12 Eylül kısılcasına alarak hakaret edenlerin harekete geçmesi için hiçbir engel bulunmamaktadır. Darbecilerin yakalarından yapışmak için AKP'nin elini tutan da yoktur.

Ancak, AKP'nin 12 Eylül darbesiyle ilgili hesabı ve propagandası yalnızca referandum tuzağıdır.

12 Eylül mezalimini bizlere hatırlatarak, Partimizi yıpratmaya çalışanlar çok yakın bir zamanda AKP iktidarının ikiyüzlülüğünü göreceklerdir.

Bir zamanlar aramızda olup da bugün yollarını ayıranlar; bir dönem içinde oldukları partileri dimdik ayaktaiken ve bütün mensuplarıyla birlikte Türkiye'nin bölünmesine dur demek için azimle mücadele hâlindeyken, iktidarın davetkâr tutumuna kanıp, dünyevi nimetlere tamah ederek siyasi bilirkşi rolüne soyunmalarının pişmanlığını eminim ki hayatları boyunca yaşayacaklardır.

Partimizde kim taban kayması var diyorsa, bilsin ki kayan sadece bu iddiayı sarf edenlerin bilinçleridir, karakterleridir ve tavırlarıdır.

Üçüncü olarak; Milliyetçi Hareket Partisinin geçmişte güçlü olduğu yerlerdeki desteğinin azaldığı ve deyim yerindeyse kalelerinin düştüğü şeklinde belirmiştir.

Bizim amacımız kale inşa etmek ve onu korumak değildir.

Aziz vatanımızın her yöresi bizim için muazzezdir ve ayrılık kabul etmeyen bir bütündür.

Bizim için tek kale vardır ve o da Türkiye Cumhuriyeti'dir. Bu millî kaleyi savunmak, korumak ve güçlendirmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırız ve kararlıyız.

Partimizi belirli bölgelere sığdırmaya çalışanlar, dar alanlara sıkıştırmak için çaba sarf edenler ve aslında milletimizin desteğini manipüle etmek için akıllarınca tezgâh içinde olanlar amaçlarına asla ulaşamayacaklardır.

- Erzurum bizim için ne anlam ifade ediyorsa, Aydın da odur.
- Yozgat ne kadar vazgeçilmezse Edirne de o denli değerlidir.
- Trabzon ne kadar sevdamız ise Diyarbakır da aynı derecededir.
- Mersin gözümüzde ve gönlümüzde neyi ifade ediyorsa Ardahan da aynıdır.

Biz dün güçlü olduğumuz vatan beldelerinde şimdi de güçlüyüz.

Geçmişte hiç kimsenin vermediği desteği bizden esirgemeyerek arkamızda duran, yanımızda bulunan, ağıt yakan, dua eden kim varsa bugün de iç içeyiz. Eğer eksik varsa gidereceğiz, mesafe varsa kaldıracacağız ve mutlaka tam bir kucaklaşmayı sağlayacağız.

Üç Hilali hatıralarında yaşatıp zerre kadar da olsa darılanları ve başka siyasi partileri kerhen destekleseler bile kalpleri bizimle atanları tekrar yanımıza alıp güçlü Türkiye'yi birlikte kuracağız. Bundan herkes emin olmalıdır.

Milliyetçi Hareket, gönül ve destek veren milyonlarca Türkiye sevdalısıyla heybetli bir şekilde varlığını devam ettirmektedir. Ve gücünden asla bir şey kaybetmemiştir.

Partimize dördüncü ve son olarak yapılan hücum ise; önümüzdeki genel seçimlerde Partimizin baraj altında kalacağına yönelik bir temenninin siyasi falcılıkla birleşerek pompalanmaya çalışılmasıyla ortaya çıkmıştır.

3 Kasım 2002 Seçimlerinden önce MHP'siz hükümet arayışları, şimdi yerini MHP'siz Meclis çabalarına bırakmıştır.

İsmarlama anketlerle kamuoyu yönlendirilmeye çalışılmakta, aldatma ve kandırmada sınır tanınmamaktadır.

İnancım odur ki, Milliyetçi Hareket Partisini yalnızca oranlara bakarak değerlendirenler ve hakkında mesnetsiz sonuçlara ulaşanlar yanıldıklarını er geç anlayacaklardır.

Özellikle "açılım" denilen yıkım projesine dönük görüşlerimizden ve duruşumuzdan rahatsızlık duyanlar ve

Partimizi hain emellerine ulaşmada engel olarak görenler var güçleriyle harekete geçmişlerdir.

Nitekim referandumdan sonraki günlerde, bundan sonra yıkım projesiyle ilgili kanaatimizin ne olacağı sorgulanmış ve nasıl bir pozisyon alacağımız sürekli olarak tartışılmıştır.

Şüphesiz Türkiye'nin bölünmesini hızlandıracak ve milletimizin dağılmasını çabuklaştıracak yıkım projesine karşı dün nasıl bir mücadele vermişsek, artan bir inanç ve şevkle buna devam edeceğiz.

- Türk milletinin, etnik kimliklerin hışmına uğramasına müsaade etmeyeceğiz.
- PKK'yla AKP Hükûmetinin müzakere sürecine rıza göstermeyeceğiz.
- Bebek katilinin düşüncelerinin Meclis odalarında hükûmetçe muhatap alınmasına onay vermeyeceğiz.
- Başbakan Erdoğan'ın "Silahı bırakır masaya gelirsiniz!" sözleriyle mütareke çağrılarına sessiz kalmayacağız.
- Yıkıma karşı duracağız, Türkiye'ye sahip çıkacağız.

Başta AKP Hükûmeti olmak üzere, buradan muhataplarına sormak isterim:

- Biz bu millî tavrımızdan dolayı mı Meclis dışında kalacağız? Bunu mu söylemek istiyorsunuz?
- Yıkım projesine ortak etmek için mi yandaş medyadan saldırıyorsunuz?

- PKK'nın dağdan inmesi için verilecek tavizlere payanda olmamızı mı bekliyorsunuz?
- Türkiye'nin üniter yapısından ödün m verelim istiyorsunuz?
- İmralı canisi affedilsin, çok kültürlü ve çok kimlikli bir federasyonun alt yapısı kurulsun diye mi bizi zorluyorsunuz?
- Biz de mi Barzani'ye abi diyelim, peşmergeden ilgi bekleyelim?
- Türk milletinin okertilmesine ve ana dilde eğitim taleplerine alkış mı turalım?
- Nedir maksadınız? Neyi hedeflemektesiniz? Bizden hangi cevabı bekliyorsunuz?

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket Partisine yönelik kampanyanın sonuç vermesi ve inandıklarından geri döndürmesi dünya durdukça mümkün değildir.

Esasında bu çevrelerin korkularından dolayı, Milliyetçi Hareketi amansız düşman olarak belirledikleri uzun bir sreden beri bellidir.

- Çünkü Milliyetçi Hareket hiyanetin karşıсындаır.
- Yolsuzluğun ve uğursuzluğun düşmanıdır.
- Milletimizin parçalanmasına ve dağılmasına karşı durmaktadır.

Doğal olarak Milliyetçi Hareket sırf bunlardan dolayı Başbakanın hedefindedir ve iftiralarının menzilindedir.

Asla başaramayacaklar. Bizi asla ikna edemeyecekler.

Bu kutsal çatıyı çökertmeye kimsenin gücü de nefesi de yetmeyecektir.

Biz tek başımıza da olsak, sonuna kadar AKP ve onun hedeflerine hizmet edenlerle mücadele edeceğiz.

Cumhuriyeti koruyacağız, milletimizin yanında olacağız.

"Tek millet, tek devlet, tek bayrak, tek vatan ve tek dil" ülkümüzden geri adım atmayacağız.

Ve "Ne mutlu Türk'üm diyene!" sözünü dilimizden asla düşürmeyeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Çok yakından görüyorsunuz, 12 Eylül Referandumunu takip eden süreç içinde ülkemiz vahim ve ibretlik olaylara sahne olmuştur.

Ve bu sürecin dozu ve etkisi artarak daha tehlikeli bir mecraya doğru hızla ilerlemektedir.

Nitekim Anayasa'nın değiştirilmesi dahi teklif edilemeyecek ilk üç maddesiyle ilgili kaygı verici değerlendirmeler dahi yapılmaya başlanmıştır.

Evrensel hukuktan ne anlaşıldığı belli olmadan ve bu prensibi temel alarak Türk milletinin ve devletinin güvencesi olan Anayasa maddelerinin yeniden yorumlanmasına dönük değerlendirmeler, kafaların içindeki gizli tarafları ortaya çıkarması bakımından anlamlı olmuştur.

Özellikle bu fikir sahibinin Anayasa Mahkemesi Başkanı sıfatı taşıyor olması da dramatik ve sancılı bir aşamaya geldiğimizi göstermiştir.

Bölücü niyetlerle örtüşen bu yaklaşımın, Anayasa'yı koruyan bir Kurumun başından gelmesi, çözülmenin her tarafa yayıldığına işaret etmektedir.

Bu çerçevede cevabını aradığımız sorular şunlar olacaktır:

Anayasa'sının birinci maddesinde ifadesini bulan **"Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir."** ibaresi pozitif yönde nasıl ilerletilecektir? Cumhuriyetin ilerletilmesi, başka bir niyete ve yönetim şekline gizli kapaklı bir davetiye midir?

İkinci maddede yer alan; **"Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti."** hükmünün donmuş olarak takdim edilmesi kime ne fayda sağlayacaktır?

Üçüncü maddede tecessüm eden; **"Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir. Bayrağı, şekli kanununda belirtilen, beyaz ay yıldızlı al bayraktır. Millî marşı "İstiklal Marşı"dır. Başkenti Ankara'dır."**

kabulünün neresine ve hangi ilkesine dokunulması içten içe tavsiye edilmektedir?

Açıktır ki, Anayasa'sının ilk üç maddesiyle başlatılacak tartışmaların duracağı, kesileceği bir yer ve nokta yoktur.

Bu maddelerin yorumlanması bir anlamda, başlayan süreci, milletimizin tasnifine, devletin yönetim biçiminin sahip olduğu millî niteliklerin yeniden tanımlanmasına kadar götürecektir.

Mademki ilk üç maddeyle ilgili bir görüş hasıl olmuştur ve bu maddelerin zenginleştirilmesi için bir fikir vardır; o zaman bunların şüpheye yer bırakmayacak şekilde açıklanması da tutarlılık gereği olacaktır.

Karanlıktan aydınlığın taşlanmasına yer ve ihtiyaç yoktur. Kimin aklında ne varsa ortaya koymalıdır.

Bu zamana kadar ilk üç maddenin varlığından bölücü emeller dışında rahatsızlık duyan olmamıştır.

Pozitif ilerleme ambalajı altında ne olduğu belli olmayan değerlendirmelerde bulunma ihtiyacını da kimse duymamıştır.

Burada aklımıza, Anayasa Mahkemesi Başkanının bir rol paylaşımında taraf olduğu hususu gelmektedir. Çünkü verilen izlenim bu yöndedir.

Eğer böyle değilse, durduk yere ve üstelik ilk üç maddeye yönelik mütecaviz eğilimlerin ve girişimlerin varlığını biliniyorken, sözü edilen değiştirilmesi dahi teklif edilemeyecek maddelerin pozitif ilerletilmesi, Cumhuriyetimizin negatif geriletmesinden başka bir manaya gelmeyecektir.

Değerli arkadaşlarım, lütfen dikkat buyurunuz; bütün bu ve benzeri tartışmalar 12 Eylül Referandumundan sonra ortalığa dökülmüş ve kök salmıştır.

Referandum sonucu, milletimizin teklifi, birliği ve devletimizin şekli konularında rahatsızlığı bulunanları deşifre etmeye başlaması bakımından dikkat çekicidir.

Bu sapmanın fitilini takdir edeceğiniz üzere iktidar partisi yakmış ve her tarafa sıçratmıştır.

Kaldı ki milletimizin takdirine sunulan Anayasa değişikliklerinin kabul edilmesini AKP Hükûmeti yanlış ve kasıtlı bir şekilde yorumlamış, siyasi meşrebine göre de anlamlandırmıştır.

Mesela bu zihniyet, verilen her "Evet !" oyunu âdetâ bölücülerle görüşmek için onay olarak değerlendirme gafletine düşmüştür.

Tabiidir ki, bunu kabul etmemiz mümkün değildir. Hoş karşılamamız beklenmemelidir.

İnanıyorum ki, referandumda evet tercihinde bulunan aziz vatandaşlarım, bu tercihini terör örgütüne el uzatılсын diye göstermemiştir.

Ya da İmralı'daki katille alenen masaya oturulmasının izni olarak "Evet !" dememiştir.

Maalesef AKP, ülkemizi mayınlarla dolu dar bir alana sokmuş ve bunun gerekçesi de referandum sonuçları olmuştur.

Yapılan Anayasa değişiklikleri, gerçekte PKK terör örgütünün siyasallaşması ve Türk milletinin etnik topluluklar ekseninde bölünmesi için zaman ve fırsat kollayan tarafları tüm çıplaklığıyla açığa vurmuştur.

Türkiye'yi, 13 Eylül'den itibaren daha tehlikeli ve bölücülüğün siyasi ve sosyal alanlarda hızlanacağı zifiri karanlık bir dönem beklemektedir.

Vatanımızın üniter yapısını dinamitlemek ve millî birliğini felç etmek için sürdürülen "açılım" denen yıkım projesinin hukuksal altyapısı, Anayasa değişiklikleriyle yeni bir evreye girmiştir.

İçinden geçtiğimiz zaman diliminde bir başka gündem konusu da terör şebekesinin eylemsizlik kararının süresine ilişkindir.

Tezgâhı yürütülen pazarlıklar sonuçlanmadığından, eylemsizliğin nereye kadar uzayacağı belli değildir.

PKK terör örgütü, AKP Hükûmetine taktik mahiyetli manevralarla varlığını kabul ettirmiştir. Ve bu gelişmeler karşısında hükûmet, PKK'yı kendisine denk bir taraf olarak görmüş ve tehdit karşısında âdeta sinmiştir.

Ancak PKK'yla yürütülen dolaylı görüşmelerde;

- Verilen her tavizin,
- Dile getirilen her vadin,
- İçine girilen teslimiyetçi türbülansın sonuçları ağır olacaktır.

Bebek katilinin meşru siyasi aktör gibi kuryeler marifetiyle hükûmete ve kamuoyuna mesaj iletmesi artık normal gelişmeler arasındadır.

Veya "**Süreç işliyor ve barış çok yakın!**" türünden bölücü patentli sözlerle ihanetin maskelenmeye çalışılmasına da hoşgörü gösterilmiştir.

Bunlar artık sıradan hadiseler hâline gelmiştir.

AKP kendi eliyle, İmralı'da siyasi bir karargâhın kurulmasına harç vermiş ve çalışması için de zihinlerdeki bariyerleri yıkmıştır.

Hatta terör örgütü ve kadrolarındaki şımarma öyle bir noktaya ulaşmıştır ki, Kandil'le İmralı arasına telefon hattı çekilmesi bile talep edilmiştir. Muhtemeldir ki, Söğütözü'ne de bir hat bağlanması için gizli bir el devreye girecektir.

Bu küstahlığa sebep tartışmasız iktidardır ve onun sakat politikalarıdır.

AKP zihniyetinin referandum sürecinde sıklıkla kullandığı; **"vesayeti kaldırmak, ezberleri bozmak, statükoyu değiştirmek, değişimi sağlamak"** sözleri, bölücülüğün kazandığı mevzilerin boyutunu ve ebadını gizlemeye yetmemiştir.

Recep Tayyip Erdoğan'ın başında bulunduğu AKP'nin niyet ve hedefi, esasında yıkım projesinin ilerletilmesinden, Türkiye'nin kimliksiz ve kişiliksiz bir hale getirilmesinden, tarihsiz ve geleceksiz bir duruma sokulmasından ibarettir.

İşin ilginç tarafına bakın ki, ileri demokrasi vaatleriyle maskelenen geride kalan referandum sürecinden sonra, Sayın Cumhurbaşkanı demokrasi alanında alınacak daha çok mesafenin olduğunu söyleyerek, Başbakan Erdoğan'la çelişmiş ve ters düşmüştür.

Artık AKP'nin şapkası düşmüş ve gerçekler ortaya çıkmaya başlamıştır.

Çok yakın bir zamanda Anayasa değişikliklerine evet diyen vatandaşlarımız da bunu açıkça görecektir, idrak edecektir.

Ancak doğacak vebalden ve meydana gelecek sarsıntılardan kurtulmaları ve muaf olmaları elbette mümkün olmayacaktır.

Aziz milletimizin Anayasa değişikliklerine verdiği onayı, PKK'yla görüşmek için hazırlanmış ve takdim edilmiş bir ruhsat olarak görme basiretsizliğine düşenler er geç hak ettikleri dersi alacaklardır.

Veya Anayasa değişikliklerine yönelik "Evet!" kararını, yıkım projesinin ilerletilmesinde ve ülkemizin etnik temelde ayrışmasında bir gerekçe ya da mazeret olarak değerlendiren AKP Hükûmeti, düştüğü çukurun derinliklerinde yaptıklarının hesabını mutlaka verecektir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

12 Eylül Referandumunun sonucunda Anayasa değişikliklerinin kabulüyle başlayan yeni süreç, milletimizin önüne daha vahim gelişmeleri çıkaracak dinamikleri birer birer harekete geçirmiştir. Her şey ortadadır.

Referandumun neticesinden güç alan AKP Hükûmeti, fırsattan istifade ederek yeni bir Anayasa değişikliği

sürecinin kurdelesini, siyasi bölücülerle kapalı kapılar arkasında görüşerek kesmiştir.

İmralı canisinin mesajları ve Kandil'in dayatmaları Meclis odalarında hükûmet üyelerinin ellerine tutuşturulmuştur.

Herkesin hatırlayacağı gibi, referandum öncesinde, Anayasa değişiklikleriyle planlanan gizli gündemi deşifre etmiştik. Ve milletimize bu çerçevedeki düşünce ve kaygılarımızı korkusuzca haykırmiştık.

Gelişmeler bizim ne kadar haklı olduğumuzu tüm berraklığıyla ortaya çıkarmıştır.

İçişleri Bakanının alelacele Irak'ın kuzeyine giderek peşmerge reisine yüz sürmesi ve destek ve yardım almak için arayış içine girmesi, Okyanus ötesine yapılan ziyaretler, AKP'nin gizli gündeminin karanlık bölümlerini birer birer gün ışığına çıkarmaya başlamıştır.

Ve yeni Anayasa'nın hangi zihniyetle planlandığı, kimlerle görüşülerek uzlaşma ve diyalog mesajları verildiği son temaslardan sonra bariz olarak ortaya çıkmıştır.

Partimizin Anayasa hazırlığı konusundaki görüşleri ise bellidir ve bundan önce defalarca dile getirilmiştir. Şüphesiz yeni bir Anayasa gereklidir ve bunun için lazım gelen girişimler yapılmalıdır.

Şayet, belirlediğimiz ilkeler etrafında olmak kaydıyla, milletimizin menfaatine ve yararına olacaksa, Anayasa yapımı konusunda uzlaşma ve diyalog arayışlarına her zaman açık olduğumuzu bu vesileyle ifade etmek istiyorum.

Bu kapsamda olmak üzere;

- Bölücülüğün demokrasi ve özgürlükle ilişkilendirilmediği,
- Teröristlerin masum kimlik talebi yapanlar olarak görülmediği,
- Farklılıkların özendirilmediği ve tahrik edilmediği,
- Terör elebaşlarının siyasi aktör olarak muhatap kabul edilmediği,
- Etnik kimliklerin cesaretlendirilmediği,
- Boykotların, sokak eylemlerinin, ana dilde eğitim isteklerinin sıradan talepler olarak görülmediği bir ortamda, Milliyetçi Hareket Partisinin diyalog çağrılarına bigâne kalması düşünülemezdir.

19 Ocak 2010 tarihinde yaptığımız Meclis Grup toplantımızda Anayasa değişiklikleriyle ilgili üç maddelik bir öneri getirmiştik. Bu görüşümüze da sadık kalarak yapılması gündemde olan Anayasa değişikliklerine yönelik teklifimiz tekraren şunlardan ibaret olacaktır:

1. Türkiye Büyük Millet Meclisinde grubu bulunan ve temsil edilen siyasi partilerden alınacak üyelerle oluşturulmuş "**Anayasa Değişikliği ve Uzlaşma Komisyonu**" TBMM Başkanının girişimleri ve öncülüğüyle kurulmalıdır.

Partimiz bu komisyona üye verecek olup, gerekli katkıları sağlamaya hazırdır.

2. Önümüzde bütçe görüşmeleri ile ilgili yoğun bir dönem yer aldığından dolayı, bu komisyonun çalışmaları Meclisin diğer çalışmalarıyla paralel bir şekilde ve eksiksiz yürütülmelidir.

3. Toplanan bu komisyon, değişikliği konusunda mutabakata vardığı Anayasa maddeleri üzerinde "**demokratik sözleşme**" yaparak bunu kamuoyuna açıklamalıdır.

Ve Milletvekiliği Genel Seçimlerinin de yakınlığı düşünülerek, değişikliği kararlaştırılan Anayasa maddelerinin yasalaşması 2011 yılında teşekkül edecek olan 24. Dönem TBMM'ye bırakılmalıdır.

Partimizin görüşleri bunlardan ibarettir.

Böylelikle Anayasa değişiklikleri gündemden tamamen çıkacak ve bir çatışma alanı olmaktan uzaklaşacaktır.

Ancak referandum öncesinde ve hemen sonrasında yeni bir Anayasa konusunda iştahlı ve heyecanlı olan AKP, şimdi ipe un sermeye başlamıştır.

Anlaşılmaktadır ki, Anayasa konusu önümüzdeki genel seçim çalışmalarında iktidarın başvuracağı bir istismar alanı olacaktır.

Ana muhalefet partisinin de günlük değişen politikaları sonucunda, Anayasa değişikliği konusunda nerede durduğu tam belli değildir.

Türkiye'nin yeni bir tartışma alanına girmeden, demokratik yollardan ve geniş bir uzlaşma iklimi çerçevesinde gerekli Anayasa değişikliğini yapabilecek iradeyi gösterebilmesi artık kaçınılmaz hâle gelmiştir.

İşte biz buradayız ve Anayasa değişikliği için üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmeye hazırız. Kimse kaçmasın, Anayasa üzerinden siyasi çıkar gözetmeye kalkmasın.

Değerli Milletvekilleri,

Bu haftaki konuşmama son vermeden önce önemli gördüğüm bir konuyu daha kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi ülkemiz deprem kuşağındadır ve geçmişte meydana gelen bu doğal afetin sonuçları ağır olmuştur.

Özellikle 17 Ağustos 1999 Marmara ve arkasından

Düzce'deki depremlerde binlerce insanımızı kaybettik. Yıkılan evler, yetim kalan çocuklar, sönen hayaller deprem felaketi hakkında hepimize bir fikir vermektedir.

Allah korusun, ama İstanbul merkezli bir depremle ilgili birçok uyarılar yapılmakta ve uzman kişiler alarm zilleri çalmaktadır.

Geçtiğimiz günlerdeki yaşanan sarsıntı, başta Marmara bölgesinde olmak üzere tekrar aklımıza deprem riskinin ne kadar fazla olduğunu getirmiştir.

Bu itibarla, AKP Hükûmetinin depreme dayanıklı konutların yapılması, binaların kontrolünün sağlanması ve depreme karşı azami tedbirlerin alınması hususlarında bir an önce hareket geçmeye davet ediyorum.

Aksi takdirde gecikilen her günün bedeli çok ağır olacaktır.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

12 EKİM 2010

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,**
Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama, geçtiğimiz günlerde kardeş ülke Kırgızistan'da yapılan seçimlerin demokratik bir olgunluk içinde geçmesinden duyduğum memnuniyeti ifade ederek başlamak istiyorum.

Bu seçimlerle birlikte soydaş Kırgızlı kardeşlerimiz, gelişmiş bir demokraside görülebilecek özverili tutumu, karşılıklı siyasi tahammülü ve hoşgörüyü açıkça kanıtlamışlardır.

Kardeş ülke Kırgızistan'da yapılan seçimlerde başarı göstererek, meclislerinde temsil imkânına kavuşan siyasi partileri kutluyor, sonuçların Kırgızlı soydaşlarımıza ve büyük Türk milletine hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye çıkarıcı, çatışmacı ve istismarcı bir siyasi zihniyetin neden olduğu çok sancılı günler yaşamaktadır.

Her tarafa sirayet eden bunalım milletimizi derinden etkilemekte ve endişeye sevk etmektedir.

Yıllardan beridir siyasetini kompllaştırma ve cepheleştirme üzerine bina eden AKP iktidarının, bunun için kullanmadığı yöntem, başvurmadığı yol, içini boşaltmadığı değer neredeyse kalmamıştır.

Son zamanlarda bu sürece ana muhalefet partisi CHP'de katılmış; renksiz, temelsiz ve istismarcı bir anlayışla AKP'nin yanında konum almaya başlamıştır.

Nitekim bu iki partinin, özellikle toplumsal bir sorun hâine dönüşen ve bir türlü çözüme kavuşturulamayan başörtüsü meselesiyle ilgili yaklaşımları ibretlik bir hâl almıştır.

Üniversite eğitimlerini sırf başörtülerinden dolayı yapamayan kızlarımızın, bu durumlarından istifade ederek siyasete alet edilmeleri bizim açımızdan kabulü mümkün olmayan bir seviye kaybı olacaktır.

"Çözerdim, çözemezdin !" sözlerinin kalıcı bir sonuç doğurmadığı gün gibi ortadadır.

Başörtüsü konusuyla ilgili dile gelen her sözün, önümüzdeki yıl yapılacak olan Genel Seçimlere yönelik

siyasi bir yığından ibaret olduğuna yönelik kuşkularımız gün geçtikçe çoğalmaktadır.

Şu ana kadar da bize aksini düşündürecek bir gelişmeye tesadüf edilebilmiş değiliz.

Bunun en başta inançlarından dolayı başlarını kapatan muhterem hanımefendilere büyük bir saygısızlık ve haksızlık olduğu düşüncesindeyiz.

Bu meselede vagon olmaya hazır olan Başbakan Erdoğan ise Meclisteki sayısal üstünlüğünü unutup sürekli olarak sorunu kaşımayı tercih etmektedir.

Başka alanlarda lokomotif olma iddiası taşıyan Başbakanın, şimdi vagon olmaya talip olması, bu konuda tedirgin ve çelişkilerle dolu bir ruh hâline sahip olduğunun göstergesi olmuştur.

Ana muhalefet partisi ise hamle yapmak yerine **"Başörtüsü sorununu ancak biz çözeriz !"** sözleriyle, umutlu bekleyiş içinde olanları devamlı oyalamaktadır.

Konuyu inanç temelinde bir ayrıştırmaya götüren bu ikili siyasi zihniyet, referandum öncesinden başlayarak başörtüsü üzerinden siyaset yapmaktan geri durmamış ve konuyu kronik bir hale tekrar getirmiştir.

Kimi zaman İran modeli, kimi zaman Pakistan tarzı baz alınarak, tartışmalar bu dar ve yapay zemine oturtulmuş ve âdeta çözüm lehine adım atmamak için sudan bahaneler üretilmiştir.

Hatırlanacağı üzere, çok ciddi toplumsal bir huzursuzluk kaynağı hâline gelen başörtüsü konusuna samimi bir şekilde eğilmiş ve 17 Ocak 2008 tarihinde yaptığımız bir basın açıklamasıyla tekliflerimizi kamuoyuna ve muhataplarına iletmiştik.

Ve devamında iktidar partisi AKP'yle vardığımız bir mutabakat gereğince; Anayasa'nın 10 ve 42. maddeleriyle, Yükseköğretim Kanunu'nun ek 17.maddesinin değiştirilmesi hususunda anlaşmıştık.

Bu anlaşmanın Anayasa değişikliklerine ilişkin kısmı da 9 Şubat 2008 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisinde 411 milletvekilinin oylarıyla kabul edilmişti.

Ne var ki, AKP'nin Yükseköğretim Kanunu'nda yapılması planlanan değişikliğe yanaşmaması, aramızdaki uzlaşmasının bir ayağını sakatlamıştır.

Bugün, başörtüsü sorununu çözme konusunda iştahlı olan CHP, o günlerde Anayasa Mahkemesine müracaat ederek, yapılan değişikliklerin iptaline neden olmuştu.

Doğal olarak, başörtüsü konusundaki samimi ve kararlı tutumumuz Mahkemenin kararından dolayı akamete uğramıştı.

Mademki, hâlihazırda hem iktidar partisi hem de ana muhalefet partisi başörtüsü sorununun çözümünüyle ilgili görüş açıklıyor ve bu konuda kararlılık mesajları veriyor;

o zaman gelirsiniz, bu kangren hâline gelen meseleyi Meclis zemininde hep birlikte kökünden çözeriz.

"Türbandı, başörtüsüydü" ayrışmasına takılmadan; başka bahanelere aldırmadan ve kamu hizmetlerinin sunumunda eşitlik ilkesine sadık kalarak, üniversitelerde başörtüsü sorununun giderilmesine biz varız. Ve buradayız.

Elbette başörtüsü en başta inanç özgürlüğüyle ilgilidir ve bundan dolayı meseleyi başka yerlere çekmeye gerek yoktur.

Konu özünde ve önceliğinde üniversite eğitimi alan kızlarımızı ilgilendirmektedir.

Temel bir insan hakkı hak olan eğitim sürecinin, sırf kılık ve kıyafetten dolayı engellenmesini, gerekçesi ne olursa olsun maruz görmeyiz, onay vermeyiz.

Özellikle, başörtüsü konusu gündeme geldiğinden beridir; mahalle baskısından bahsedenlerin ve Anadolu'daki üniversitelerde başı açık olarak okuyan kızlarımızın olumsuz etkileneneğinden dem vuranların bu kaygıları şu hâliyle yersizdir ve çözümsüzlük için dayanak arayanlara destek sağlamaktadır.

Her şeyden önce, başörtüsü takmak bir inanç özgürlüğü ise, takmamak da bir insanın en tabii ve herkesin saygı duyması gereken bir tercihtir.

Buna hiç kimsenin karışması ve müdahale etmesi mümkün değildir.

Demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nde; başka türlü bir düşünceye kapılmak, vehimlerle hareket etmek kimseye bir şey kazandırmayacaktır.

İlk öncelikle, başörtüsünün kullanılıp kullanılmaması laikliğin teminatı altındadır ve devletin uygulamaları herkese eşit mesafede olmalıdır.

Ve başörtüsünün serbest kalması da ne laikliği zedeleyecektir ne de bu alandan ödün verilmesi anlamına gelecektir.

Başörtüsü takan da takmayan da bizim açımızdan kıymetlidir ve milletimizin değerli bir mensubudur.

Şayet laikliğin, başörtüsü kullanımının yalnızca üniversitelerde serbest kalmasından dolayı tahrip olacağını düşünen varsa, elbette bu vatandaşlarımızın süreç içinde ikna edilmesi de gerekir ve bunun için AKP Hükûmeti sorumluluk almalıdır.

Bakınız, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından bir üniversiteye gönderilen yazıyla, öğrencilerin kılık kıyafetlerinin gerekçe gösterilerek dersten çıkarılamayacağı bildirilmiştir.

Herhangi bir evladımızın yalnızca kılık kıyafetinden dolayı sınıftan çıkarılması ve eğitim hakkının gasp edilmesi,

eminim ki herkesin tepki göstereceği ve hoş görmeyeceği vahim bir hata olacaktır.

Bazı tartışmalara açık olsa da bu yazı fiilî bir durum yaratmış ve meselenin uygulamadaki çözümüne yeni bir ivme kazandırmıştır.

Nitekim birkaç üniversite yönetimi de YÖK'ün bu tutumundan cesaret alarak, başörtüsüyle girilmesine rıza göstermiştir.

Bundan Cumhuriyetimizin laik yapısının zarar görmesi mümkün değildir. Laiklik bu kadar da basit ve kolaylıkla zarar göreceğ bir anlayış da olmamıştır.

Aksini ısrarla iddia edenler varsa, bu eğilimlerinin, konunun haline yönelik işleyen süreci zedelemekten başka bir işe yaramayacağını bilmelerinde fayda vardır.

Eğer "**Başörtüsü takıyor, takmıyor.**" kısa menzilden meseleye yaklaşırsa, korkular körüklenecek ve yeni bir ayrışmanın fitili ateşlenmiş olacaktır.

Hiçbir endişeye yer yoktur, buna gerek de olmayacaktır.

Kaldı ki yapılması gerekli olan düzenleme yalnızca üniversitelerle sınırlı olmalıdır ve bu konuda asgari mutabakat özenle ortaya konulmalıdır.

Ve başörtüsünün nasıl kullanılacağı hususunda da moda tasarımcılarına ya da Diyanet işleri Başkanlığına sormaya ve görüş istemeye mahal olmadığı açıktır.

Bu fantezi görüşleri ileri sürenleri, esasında konuyu sürüncemede bırakmak için fırsat kollayanlar olarak gördüğümüzü bu vesileyle de belirtmek istiyorum.

Başörtüsü sorununun bir an önce çözülmesi için Mecliste bulunan partileri bir an önce harekete geçmeye ve uzlaşma zemininde buluşmaya çağırıyorum.

Ve bundan sonra da konunun istismarının yapılmaması ve çözüme kavuşturulması maksadıyla; üniversiteye giremeyen kızlarımızın bu çilelerinin bitirilmesi için AKP Hükûmeti ve ana muhalefet partisini sorumluluk almaya davet ediyorum.

Oluşturulacak uzlaşma ve çözüm sürecine Milliyetçi Hareket Partisi olarak destek vermeye hazır ve kararlıyız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Ülkemiz, AKP Hükûmetinin neden olduğu yeni bir krizle karşıya kalmıştır.

Bu krizin merkezinde bir adalet kurumunun yer alıyor olması kaygılarımızı daha da arttırmıştır.

Dün itibarıyla, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ikisi yedek, dördü de asil, altı üyesi görevlerinden istifa etmişlerdir.

Böylelikle asil üye olarak, bakan ve müsteşarın dışında bir üye kalmıştır. Ayrılan yedek üyelerden sonra da Kurulda geriye üç üye yer almıştır.

Geçtiğimiz yaz ayları boyunca, hükûmetle Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu arasındaki gerilim ve çatışma işi bu noktaya kadar getirmiştir.

Hükûmetin kendi yandaş yargısını oluşturma girişimleri ve niyetleri sonunda meyvelerini vermiş ve engeller teker teker bertaraf edilmeye başlanmıştır.

Elbette bu çok ciddi bir vakiadır ve yargı alanında ki büyük bir sorunun varlığına işarettir.

Adaleti, siyasi hırslarına feda eden Başbakan Erdoğan ve ilgili bakanı bu istifaların yegâne sorumlusudur.

Bundan sonra sırada, AKP yargısının en üst düzeyde tanzimine gelmiştir ve bu süreç adım adım ilerletilmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın, hukukun üstünlüğü derken kendi partisinin üstünlüğünü kastettiği şimdi daha iyi anlaşılmıştır.

Amaç, referandum süresince AKP Hükûmetinin propagandasını yaptığı; 'kişilerin üstünlüğü'ne son vermek değil, Recep Tayyip Erdoğan hukukunu başlatmak olduğu bugün daha da netleşmiştir.

Mesele ciddidir. İhmale gelmeyecek kadar önemli bir boyut kazanmıştır.

Unutulmamalıdır ki, devlet ve millet olarak bizi ayakta tutan en temel unsurların başında gelen adalet duygusunun

tahribi ve hukukun siyasallaşması hiç kimsenin hayrına olmayacaktır.

Allah korusun, herkesin kendi hukukunu tesis etmesi ve bunu savunması bu coğrafyadaki varlığımıza beka düzeyinde darbe vuracaktır.

AKP açılım denen yıkımla milletimizi ufalamaya, adaleti tarumar ederek de devleti çökertmeye hızla devam etmektedir.

Özellikle 12 Eylül Referandumundan itibaren, yeni atama ve seçimlerden dolayı yargı sürekli gündeme gelmiş ve bu alandaki çekişmeler herkesin gözü önünde cereyan etmiştir.

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna ve Anayasa Mahkemesine kimlerin atanacağı; hukukun iyi çalışıp çalışmadığından, adaletin tarafsız bir şekilde uygulanıp uygulanmadığından daha önemli hâle gelmiştir.

AKP kendi yargısını kurmaktadır. Tehlike had safhaya ulaşmıştır.

Mahkemeler bekleyen dosyalardan geçilmezken, yıllarca süren davalardan dolayı vatandaşlarımız adliye koridorlarında ömür tüketirken, AKP için önemli olan yüksek yargıya kimlerin seçilip seçilmediği noktasında düğümlemişlerdir.

AKP iktidarıyla birlikte hukuk devleti anlayışı, darbe üstüne darbe almıştır.

Rüşvet ve kayırmacılıkla ilgili pis kokular her tarafa yayılmıştır.

Adalet vicdanlarda karşılık bulamamakta, verilen kararlar sürekli olarak sorgulanmaktadır.

Buna neden elbette AKP Hükûmetidir. Başbakan Erdoğan'ın kural ve hukuk tanımaz tavrıdır.

Bu son olaydan sonra, Sayın Cumhurbaşkanı mutlaka ve bir an önce devreye girmeli ve konunun muhteviyatı devlet krizine dönüşmeden kurumların ahenkli çalışmasını sağlayıcı girişimlerde bulunmalıdır.

Aksi takdirde, yargıdaki başka istifalar, çekilmeler ve öfkeyle karışık atılacak bazı yanlış adımlar çok ciddi sonuçlara yol açabilecektir.

Doğal olarak bunun bedeli de herkes için ağır olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde Türkiye ekonomisindeki son gelişmeleri değerlendirmek ve bu alandaki görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

AKP Hükûmetinin uyguladığı ekonomi politikalarındaki dengesizlik ve basiretsizlik, yaşadığımız kriz sürecinde birçok olumsuzluğun ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Başlangıç olarak bu tespiti ortaya koymadan sağlıklı bir değerlendirme yapabilmemiz zordur.

Bu kapsamda aziz vatandaşlarımız, yoksulluğun, ihmal edilmişliğin ve ekonomik çaresizliğin içine âdeta hapsolmuşlardır.

Özgürlük ve demokratikleşme eksenli propaganda yapan AKP zihniyeti; yoksulluğun, özgürlüğü yıkıma uğratan başlıca açmaz olduğunu fark edemeyecek kadar gerçeklerle bağ ve bağlantısını koparmıştır.

Her vatandaşımızın ekonomik olarak güçlü ve kendine yetebilir olması, hem kişisel öz güveni açısından hem de kendisi hakkında karar verebilmesi bakımından önemlidir, vazgeçilmez bir değerdedir.

Takdir edersiniz ki, yardıma muhtaç bırakılmış insanımızın özgür düşünebilmesinden, hür iradesiyle hareket edebilmesinden ve sağlıklı bir demokrasi algısından bahsetmek imkân dâhilinde olmayacaktır.

Üzülerek söylemeliyim ki, AKP iktidarı özellikle ekonomik bağımlılığın artması ve yaygınlaşması için dikkat çekici bir özen göstermiş ve bu olumsuz süreci siyasetinin öznesi hâline getirmekten çekinmemiştir.

Bu zamana kadar uygulanan ve ısrarla savunulan ekonomi politikalarının yol açtığı ağır hasarın merkezinde;

- İşsizliğe mahkûm hâle gelen milyonlarca insanımız,

- Sürekli oyalanan ve boş sözlerle kandırılan esnafımız,
- Ömrühayatında gün yüzü görmemiş memurlarımız,
- Ektiğini alamayan, sattığını borçlarına yatıran çiftçimiz,
- Umutları tükenen emekli, dul ve yetimler yer almıştır.

AKP'nin tükenmiş politikaları ve istismara dayalı siyasi zihniyeti ekonominin harap olmasını hızlandırmış ve aziz vatandaşlarımızı içinden çıkılması zor bir duruma sokmuştur.

Bu hükûmetle birlikte Türkiye, ekonomi başta olmak üzere her alanda ikili yapıya savrulmuş; gelir adaletsizliği, refahın dağıtımındaki dengesizlik eşliğinde, toplumsal huzursuzluğun üst üste yığıldığı tehlikeli bir mecraya girmiştir.

Tam tüketenle, eksik tüketen arasındaki çelişki ve fark, AKP iktidarı döneminde hiç olmadığı kadar yoğunlaşmıştır.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan'ın; "Bir kesim, sınır tanımaksızın tüketirken, sınır tanımaksızın hırsıyla kazanırken, diğer bir kesimin, küreselleşmenin aracı olan televizyon ve İnternette bunu sadece seyrediyor." şeklindeki sözleri tam bir kara mizah örneği olarak görülmelidir.

Nitekim ülkemiz ölçeğinde buna neden olan bizatihi Başbakan Erdoğan ve hükûmetidir.

Eğer böylesi bir tablodan dolayı vicdanların yaralandığını ve adalet duygusunun zedelendiğini Başbakan iddia edebiliyorsa, buna sebep olanları uzakta aramasına gerek yoktur.

Aynaya bakması yeterlidir. Ve bu sayede tüm karanlık ve iş birlikçi zihniyetin akislerini kolaylıkla fark edebilecektir.

Dünyayı baz alarak, yoksulun daha yoksullaştığı, zengin ise daha da zenginleştiği bir sistemin sürdürülebilir olmadığını ifade eden Başbakan Erdoğan, kendi yönetimi altındaki Türkiye'de, zengin ile yoksul arasındaki eşitsizliğin sekiz yıllık bir sürede anormal bir şekilde arttığını da kabul etmesi geride kalan siyasi haysiyetinin bir gereği olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye ve dünya ekonomisinde önemli gelişmelerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz.

Ülkemizde, önümüzdeki üç yılın ekonomik ve mali hedeflerini içeren Orta Vadeli Program ve Orta Vadeli Mali Plan, geçtiğimiz haftanın son gününe ait Resmî Gazete'de ilan edilmiş bulunuyor.

Bunlar hakkındaki değerlendirmeme geçmeden önce, ülkemize doğrudan etkisi bakımından, küresel ekonomik gelişmelerle ilgili bazı tespitlerimi sizlerle kısaca paylaşmak istiyorum.

Özellikle son zamanlarda, ülkeler arasında döviz kurları eksenli başlayan tartışma, karşılıklı ticaret kanallarının tıkanacağına dair endişeleri arttırmış ve tam bir çıkmaza sürüklemiştir.

Başta ABD, Japonya ve bazı Avrupa ülkelerindeki ekonomik problemler bir türlü azalmamış ve buna karşı alınan önlemler ise yeni sorunların belirmesine yol açmıştır.

Özellikle Çin, ulusal parasının değerlenmesine izin vermeyerek küresel ekonomideki gerilimin taraflarından birisi hâline gelmiştir.

Yakın bir geçmişe kadar, dolar karşısında zayıflayan Avrupa para biriminin, şimdilerde değerlenmesi başka bir sorun alanı olarak kendisini göstermeye başlamıştır.

Değerli ulusal paraların, ülkeler arasındaki ticari ilişkilere zarar vererek dış gelirlere darbe vuracağı yönündeki ağırlıklı görüş hızla mesafe almaktadır.

Ve uluslararası alanda döviz kurları üzerinden yapılan mücadelelerin, ikinci dip yapıp yapmayacağı yönünde sürekli yorumlar yapılan küresel ekonomiyi, daha da kırılgan hâle getireceği konusunda yaygın bir fikir birliği oluşmuştur.

Buna karşılık birçok ülke de kurlara müdahale ederek, ulusal para birimlerinin değer kazanmasına mani olmaya çalışmıştır.

Doğaldır ki, gelişmiş ülkelerdeki faizlerin çok düşük seyretmesi, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu faiz oranları yüksek olan bazı ülkelere sıcak para girişlerini artırmış ve normal olarak bu ülke paralarının değerlendirilmesine kapı aralamıştır.

Böylesi bir ortamda, geçtiğimiz günlerde yapılan IMF ve Dünya Bankası yıllık toplantılarında; IMF'ye, küresel ekonominin denetlenmesi, kur hareketlerinin yakından izlenmesi ve yeni bir finansal krizi önlemede daha etkin rol oynaması çağrısı yapılmıştır.

Ayrıca, dünya ticareti ve yatırımının küresel ekonomik toparlanma ve büyümenin yeniden canlandırılmasında taşıdığı önem vurgulanmış, tüm üye ülkelerden her türlü korumacı tedbirlerden kaçınmaları tavsiye edilmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Malumunuz olacağı üzere, küresel kriz türbülansından çıkmak için sürekli arayış içinde olan ve ekonomi politikalarını bu hedefe yönlendiren ABD ve diğer ülkeler, piyasalara muazzam derecede sermaye enjekte etmişlerdir.

Nitekim dünya üzerinde 4 trilyon doları aşan kontrolü zor olan bir sermaye akını sürekli yer değiştirerek, kendisine uygun ekonomik iklim bulmanın arayışına girmiştir.

Bu süreç gelişmiş ülkelerdeki faiz oranlarının düşmesiyle birleşince tabiidir ki, bizim gibi ülkelere akan sermaye, az öncede ifade ettiğim gibi ulusal paralara değer kazandırmıştır.

Bu itibarla, Başbakan Erdoğan'ın "**Değerli para iyidir.**" sözünün güzel bir temenni, ancak gerçekte içi boş ve temeli olmayan bir değerlendirme olduğunu düşünüyorum.

Elbette Türk lirasının itibarı ve değeri bizim için vazgeçilmez bir hedeftir ve bununla da iftihar ederiz. Eğer hükûmet gerçekten de bunu başarırsa destekler, kendilerine teşekkür ederiz.

Ancak, son günlerde ciddi meblağlara ulaşan sıcak para operasyonlarına maruz kalan Türkiye'de, millî paramızın sırf bu yüzden değerlenmesine de dikkat edilmesi gerektiğini sorumlu siyaset anlayışımız gereğince muhataplarına bildirmek isteriz.

Ülkemize akan sıcak para tacirlerinin; getirdikleri dövizleri Türk lirasına çevirerek borsaya, mevduata, hazine bonosuna ve devlet tahviline yatırarak aşırı kâr elde ettikleri hepimizin malumudur.

Geçtiğimiz yaz ortasında gelen sıcak para miktarının; %61,4'ü borsaya, %27,3'ü devlet iç borçlanma senetleri-

ne ve %10,4'ü de mevduata yönlendiği düşünöldüğünde nasıl bir açmazla yüz yüze olduğumuz net olarak anlaşılabilir.

Bu ayın başlarında borsaya giren yaklaşık 75 milyar dolara ulaşan sıcak para stoku, elbette Türk lirasının değeriyeğine de yol açmış ve ekonomide sahte bir bahar havasının esmesine neden olmuştur.

Böylesi bir ortamda Merkez Bankasının döviz alım ihale-sinde değeriyeğiğe gitmesi ve rezerv artışı için harekete geçmesi istenilen sonucu tam olarak vermeye yetmeyecektir.

Kaldı ki, dolar cinsinden rezerv artışı, Okyanus ötesine faizsiz verilmiş borç anlamına da geldiğinden, vatandaşımız için hiçbir anlam ifade etmemektedir.

Bütün bu gelişmeler göstermektedir ki, bugünkü şartlarda Türk lirasının değeri ekonomik temellerden mahrum bir şekilde artmaktadır.

Madem Başbakan Erdoğan Türk lirasının değeriyeğiğine dair bir görüş beyan etmiştir; o zaman şu sorularımızın cevabını da mutlaka vermelidir.

- Döviz gelirleriyle, giderleri arasındaki negatif fark olan cari açık hızla artarken, millî paramızın değeriyeğiğesi gerçekçi midir?

- İç tasarruf yetersizliğinden dolayı dış tasarruflar kullanılırken Türk lirasının değer kazanması; bizim bilmediğimiz, fakat kendisinin bildiği hangi faktörlere dayanarak mümkün olmaktadır?
- Ve lkemiz ekonomisindeki verimlilik eğilimi yeterli düzeye ulaşmadan, millî paramızın kalıcı bir şekilde değer kazandığına gerçekten de inanmakta mıdır?

AKP'nin yönettiği Türkiye ekonomisi, gözleri kararmış sıcak para baronlarının hücumuna uğramıştır.

Burada, sermaye girişinden rahatsız olduğumuz fikri akıllara asla gelmemelidir.

Bizim için öncelikle, gelen sermaye Tokatlı kardeşimize iş sağlıyorsa, Elzığlı vatandaşımıza refah getiriyorsa; fabrika açıyor, yeni iş sahaları oluşturuyorsa elbette bundan mutlu oluruz ve teşvik ederiz.

Beklentimiz ve istediğimiz zaten budur, bu istikamettedir.

Ancak, yalnızca faize bakarak ve odaklanarak, geldiğinden daha fazlasını götüren para sahiplerine hoş gözle bakmamızı da kimse beklememelidir.

Sermayelerini üretime değil de faize yatıran ve bu yolla krlarına kr katan sıcak para lobilerinin insafına ülkemizin terk edilmesini doğru bulmayız.

Milletimizin biriktirdiği kaynaklarının, bu yolla tasfiye edilmesine ve dışarıya aktarılmasına sessiz kalamayız.

Ardahanlı çiftçimizin, Kayserili esnafımızın, Yozgatlı memurumuzun, Malatyalı emeklimizin, Sivaslı işçimizin haklarının gasbedilmesine göz yummayız.

Bu kapkaç ekonomisini ÷lkemize reva gören ve yerleşmesini sağlayan AKP Hükümetini de asla affetmeyiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bahsetmeye çalıştığım bu konu önemlidir, Türkiye ekonomisinin ve toplumsal huzurun hızla bozulacağını işaret etmektedir.

Başbakan Erdoğan, borsanın coşmasından, hisse senedi piyasasının canlanmasından dolayı memnundur ve bunu da her fırsatta dile getirmektedir.

Oysa borsa endeksi artarken, sanayi üretimi ağır yaralıdır.

Sıcak para seli her tarafa yayılmışken insanımız, hakkında birçok şaibenin bulunduğu pahalı eti yemeye devam etmektedir.

Türk lirası değerlenirken ihracatçı kan ağlamakta, mutfaklardaki temel gıdaların fiyatı sürekli artmaktadır.

Bunun neresi istikrardır? Bu karanlık bilançonun neresinde umutlanacak bir taraf vardır?

Dövizini getirip Türk lirasına bağlayanlar, milletimizin alın terini heba edenler Başbakan Erdoğan'ın destekçisidir ve yanındadır.

AKP bunlarla birlikte yol arkadaşlığı yapmaktadır.

Ekonomi üretim temelinden kopmaktadır. İthalat artmakta, millî sanayi çökmektedir.

Vatandaşlarımız düne göre daha da borçludur ve hayat pahalılığı hızla artış göstermektedir.

Türk lirasının temelsiz değer kazanması, vatandaşımızın cebindeki paraların azalmasına neden olmaktadır.

Eğer gerçekten de paramız değer kazanıyor idiye, o zaman Türk lirası küresel rezerv paralar klasmanına yükselirdi. İtibarı ve talebi artardı.

Ancak bunların olmadığını hepimiz biliyorsunuz.

Dünyanın birçok ülkesi, sıcak para girişini kontrol etmek için ve kendi parasının değerini sınırlamak için tedbir üstüne tedbir almaktadır.

AKP Hükûmeti ise, mali disiplin altında seçim ekonomisi uygulayamayacağını fark ettiğinden dolayı, sıcak paraya ülkemizin kapılarını ardına kadar açmıştır.

Bunun sonu felakettir, ağır bir kriz hâlidir.

Sermayenin sıcaklığı, ekonomik çöküşün soğuk yüzünü ortaya çıkarabilecektir.

Geldiğimiz bugünkü aşamada sıcak para, AKP'yle özdeşleşmiş ve iç içe geçmiştir.

Londralı bankerler, Newyorklu para babaları, AKP'nin ülke varlıklarını peşkeş çekmesini teşvik etmişler ve buna da ortakçı olmuşlardır.

AKP Hükûmetinin, küresel güçler tarafından sırtı sıvazlandıkça Erzurumlu hemşerim kaybetmiş, Hataylı ve Antalyalı vatandaşım ezilmiştir.

Para sahipleri kazanmış, milletimiz kaybetmiştir.

Yabancı sermaye palazlanmış, geleceğimiz kararmıştır.

Şimdi küresel gücün AKP'nin neden arkasında durduğu ve desteğini esirgemediği daha da netleşmiştir.

Özellikle referandumdan önce, evet çıkmazsa, sermaye gelmez diyen Başbakanın gerçek niyeti açığa çıkmıştır.

Zulüm, talan, vurgun, yozlaşma ve soygun düzeni AKP'yle yayılmış ve zemin bulmuştur.

Bundan küresel yardakçıları memnundur. İhale çeteleri kuran yandaşları mutludur.

Artık buna dur demenin vakti gelmiştir.

İnancım odur ki, Başbakan Erdoğan ve sıcak paradan üreyen zihniyeti, Türk milletinin kaynaklarını heba

etmenin, ulufe gibi dağıtmanın hesabını iki cihanda da sonuna kadar verecektir.

Bu dünyayı ilgilendiren kısmını inşallah biz yapacağız. Gerisi de Yüce Allah takdirindedir ve şaşmaz ilahî adaletine emanet olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Hükûmet tarafından açıklanan Orta Vadeli Program ve Orta Vadeli Mali Plan birçok açıdan eleştiriye açıktır.

Öncelikle 2011 ve 2013 yıllarını kapsayan Orta Vadeli Program'da, bu yılsonu büyüme tahmini %6,8 olarak açıklanmıştır. Gelecek yılki büyüme tahmini ise daha düşük bir seviyede olmak üzere %4,5 olarak belirlemiştir.

IMF'nin, Dünya Ekonomik Görünüm Raporu'nda da ülkemizin 2010 yılı büyümesi %7,8 olarak öngörülmüştür.

Büyüme tahminlerindeki bu olumlu görünümün elbette, baz etkisiyle yakından ilişkisi vardır.

Bu yılın ilk yarısında, büyük oranda yurt içi talepteki artıştan kaynaklanan %11'lik büyümenin, önümüzdeki dönemlerde tekrar etmeyeceği şimdiden bellidir.

Kaldı ki ekonomik yapının üretim tarafı güçlü olmuş olsaydı, büyüme sürdürülebilir bir patikada kalır ve istikrarını devam ettirebilirdi.

Gelecek yılda dâhil olmak üzere; 2012 yılında % 5 ve 2013 yılında da %5,5 düzeyinde hedeflenen ekonomik büyümenin, en başta işsizlik sorununun çözülmesine katkı vermeyeceği bugünden ortadadır.

Nitekim işsizlik oranının 2011 yılında %12; 2012'de % 1,7; 2013 yılında ise %11,4 olarak öngörülmesi bunun bir kanıtıdır.

Üzerinde durulması gereken bir başka husus ise özellikle Program hedefine ulaşılmasında, küresel krizdeki zayıflamanın belirleyici olacağı öngörüsüdür.

Elbette bu sürecin ne şekilde işleyeceği ve krizin seyrinde nasıl bir gelişmenin vasat bulacağı önümüzdeki dönemlerde daha iyi görülebilecektir.

Ancak, IMF'nin açıklanan son raporunda, avro bölgesi büyüme tahmininin geçen yıla göre arttığı, ABD'nin büyümesinde de düşüş olduğu anlaşılmaktadır.

Bazıları haricinde, birçok ülkenin büyüme süreci tam bir istikrara kavuşabilmiş değildir.

Bu hâliyle 2011–2013 dönemini kapsayan süreçte; büyüme, düşük kurdan dolayı sanal olarak yüksek çıkan millî gelir ve işsizlik oranlarıyla ilgili yapılan tahminler sağlıklı ve tutarlı değildir.

İlave olarak, Orta Vadeli Program'ın temel amacı olarak takdim edilen, ülkemizin refah seviyesinin arttırılması nihai hedefi doğrultusunda; büyümeye istikrar kazandırmanın, istihdamı artırmanın, kamu dengelerini iyileştirmenin ve fiyat istikrarını sağlamanın şimdiden tartışmaya açık olduğunu ifade etmeliyim.

Özellikle bir önceki Orta Vadeli Program'da, uygulanacağı vadedilen Mali Kuralla ilgili geri adım atılması, bu Program'a olan inancımızı ve güvenimizi daha yolun başında zedelemektedir.

Bu kapsamda, bu Program ve Plan'da; vatandaşlarımızın ekonomik olarak rahata ermesi için bir karar ve niyet görülmemektedir.

İş yoktur, aş yoktur.

Yalnızca, AKP Hükûmetinin yasal bir sorumluluğun yerine getirilmesine dönük girişimi söz konusudur.

Milletimiz için umutlanacağımız, destekleyeceğimiz ve arkasında duracağımız bir husus da bulunmamaktadır.

İnanıyorum ki, Orta Vadeli Program ve Mali Plan; Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmetinin hazırladığı ve açıkladığı en son Program ve Plan olacaktır.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

19 EKİM 2010

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Basın Mensupları,

Bu haftaki konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta bölücü terörün acı ve vahşi yüzü bir kez daha kendisini göstermiş ve meydana gelen menfur hadise milletimizi derinden yaralamıştır.

Bu kapsamda, Tunceli'nin Ovacık ilçesinde vuku bulan hain saldırıda iki Mehmetçiğimiz şehit olmuştur.

Hayatlarının baharında, vatan uğruna şahadet mertebesine ulaşan; Uzman Çavuş Yasin Mergen ve Er İbrahim İşçan memleketlerinde dualarla son yolculuklarına uğurlanmışlardır.

Bu vesileyle aziz şehitlerimize Cenabı Allah'tan rahmet; kederli ailelerine, yakınlarına, silah arkadaşlarına ve milletimize başsağlığı dilerim.

Değerli Arkadaşlarım,

Türk milleti, AKP iktidarıyla birlikte; tarihî kökleri çok gerilere giden ve adım adım ilerletilen hıyanet projeleri karşısında çaresiz, ezik ve savunma hatları çökmüş bir duruma sokulmuştur.

Maalesef, son sekiz yıldır devlet ve millet hayatında tam bir kargaşa ve kuşatmışlık hâli yaşanmış ve aşınmadık hiçbir millî ve manevi değerimiz kalmamıştır.

Bu süre zarfında;

- Önümüzdeki hafta 87.yıldönümünü kutlayacağımız Cumhuriyetin temel kabulleri ve direnç noktaları acımasızca linç edilmiş,
- Bu coğrafya üzerinde, aynı tarihle yoğrulmuş, ortak anılara sahip olmuş; sevinçleri, kederleri, kıvançları müşterek Türk milletini oluşturan fertler arasına ni-fak tohumları ekilmiş,
- Asırların şahitliğinde; milletimizin göz nuruyla, şehit kanıyla ve karşılaştığı binbir meşakkati aşarak olgunlaştırdığı millî kimliği bütünüyle sarsılmış,
- Demokrasi diyerek geleceğimiz, insan hakları ve özgürlük sözleriyle bütünlüğümüz imha edilmeye çalışılmış,
- Ve "açılım" denilen yıkım projesiyle milletimiz bölünme ve dağılmanın eşiğine kadar getirilmiştir.

Bu ortamdan cüret ve cesaret kazanan bölücü niyetler, içinden geçtiğimiz süreçte rahata ermiş ve bin yıllık Türk milletini etnik kaosun dipsiz kuyusuna çekmek için AKP Hükûmetiyle birlikte dayanışma içine girmişlerdir.

Şu hale bakın ki, İmralı'da ömür boyu hapis cezasıyla yatan bebek katili, hükûmetin âdeta siyasi muhatabı hâline gelmiş ve avukatları aracılığıyla düşünce ve isteklerini dayatır bir konuma yükselmiştir.

PKK terör örgütünün, "sözde eylemsizlik" kararı üzerinde yürütülen pazarlıklar şimdi kızışmaya başlamış ve 31 Ekim 2010 tarihiyle ilgili rencide edici mesajlar kamuoyuna ulaştırılmıştır.

Hükûmetle yapılan müzakerelerin beklediği gibi gitmezse, 31 Ekimden sonra süreçte olmayacağını söyleyen İmralı canisi, orta yoğunluklu bir savaşın kapıda durduğunu söyleyerek yattığı yerden milletimizi tehdit etmeyi ihmal etmemiştir.

Sicilinde dayatma ve tavizlere boyun eğmeyle ilgili sayısız örnek bulunan AKP zihniyetinin, bundan sonra nasıl bir yol ve yöntem izleyeceği bizim açımızdan önem kazanmıştır.

Ne var ki, küresel güçlerin talimatıyla hareket eden ve politikalarını buna göre tayin eden AKP Hükûmetinin, terör örgütünün kan damlayan elini kolay kolay bırakmayacağı ve birlikte oturdukları anlaşma masalarından kalkmayacağı bu zamana kadarki tecrübelerimizle sabittir.

Nitekim Başbakan Erdoğan'ın; yıkım projesinin kılıfı olarak kullandığı “millî birlik ve kardeşlik” uydurmasının, kararlılıkla devam edeceğine yönelik sözleri başka türlü düşünmemize fırsat vermemektedir.

Hükûmet cenahından gelen, açılımdan taviz verilmeyeceğinin ısrarlı beyanları; bir bakıma terör örgütüne kırılan göz ve kan üzerinden planlanan sinsi mutabakatın ifşası olarak da değerlendirilmelidir.

Süreç ne yazık ki, PKK'nın ve İmralı canisinin siyasi anlamda güçlenmesine ve yığınak yapmasına yol açmaktadır.

Öyle ki, Irak'ın kuzeyindeki peşmerge yönetimi bile, sanki meşru bir aktörmüş gibi PKK ile Türkiye arasındaki anlaşmazlığın çözümüne şartlı bir şekilde destek olacağını ifade etmiştir.

Elbette bu alçalmaya muhatap olmak hükûmet adına normaldir ve benzer sözleri bundan sonra daha sık duymak mümkün olacaktır.

Çünkü Erbil'e sürekli gönderilen heyetler, ilişkilerin normalleştirilmesi adına verilen sözler, diplomatik girişimler peşmergeyi şımartmış ve haddini aşmasına yol açmıştır.

Ne var ki, AKP Hükûmetinin, verdiği bütün tavizlere ve boyun eğmelere rağmen, Kandil'deki bataklığın kurutulmaması ve hainlerin inlerinde, cinayetleri için hazırlık yapımları tam bir kepezelik olarak hükûmetin yakasına asılmıştır.

AKP iktidarı, yıkım konusunda ısrarlı oldukça, daha çok PKK'nın muhatap alınması için peşmerge abisinden nasihat alacak, sırtı sıvazlanacak ve ülkemizin haysiyetini iki paralık etmeye devam edecektir.

Bu zillete sessiz kalan Başbakan Erdoğan'ın; Mavi Marmara'da hunharca saldırarak vatandaşlarımızı katleden İsrail'i, Amerika Birleşik Devletleri'nin kınamamasını, teröre verilen bir destek olarak yorumlaması çok inandırıcı değildir.

Elbette bu mesele bizim için de önemlidir ve İsrail'in özür dilemesi ve tazminat ödemesi bir an önce gerçekleşmelidir.

Ancak, masumlar yalnızca Mavi Marmara gemisinde ölmemiştir.

Irak'ın kuzeyinin hamiliğini kimin yaptığı bellidir.

Kandil'e kimin operasyon yaptırmadığı, istihbarat paylaşımı yapılıyor diyerek süreci kimin oyaladığı ayan beyan ortadadır.

Irak'tan çekilmek için düğmeye basan ABD'nin, AKP'yi hangi karanlık odalarda ikna ettiği ve her defasında nasıl elini boş çevirdiği hepimizin malumu olduğu gerçeklerdir.

Peki, Kandil'den sınırlarımız içine girerek ölüm saçan PKK terör örgütüne müsamaha gösterenlere, ortam hazırlayanlara, teşvik edenlere ve eylemlerini rahatça yapmasına rıza gösterenlere, ABD'nin yıllardan beri duyarsız kalması nasıl izah edilecektir?

ABD'yi, İsrail'in küstahça saldırısı konusunda eleştiren Başbakan Erdoğan, Irak'ın kuzeyinden sızan terörist unsurlara göz yumulmasına neden aynı öfkeyle karşılık vermektedir?

Eğer ABD'nin, İsrail'i kınamadığı için teröre destek verdiği iddia ediliyorsa; o zaman, vatan evlatlarını hunharca katleden canilere sınır ötesinde gerekli müdahale yapılmamasına da aynı tavırla tepki gösterilmesi ahlaki yükümlülük ve tutarlılık icabı olacaktır.

Bir tarafta, Gazze'ye yardım götüren gemilere düzenlenen alçakça saldırıları tenkit eden ve ABD'yi İsrail'e destek çıktığı konusunda haklı olarak eleştiren Başbakan; öbür tarafta aynı tutumu, Irak'ın kuzeyindeki terör yuvalarının imha edilmesindeki kayıtsızlığa göstermiyorsa, bilinsin ki ikiyüzlü siyasetçi sıfatına sahip olmaktan asla kurtulamayacaktır.

Kaldı ki bu şartlar altında, ABD'nin suni teneffüsüyle so-luk alıp veren, peşmerge kalıntısı da teröre destek vermek-te ve bunu da hayâsızca sürdürmektedir.

Başbakan Erdoğan İsrail meselesinde sahte diklenmeler, ucuz kabadayılıklar yaparken, Irak'ın kuzeyindeki fitnenin arkasındaki güçle model ortaklığı yapmaktan geri durma-maktadır.

Zannedersiniz ki, 31 Mayıs 2010 tarihinden bu tarafa milletimizin selameti için 60 güvenlik görevlimiz boşu bo-şuna hayatını kaybetmiştir.

Bu kahramanların hesabını kim verecektir?

Yerdeki şehit kanının bedelini kim, nasıl ödeyecektir?

Başbakan Erdoğan'ın ağzından, Irak'ın kuzeyindeki terör imal merkezine ve arkasında duran güce karşı tek kelime çıkmış değildir.

Müslüman coğrafyasında yüzbinlerce masum din karde-şimizin dökülen kanıyla ve işlenen vahşi cinayetlerle ilgili bir tavır, duruş ve kararlılık da gösterilmemiştir.

Üstelik Büyük Orta Doğu Eş Başkanı sıfatıyla, bunlara ortak dahi olunmuştur.

Kim bunları inkâr edebilir, kim görmezden gelebilir?

Başbakan Erdoğan'ın bu kokuşmuş siyasetini artık aziz milletimiz tam anlamıyla farkına varmalıdır.

Mehmetçik toprağa düşerken sessiz kalacaksın ve hatta canileri dağdaki gençler diyerek masumlaştıracaksın; sonra da dönüp ABD'ye, sırf İsrail'i kınamadığı gerekçesiyle teröre destek vermesi konusunda tepki göstereceksin.

Bu trajikomik bir durumdur ve iflas etmiş siyasi zihniyetin hezeyanlarından başka bir anlam ifade etmemektedir.

Peki, Sayın Başbakan; bir dağ doruğunda ya da bir vadide topraklarımızda kol gezen hainlerle mücadele eden vatan evlatları sahipsiz mi kalacak?

Onların hak ve hukuklarını kim gözetecek? Onların kanını dökenlere sığınak sağlayanlar ve koruyanlar teröre destek vermiyorlar mı?

Peşmerge reisini ülkemizde kırmızı halılar eşliğinde karşılayarak mı şehitlerimizin hesabını soracaksınız?

Böylesi bir küçülmeyi ve çifte standardı Türk milleti asla hak etmemektedir.

AKP'nin, ülkemizi içine düşürdüğü girdap gittikçe genişlemekte ve milletimizin onurunu, şerefini ve kudretini ne yazık ki zayıflatmaktadır.

Buna ne Başbakanın ne de iş birlikçi yandaşlarının hakkı yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak böylesi bir tükenmişliği ve art niyetli siyasi zihniyeti mazur görmemiz asla mümkün değildir.

Geldiğimiz bugünkü aşamada; Adalet ve Kalkınma Partisi, artık tarafını, kimlerle birlikte yürüdüğünü ve güç birliği yaptığını açıkça gözler önüne sermiştir.

- Arkasında siyasi taşeronluğunu yaptığı stratejik ortağı,
- Yanından hiç eksik etmediği siyasi bölücüler,
- Cumhuriyet düşmanları, federasyon sevdalıları,
- Çok dilli ve çok kültürlü bir devlet arzulayan yandaş medya ve kalem sahipleri,
- Irak'ın kuzeyinde mukim abisi peşmerge reisi,
- Yıllardan beridir destek veren Avrupalı dostları bulunmaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Zaman dediğimiz soyut mefhumun, her gün aleyhimize işlediği bir dönemden geçmekteyiz.

Başbakan Erdoğan'ın gerçekleri çarpıtan yalan dolu sözleri, ülkemizin içinde çırpındığı endişe verici manzarayı gizlemeye yetmemektedir.

Hamaset içerikli boş sözlerle milletimizi aldatmayı sürdüren Başbakanın, Türkiye'nin artan sorunlarından ne denli bihaber olduğu bugün daha da iyi anlaşılmaktadır.

Türk milletinin bir ve bütün yaşayabilmesi süreç ilerledikçe daha da zorlaşmakta ve asgari tahammül ve saygı üzümlere ifade etmeliyim ki zafiyet geçirmektedir.

Özellikle ikinci dil konusundaki dayatmaları hepiniz yaşayarak görüyorsunuz.

Ve hatta Türkçenin, tarifi yapılan bir coğrafya parçasında, ikinci dil olarak kullanılacağına dönük küstahça ve aşâğılık ifadelerine şahit oluyorsunuz.

Unutmamalıyız ki, resmîleşmiş ve kamuya mal olmuş ayrı diller etrafında toplanan alt etnik grupları, tek millet idealinde ve tarafında tutmak mümkün değildir.

Dilini eğitimde, mahkemede, sağlıkta ve her alanda kullanan alt kimlik unsurlarının, millet olmasının ve sonucunda kaçınılmaz olan siyasi bağımsızlıklarının önüne nasıl geçileceğiyle ilgili bir değerlendirmesi olan hâlihazırda var mıdır?

Allah muhafaza, iki milletin, üniter yapı içerisinde nasıl kardeşçe yaşayacağını ve bunun neticesinde hangi felaketlerin ortaya çıkacağını şimdiden hesap eden bulunmakta mıdır?

Eğer yüzyılların imbiğinden süzülerek vücut bulmuş millet yapısında, kırılma, dağılma ve ayrılma baş gösterirse; bunun vebalini ve vicdan azabını bugünkü iktidar partisi acaba ne kadar hissedecektir?

Sosyolojik ufanma riski şaka ya da bir vehmin ürünü değildir.

Kamusal alanda, Türkçe dışındaki bir dilin kullanımı konusundaki ısrarlar, millet oluşturma yolunda atılan tehlikeli adımlardır.

Demokratikleşme ve özgürlük adına bunu alkışlayan bedbahtlar ise, nasıl bir karanlığın ve bunalımın yaklaşmakta olduğunu göremeyecek kadar ahlaklarını ve seciyelerini kaybetmişlerdir.

Alt kimliklerin duygusal boyut kazanması, öncelikle Başbakan Erdoğan'ın ve hükûmetinin kirli politikaları sonucunda gerçekleşmiştir.

Ve süreç hızlanmıştır. Bölücü talepler ise şantajların gölgesinde yoğunlaşmaktadır.

Nitekim "**Demokratik Türkiye, özerk Kürdistan**" beklentileri eşliğinde, milletimizi ve devletimizi parçalayacak öneriler, hükûmetin hoşgörülü tutumundan dolayı gemi aزیya almıştır.

Bu noktaya gelinmesinde elbette Başbakan Erdoğan'ın affedilemez hataları ve pişkince söz ve tavırları etkili olmuştur.

Suçlu tüm ayıbyla bellidir ve ortadadır.

Başka yerlerde sorumlu aramaya, mazeretler üretmeye ve gerekçeler bulmaya gerek yoktur.

Her fırsatta milletimizi oluşturan unsurları isim isim sayıp, hepsine eşit mesafede durduğunu ispata çalışarak, kardeşliğin yüceleceğini sanma gafletine kapılan Başbakan Erdoğan, teröre verdiği umut ve sunduğu imkânlarla bölücülük ateşini körüklemiştir.

Farklılıkları kaşıyarak ortaklıkların belireceğini zannedecek kadar bilinç ve seviye kaybına uğramıştır.

Önce ayırıp, sonra birleştirmeye çalışan bu zihniyetin, milletimizin önüne mayınlarla döşeli bir yol inşa ettiğine dair şüphemiz artık kalmamıştır.

Meselelere, sıkıştığı dar ve kavmiyetçi alandan yaklaşan Başbakan Erdoğan, eğer hâlâ yıkım projesinde ısrar ederse;

Uyandırdığı ve güçlendirdiği alt etnik kimliklerin kardeşliğimizi nasıl sakatlayacağını da er geç mutlaka görecektir.

Başbakan Erdoğan'ın, siyasetini farklılar ekseninde kurması ve milletimizi 36'ya bölmekten zevk almasının ta-biidir ki sonuçları ağır olacaktır.

Birlikte kardeşçe yaşamamanın tek çaresi ve yolu sanki farklılıkları, müştereklerimizin önüne geçirmekle mümkün olacakmış gibi bir anlayış AKP'de hâkim yaklaşım hâline gelmiştir.

Ne var ki, Başbakan Erdoğan'ın bu konuda da çelişkili ve kuşkulu bir duruşu vardır ve sözleriyle delilli ve ispatlıdır.

Mesela, çok değil, yakın bir zamanda;

- *"Bütün ayrılıkları, gayrılıkları, ihtilafları, farklılıkları bir tarafa bırakıyoruz."* diyen Başbakan Erdoğan'dır.
- *"Gökkuşluğu ne kadar güzelse, ne kadar muhteşemse, ne kadar etkileyiciyse, farklılık da o kadar güzeldir, o kadar muhteşemdir."* sözleri Başbakana aittir.
- *"Birlik mefkûresi, ancak farklılıkları zenginlik olarak gören bir anlayışla hayata geçirilebilir."* ifadeleri aynı Başbakanın ağzından çıkmıştır.
- *"Farklılıkları zenginlik olarak gören bir anlayışın adresi AB olmalıdır."* değerlendirmesi de aynı kişi tarafından yapılmıştır.

Başbakanın, farklılıkları öven bu sözlerine karşılık kullandığı şu ibareler esasında kafasının ne kadar karışık ve bulanık olduğunu da göstermiştir.

- *"Bize yakışan, farklılıklarımız üzerinde değil, müştereklerimiz üzerinde yoğunlaşmak, kardeşlik hukukumuzu geliştirmektir."* düşüncesi bizatihi Başbakan Erdoğan tarafından dillendirilmiştir.

- *"Bizler bu coğrafyada, bu ülkede, asırlar boyu bu anlayışla, bu inançla farklılıklarımızı vahdet içinde erittik."* görüşü de ne gariptir ki Recep Tayyip Erdoğan'dan çıkmıştır.
- "Bütün farklılıklarımızı bir tarafa bırakır, bir ve bütün oluruz." sözlerinin mazisi de çok eski değildir.

Başbakan Erdoğan'ın, en son olarak partisinin Kızılcahamam'daki toplantısında; farklılıkların değil, ortaklıkların öne çıkarılmasından bahsetmesi ve bunun önemine vurgu yapması; bugüne kadarki söz ve değerlendirmelerinin tutarlı hiçbir tarafı olmadığına işaret etmiştir.

Bunlardan hangisi Başbakan Erdoğan'ın gerçek fikridir?

Bize göre, bu zihniyetin milletimizi ayırmada, etnik tasniflerle tanımlamada maharet sahibi olduğu kuşkusuzdur.

Merakımız, AKP kadrolarına egemen olan, farklılıkları hortlatarak benzerliklerin nasıl ortaya çıkartılacağı noktasında düğümlenmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın unuttuğu çok önemli bir hakikati buradan kendisine hatırlatmak istiyorum:

Milletimizi oluşturan alt kimlik grupların, farklılık ekseninde tanımlanması; bunların temsiliyet ve tanınma heyecanlarını hiç olmadığı kadar artıracaktır.

Ve çeşitliliklere vurgu yapılarak; ortak duygular ve birlikte yaşama iradesi güçlenmeyecek, aksine zayıflayacaktır.

Anadolu coğrafyasında yaşayan her bir vatandaşımız hiçbir ayrılığa prim vermeden aynı ülkü, ideal, kimlik ve millî kültür çevresinde toplanmış ve millet olmamızı sağlamıştır.

Kız alıp, kız veren ve büyük bir aile hâline gelen, aynı hatıralara sahip, birlikte ağlamış, birlikte gülmüş, aynı ufka odaklanan Türk milletinin hiçbir ferdi, elbette farklıkların tahrik edilmesine daha fazla müsamaha göstermeyecektir. İnancım ve beklentim bu yöndedir.

Türk tarihinin belli bir döneminde, iktidarı eline alan bir avuç teslimiyetçi istiyor ve teşvik ediyor diye de hiçbir kardeşimiz millet olmaktan taviz vermeyecektir.

AKP iktidarı yıkımda ve farklılıkları azdıran politikalarında inat ederse;

- Vatan coğrafyasının bir ve bütün olarak kalması,
- Milletimizin daha fazla kardeşçe yaşaması,
- Bugünkü beşerî zenginliğin, bu sınırlar çerçevesinde bir arada tutulması çok zor olacaktır.

Bu tehlikeyi görmek lazımdır.

Böylesi bir zihniyet tarafından ülkemizin yönetiliyor olması ve çivilerinin birer birer sökülmesi tam bir talihsizliktir.

Bunları milletimize anlatmak bizim en öncelikli vazifemizdir.

Elbette biz bölünmenin, ayrışmanın, farklılaşmanın sonuna kadar karşısında durmaya devam edeceğiz.

Ve hiç kimse şüphe etmesin ki, milletimizden aldığımız destekle, melanete çanak tutanlardan, ihanete kol katnat gerenlerden ve bizi birbirimizden koparmaya çalışan demokrasi maskeli fitne zihniyetlerden mutlaka hesap soracağız.

Yaşananları herkes unutsa da Milliyetçi Hareket unutmayacak, herkes vazgeçse de Üç Hilal asla vazgeçmeyecektir. Ve Türk'ün, şimdilerde hafife alınan kudretini, görmek ve tatmak isteyen ve hak eden muhataplarına bildirecek ve şamarını da üst üste indirecektir. Bundan herkes emin olmalıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Gelecek ideali ve vizyonu olmayan siyasi yönetimlerin, geçmişteki meselelere saplanıp kalması bir dereceye kadar normaldir.

Böylesi bir durum aslında milletler için de geçerlidir.

Yarınlardan endişe eden toplumların, kendilerini rahat ettirmek adına dünün zaferlerine sığınmaları, sürekli olarak düne takılı kalan ve geleceği okuyamayan bir zihniyetin doğmasına da kapı aralayacaktır.

Aynı zamanda geçmişte tereddüt uyandıracak bazı olayların ve şüpheli vakaların bugüne taşınarak tartışılması ve gündemi en üst düzeyde meşgul etmesi için doğrusunu isterseniz çok makul olmayacaktır.

Son günlerde, 1990'lı yıllarda yaşanan ve üzerinde kuşkular bulunan bazı olaylar tekrar ısıtılıp gündeme taşınmıştır.

Bunlardan en önemlisi ve birinci olarak; sekizinci Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'ın ölümüne dair iddialardır.

Başta ailesi olmak üzere, rahmetli Özal'ın bir suikasta kurban gittiğine dönük beyanatlar ve görüşler sürekli olarak dillendirilmektedir.

Bu meseleyle ilgili etraflı bir değerlendirme yapmamız doğal olarak mümkün değildir.

Ancak bahsedilen kişinin, 17 Nisan 1993 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı sıfatını taşıyorken hayata veda etmesi ve ölüm şekli üzerindeki esrar perdesinin aranamamasının iddia edilmesi bizim konuya dair bakışımızı etkilemektedir.

Değerli Arkadaşlarım, merhumun en başta ailesi olmak üzere, birçok kişi ölümü ile ilgili şüphelerini dile getirmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti, Cumhurbaşkanını koruyamayacak kadar âciz ve takatsiz bir ülke değildir.

Çankaya Köşkü, Mütareke Döneminin iş birlikçi sarayı gibi çaresiz, güçsüz ve zavallı bir mekân olmamıştır.

Orada kim bulunursa bulunsun, vücut bütünlüğü, güvenliği milletimizin namusuna ve şerefine emanettir.

Bu tartışmaların son bulması için, yürütülen soruşturma bir an önce sonuçlandırılmalı ve milletimizin kafasında oluşan soru işaretleri ortadan kaldırılmalıdır.

Bu mesele gündemi işgal ederken, dikkatimizi bir konu daha çekmiştir.

İmralı canisinin, rahmetli Özal'ın ölümüyle ilgili yorum yapması ve Hakk'a kavuştuğu aynı günde kendisiyle görüşüleceğini dile getirmesi ilginç ve manidar bir durumu da ortaya çıkarmıştır.

Yani burada, terör konusuyla Özal'ın ölümü ilişkilendirilmeye çalışılmıştır.

Lütfen dikkat buyurunuz, geçmişte PKK terörüyle müzakere arayışları ve görüşme ortamlarının tesisi için gösterilen yoğun gayret, deyim yerindeyse rahmetli Özal'ın ölümüne neden olmuş gibi bir izlenim ortaya çıkmıştır.

İddialar ve imalar bu yöndedir.

Gerçekten de böyle bir şey varsa, terörle tıpkı bugünkü gibi uzlaşma arayışlarını onaylamamız her ne pahasına olursa olsun mümkün değildir.

Ancak bunun için de, bir Cumhurbaşkanının hayatına kastedildiğini düşünmek ve bu yönde kamuoyunu yönlendirmeye çalışmak ise bizim açımızdan başka maksatlara zemin hazırlamak anlamına gelecektir.

Artık rahmetli Turgut Özal'ın ölümünün üzerindeki sır ve gizem mutlaka aralanmalı, milletimizin şüpheleri bir an önce giderilmelidir.

Geçmişte yaşanan ve bugün devamlı tartışılan bir diğer konu ise rahmetli Eşref Bitlis'in ölümüyle ilgili iddialardır.

Terörün tırmandığı bir dönemde Jandarma Genel Komutanlığı görevini icra eden bu değerli şahsın, bir uçak kazasında ölmesi, doğal olarak bazı kuşkuları beraberinde doğurmuştur.

Terörle mücadele hedefine gölge düşürmeden ve dedikoduların önüne geçmek amacıyla rahmetli Eşref Bitlis'in ölümüyle ilgili tereddütler de ivedilikle giderilmeli, konu bütün yönleriyle açığa kavuşturulmalıdır.

Geldiğimiz bugünkü aşamada, AKP Hükûmetini, bu iki önemli mesele üzerine kararlılıkla eğilmeye davet ediyorum.

Ve hükûmette yer alan bir Başbakan Yardımcısına düzenlendiği iddia edilen suikast girişiminin ise gerçek olup

olmadığının ve bu konuda hangi bilgi ve belgelere ulaşıldığının da bir an önce açıklanması gerektiğine inanıyorum.

Türkiye'yi bir ara en üst düzeyde meşgul eden ve kozmik odalara girilmesinin de gerekçesi olan bu suikast iddiasının, ne boyutta olduğunu milletimiz bilmelidir ve aynı zamanda da gerçekleri öğrenmesi hakkıdır.

Türkiye bu şaibelerden kesin olarak kurtulmalıdır.

Karanlık mihrakların operasyon arenası olmaktan sıyrılmalıdır.

“Faili meçhullerin, işkencelerin, suikastların, darbe girişimlerinin, karanlık senaryoların sorgulandığı, karanlık noktaların aydınlığa kavuştuğu artık bir Türkiye olduğunu” ileri süren Başbakan Erdoğan, ilk önce gündemi meşgul eden ve hakkında birçok fikir beyan edilen kuşkulu vakaları gecikmeksizin çözüme kavuşturmalıdır.

Aksi takdirde, Başbakan Erdoğan'ın böylesi belirsizlikle yüklü bir ortamdan ve suni çekişmelerden memnun olduğu sonucuna varacağız ve bu ve benzeri tartışmaların da sürmesini istediği kanaatine ulaşacağız.

Değerli Milletvekilleri,

Bilindiği üzere, geride kalan 17 Ekim 2010 tarihi, Dünya Yoksullukla Mücadele günüdür.

Bu anlamlı günü, başka gündem konuları yüzünden unuttulan yoksul ve aç insanlarımızın hatırlanması ve haklarının savunulması için önemli bir fırsat olarak gördüğümüzü bu vesileyle ifade etmek isterim.

Ülkemizde olduğu gibi, dünyanın birçok yöresinde şiddeti farklı da olsa, açlık ve yoksulluk içinde hayata tutunma mücadelesi veren insanların varlığı acı da olsa bir gerçek olarak karşımızda durmaktadır.

Küreselleşme nimetlerinin eşitsiz dağılımı ve kaynakların adalet içinde pay edilmemesi, bizim gibi gelişmekte olan ülkelerin maruz kaldığı yoksulluk şiddetini artırmaktadır.

Küresel işleyişin dengesiz ve eşitlikten yoksun düzeni, ne hazindir ki yoksulluk belasının çoğalmasını ve yayılmasını hızlandırmaktadır.

Partimizin "**Yaşa ve yaşat !**" ilkesi ile inancımızın bir gereği olan, "**Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir.**" kutlu tebliği, yoksulluk içinde çare arayan, mahzun ve çaresiz kalan vatandaşlarımıza bakımımızın temelini oluşturmaktadır.

Elbette biz bu yaklaşımımızı, nerede yardıma ve desteğe muhtaç bir insan varsa, onları da kapsayacak bir şekilde yorumlamaktayız.

Takdir edersiniz ki, hem ülkemiz bağlamında hem de küresel alanda özlenen ve beklenen barışa ve huzura ancak bu şekilde ulaşabiliriz.

Özellikle son sekiz yıllık AKP Hükümetleri döneminde, vatandaşımızı yoksulluktan kurtaracak ve dengeli ve adil bir gelir dağılımını sağlayacak bir ekonomik ve sosyal düzen tesis edilememiştir.

AKP'nin uyguladığı sosyal içeriklerden yoksun ve insanı temel almayan politikaları, bir tarafta dolar milyarderleri sayısını hızla artırırken, diğer tarafta, yoksulu daha da yoksullaştırmış ve vatandaşlarımızı muhannete muhtaç bir hâle getirmiştir.

Maalesef 2002 yılında % 14,7 olan göreceli yoksulluk oranı, 2008 yılında % 15,1 düzeyine çıkmış ve sayıları 11 milyon ulaşan insanımız yoksulluğa mahkûm edilmiştir.

2009 yılında yaşanan ağır ekonomik krizi de dikkate aldığımızda yoksul sayısının 15 milyona yaklaştığını söylememiz abartılı olmayacaktır.

Dünyada hangi ülke vardır ki, kişi başına geliri 3 bin dolardan 10 bin dolara yaklaşmış, ama buna rağmen yoksul sayısı da milyonlarca artmış olsun.

Anlaşılan Başbakanın iftihar ettiği sosyal ve ekonomik sistem ve politikalar; yoksulu daha yoksul, zengini ise daha zengin yapmıştır.

Gerçek budur ve yoksulluğun dayanılmaz yüzü bariz olarak meydandadır.

Parti olarak, yoksullukla mücadelenin, yoksulların üretici konuma geçmesi ve kendi kazandıkları ile geçinmesini sağlayıcı nitelikte olmasına inanmaktayız.

Ve mutlaka, bu şartları sağlayana kadar ise devletin, aileleri ve vatandaşları etkili bir sosyal koruma sistemi altına almasının zorunlu olduğunu düşünüyoruz.

Hiç kimse aldığı yardımlardan mahrum edilmemelidir ve daha çoğunu her yoksul kardeşimiz fazlasıyla hak etmektedir.

İnşallah, milletimiz bize iktidar olma fırsatını verdiğinde, her yoksul vatandaşımıza ulaşacağız ve hak ettiklerini ziyadesiyle vermeye devam edeceğiz.

Nitekim Parti Programı'mızda ifadesini bulan yoksulla mücadelede temel politikalar olarak benimseyeceğimiz hususlar özet ve ana başlık hâlinde şunlar olacaktır:

1. İstikrarlı bir ekonomik büyüme ve güçlü üretim ekonomisi tesis edilmek suretiyle; üreten, istihdam yaratan ve üretilen katma değerden her kesimin katkısı ölçüsünde adil

pay almasını sağlayan bir sosyal rafaah devletinin oluşturulması,

2. Katma değerin yaratılmasında payı olanların, blşmnden eşit ve adaletli bir şekilde yararlanmaları, üretim sürecinde yer almayan muhtaç kardeşlerimizin ise sosyal koruma programlarıyla desteklenmeleri ve yoksulluktan kurtarılmalarının esas olması,

3. Yoksul vatandaşlarımızın sosyal yardım programlarından etkili bir şekilde yararlanması ve hiç kimsenin a ve açıkta kalmaması,

4. Muhtaç durumdaki işsiz aile reislerine iş sağlanana kadar işsizlik yardımı ödeme programı başlatılarak ailelere sosyal koruma uygulaması yapılması,

5. Yardıma muhtaç, yaşlı, kimsesiz, güçsüz, zrl ve özel ilgiye muhtaç vatandaşlara yönelik olarak farklı kuruluşlar tarafından yürütülen sosyal yardımlar ve sosyal hizmetlerin, ağdaş ve entegre bir sistem olarak yapılandırılması başlıca hedeflerimiz arasındadır.

Yoksulluk zemeyeceğimiz ve üstesinden gelemeyeceğimiz bir sorun değildir. Yeter ki istensin ve samimi olunsun.

Biz Parti olarak, yoksulluğu ve işsizliği zmeye hazırız ve milletimizin refaahı için var gücümüzle çalışmaya kararlıyız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Yakından biliyorsunuz ve şahitsiniz, Türkiye ekonomisi ağır bir krizden çıkmanın sancılarını ve sıkıntılarını hâlen yaşamaktadır.

Kriz, ekonominin istikrarını mahvetmiş, bütün ölçü ve ayarlarını bozmuştur.

Ekonomideki yangından etkilenmeyen hiç kimse kalmamış, oluşan tahribatın faturası özellikle dar gelirli vatandaşlarımızın ceplerine ateş topu gibi düşmüştür.

Ekonominin önümüzdeki üç yılda takip edeceği yolu ve hedeflerini ortaya koyan Orta Vadeli Program'ın umut vadedmediğini geçen haftaki konuşmamda vurgulamıştım.

Programda temel olarak belirlenen; büyümeye istikrar kazandırmak, istihdamı artırmak ve kamu dengelerini iyileştirmek amaçlarının bir karşılığının olmayacağını yaşayarak göreceğiz.

İş üretmeyen ve üretime dayanmayan bir büyüme stratejisiyle daha fazla yol alınması takdir edersiniz ki çok zordur.

AKP tarafından, ithalata bağımlı hâle getirilen ekonomik yapının bütünüyle sağlıklı ve istikrarlı bir şekilde refah üretmesi emin olun ki mümkün değildir.

Türkiye ekonomisinin, başkalarının tasarruflarını kullanarak daha ne kadar yol alabileceği üzerine mutlaka düşünmek ve bir karar değişikliğine gitmek lazımdır.

Sahip olduğumuz ekonomik modelden, uygulanacak politikalara kadar birçok alanda, değişiklik yapılması ve her şeyin baştan sona gözden geçirilmesi artık elzem bir hale gelmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın ve yol arkadaşlarının rakamlardan medet umarak "Geliştik, büyüdük, bize bir şey olmadı." sözleri, vatandaşlarımız açısından hiçbir anlam ifade etmemektedir.

Sorunların yakıcılığını yaşayan, ağırlığı altında ezilen milyonlarca Türk insanı, ekonomide estirilmeye çalışılan sanal iyimserlik havasına aldırış etmemektedir.

Zira bu aldatmacalara kanacak ve inanacak da kalmamıştır.

Her şey ortadadır. Yoksulluk ve sefalet her tarafa yayılmıştır.

İşsizlik oranına bakarak sahte umut tacirliği yapan Başbakan Erdoğan'ın, ülkemizin her hanesinde çaresiz bir şekilde iş arayanları ve ancak bir türlü bulamayanları gündemine aldığı yoktur.

Onları dikkate değer de bulmamaktadır.

Hatta her üniversiteyi bitirenin, iş bulacak diye bir kuralı olmadığını söyleyecek kadar şefkat ve merhametini kaybetmiştir.

Elbette kendi mahdumları için gelecek sıkıntısı yoktur. İşsizlik sorunu bulunmamaktadır.

Ne var ki milyonlarca gencimiz bu kadar şanslı olmamıştır.

Ve mısır ticaretine erkenden atılan, yumurta üretiminde gözleri kamaştıran bir hünere sahip olan ve ne hikmetse enerji işine genç yaşlarda girenler kadar da talihleri yaver gitmemiştir.

Başbakan Erdoğan ekonomideki sahte ve sanal başarı hikâyesini bir kenara bırakmalı ve elini vicdanına koyarak milletimizin perişan hâline odaklanmalıdır.

Bakınız, vatandaşlarımız, fırlayan altın fiyatlarından dolayı; eşinin, dostunun düğününe dahi katılamayacak duruma gelmişlerdir.

Hayat pahalılığı almış başını yürümüş ve gıda fiyatlarındaki artış, pazarlardaki, marketlerdeki alışverişlerin gramla yapılmasına neden olmuştur.

İğneden ipliğe her şeyin fiyatı Temmuz ayından bu tarafa hızla yükselmektedir.

Nitekim işlenmemiş gıdadaki yıllık bazda fiyat artışları % 22,9'a ulaşmıştır. Özellikle Ağustos ve Eylül aylarında gıda fiyatları % 7,8 oranında artış göstermiştir.

Tabaklar boşalmış, tencereler boş kaynayamaya başlamıştır.

Buzdolaplarının kapıları açılmaz olmuştur.

Domatesteki fiyat artışını görüyorsunuz. Kıyma ve kuşbaşı fiyatlarındaki rezaletlere tanık oluyorsunuz.

Son günlerde ekmeğe yapılan zammı da biliyorsunuz.

Sofralardan doyarak kalkmak ve dengeli beslenmek neredeyse imkânsız hâle gelmiştir.

Bunun sorumlusu şüphesiz Başbakan Erdoğan'dır ve ekonomi politikalarındaki derin çatlaklardır.

Boş sözlere herkesin karnı toktur ve hayalleri gerçekmiş gibi sunma kurnazlığına kapılacak kimse de bulunmamaktadır.

Ancak milletimiz, ekonomik sorunlardan dolayı kan ağlarken ve dayanacak gücü kalmamışken, "Artık kendisine güvenen, öz güveni yüksek, büyüklüğünü, direncini ispat etmiş güçlü bir ekonomi var?" diyen Başbakan tam bir akıl tutulmasına ve hayâ kaybına uğramıştır.

Tekirdağlı kardeşim bunalmış, Karamanlı vatandaşım yorulmuş, Şırnaklı kardeşim aç uyumuş; ama Başbakana göre her şey güllük gülistanlık olmuştur.

İşte şuurunu kaybetmiş bir Başbakanın resmi tam da budur, bu şekildedir. Bu hazin ve ibretlik siyasi zihniyet, milletimizle açıkça alay etmektedir.

Buna katlanmamız mümkün değildir, doğru da olmayacaktır.

Bu kapsamda, kara delikleri kapattıklarını, israfı önlediklerini, yolsuzluklara aman vermeyerek yetimin hakkına, milletin emeğine, alın terine sahip çıktıklarını iddia eden Başbakan Erdoğan'a diyeceğim şudur:

Eğer yetimin, garibin, fukaranın hakkına el uzatılmışsa; bu elin sekiz yıldır sarmaş dolaş olduğu çıkarıcı ve menfaatçi çevrelerin doymak bilmeyen açgözlülükleri olduğunu çok yakın bir zamanda acı bir şekilde göreceksin ve bunun bedelini de ödeyeceksin.

Milletin alın terini, yolsuzluk kanallarıyla yandaşlarına sevk etmenin, söndürdüğü hayallerin, aç bıraktığın gariplerin, ekmeğini aldığı biçarelerin hesabını da mutlaka vereceksin.

Muhterem Arkadaşlarım,

Tarım ve hayvancılık alanında yaşanan sorunlar gün geçtikçe çoğalmakta ve milletimizin kendi kendisini beslemesi dahi riske girmektedir.

Özellikle hayvancılık alanındaki kaos milletimizin tamamını olumsuz etkilemektedir.

Bildiğiniz gibi, AKP Hükûmeti, geçtiğimiz Nisan ayında, 16 bin ton canlı hayvan ve 7 bin 500 ton da et ithalatı için karar vermiş ve düğmeye basmıştır.

Daha sonra bu miktar yeterli görülmeyerek 100 bin tonluk ikinci bir et ithalatı kararı daha almıştır.

İthalatın gerekçesi olarak sunulan ucuz et alım politikası, tam bir uydurmadan ibaret olmuştur.

Dışarıdan getirilen hayvanlar, üreticilerimizde büyük sıkıntılara yol açmış ve panik hâlinde besilerini ucuz fiyatlara satmak zorunda kalmışlardır.

Üstelik gümrük vergilerini sıfırlayarak yapılan canlı hayvan ithalatı ise hayvan yetiştiricilerimize büyük zararlar vermiştir.

Uluslararası alanda ülkelerin, hayvancılık sektöründeki üretimlerini korumak maksadıyla belli bir gümrük tarifesi uyguladıkları bir vakıadır.

Oysaki ülkemizde gümrük vergilerinin sıfırlanmasıyla yerli üreticimiz tam bir çıkmaza sokulmuş ve kendi kaderine terk edilmiştir.

Et ithalatıyla birlikte ülkemize, çok değişik ve sağlıksız et türlerinin girme riski de artmıştır.

Hayvancılığın biriken sorunları, ithalatla beraber daha da karmaşık bir boyut kazanmıştır.

Büyükbaş ve küçükbaş hayvan sayısı da gün geçtikçe azalmaktadır.

Bu itibarla, önümüzdeki Kurban Bayramında, birçok sınıntının yaşanacağı da şimdiden belli olmuştur.

Ve vatandaşlarımız AKP'nin marazi hayvancılık politikasından dolayı pahalı et yemeye mahkûm ve mecbur hâle getirilmiştir.

Elbette et konusundaki sancılar, süt üreticilerini de olumsuz etkilemekte, zincirleme problemlerin ortaya çıkmasına kapı aralamaktadır.

Hayvansal üretim potansiyeli fazla olan ülkemizin, bu alanda muhatap olduğu ve gün geçtikçe katlanan ve yayılan açmazları, önümüzde sağlıklı beslenme ve nesillerin iyi yetişmesi açısından tehlikelerle dolu bir sürecin durduğunu göstermektedir.

Hayvancılıkla uğraşan üreticilerimizin öncelikle; ucuz yeme ulaşma imkânı sağlanmadan, pazar şartları düzeltilmeden, lazım gelen desteklemeler yapılmadan boğuştukları sorunlarının azalması kısa vadede ihtimal dâhilinde değildir.

AKP, milletimize pahalı et yedirmenin ve hayvancılığı perişan etmenin siyasi faturasına mutlaka maruz kalacak ve bunun altından da kalkamayacaktır.

Bugün, kasaptan, manavdan kim boynu bükük çıkıyorsa, bilsin ki bunun sebebi hükûmettir.

Emeklilerimizi komik zamlarla avutan Başbakan Erdoğan, verdiği, etten, yumurtadan, peynirden, süttten, yoğurttan ve sebzedden fazlasıyla çıkarmaktadır.

Kaşıkla verip, kepçeyle geri alan asıl bu iktidardır.

Refah artışının göstergesi olarak; araba satışlarını, beyaz eşya ve konut alımlarını gösteren Başbakan Erdoğan; fakirden alarak zengine vermekte ve gelir ve servet dağılımındaki adaleti muazzam derecede bozmaktadır.

Artık AKP iktidarının heyecanı, dermanı ve yürüyecek mecali kalmamıştır.

İktidar yılgını ve bıkkını olduğunu açıkça gözler önüne sermiştir.

Manzara budur. İktidarın yorgun yüzü artık iyice belirginleşmiştir.

Elbette çok yakın bir zamanda yapamayan ve milletimizi zamlarla perişan eden AKP gidecek; yapacak olan, hizmet ve çalışmada çok azimli olan Milliyetçi Hareket işbaşına gelecektir.

Buna yürekten inanıyor ve bunu sağlayacak aziz milletimizin şaşmaz sağduyusuna ve doğruya bağlılığına sonuna kadar güveniyorum.

Konuşmama son vermeden önce bir konuyu daha huzurlarınızda kısaca ifade etmek istiyorum.

Geçtiğimiz hafta yapılan Meclis Grup toplantımızda AKP'nin yargıyı siyasallaştırma niyetlerine dikkat çekmiş, bu konudaki görüşlerimizi dile getirmiştik.

Türkiye, Başbakan Erdoğan patentli bir yargı kuşatması ve kriziyle karşı karşıyadır. Yargının siyaset yörüngesine oturtulması ve AKP zihniyetinin adalet mekanizmasında egemen kılınması için sürdürülen sistemli çabalarda yeni ve ileri bir aşamaya geçilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın ilk hedef olarak gördüğü Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yeniden tanziminde önemli bir merhale geride bırakılmıştır.

17 Ekim 2010 günü birinci sınıf Hâkim ve Savcılarının katıldığı seçimlerle bu kurulun on asil ve altı yedek üyesi belirlenmiştir.

12 Eylül 2010 Anayasa değişikliği paketi ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna seçim sürecinin hükûmetin istediği biçimde yürütülmesi sağlanmış, iki gün önce yapılan seçimle de Adalet Bakanlığının hazırladığı liste blok olarak seçilmiştir.

Ve Adalet Bakanının atadığı, doğrudan siyasi iktidara bağlı olan bazı bürokratlar da bu yolla Kurula girmişlerdir. Bu şekilde yargıdaki siyasi operasyon da büyük ölçüde tamamlanmıştır.

Anayasa Mahkemesi kuşatmasının tamamlanmasını takiben sıranın Yargıtay ve Danıştaya gelmesi beklenmektedir.

Bilinmelidir ki, siyasetin yargıya müdahalesi, yargıyı yandaş hâle getirmesi ve yargının bağımsızlığını ve

tarafsızlığını kaybederek siyasi düşüncelerden etkilenmesi Türkiye'ye yapılacak en büyük kötülüktür.

AKP'nin kendi yargısını oluşturma çabalarının ise hayırlarına olmayacağını ve bir gün ters tepeceğini herkes mutlaka yaşayarak görecektir.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

26 EKİM 2010

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bu haftaki grup konuşmama başlarken, hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz günlerde bilim ve fikir hayatının eşsiz bir insanını daha kaybettik.

Marmara Üniversitesi öğretim üyesi olan ve milliyetçilikle ilgili yorum ve değerlendirmelerle temayüz etmiş dava arkadaşımız Durmuş Hocaoğlu'nun ani ve zamansız vefatı hepimizi derinden üzmüştür.

Yaptığı çalışmalarla ve felsefi alandaki gayretleriyle, Türk düşünce hayatına çok büyük katkılar sağlayan Sayın Hocaoğlu'nun gönlümüzdeki yeri her zaman ayrıcalıklı olacaktır.

Bizi üzen bir başka hadise ise, Partimizin Denizli'nin Buldan ilçesi Yenicekent beldesi Belediye Başkanı Nail Sancak'ın hunharca bir saldırıyla hayatını kaybetmesidir.

Şimdilik bizi teselli eden tek olumlu gelişme ise bu saldırıyı gerçekleştiren şahısların yakalanarak adalete teslim edilmiş olmasıdır.

Bu vesileyle camiamızın bu iki değerli ismine Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailelerine, sevenlerine ve milletimize başsağlığı dileklerimi iletirim.

Değerli Milletvekilleri,

Millet olarak çok önemli tarihî bir olayın yıl dönümünü önümüzdeki Cuma günü gururla kutlayacağız.

Böylelikle Cumhuriyetimizin 87. yıl dönümünü idrak edip, derin manası üzerinde bir kez daha düşünme fırsatı bulacağız.

Bugünün optiğinden geçmişe baktığımızda, Millî Mücadele kahramanlarının, Cumhuriyeti kurmakla ne denli önemli ve büyük bir hamle yaptığını söylememiz mümkündür.

Dünyanın siyasi dengelerinin yeniden tesis edildiği bir dönemde, gücünü ve ilhamını mensup olduğu Türk milletinden alan Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve dava arkadaşları, millet egemenliğinin kurumsallaşması için 29 Ekim 1923'te iftihar edeceğimiz bir girişimde bulunmuşlardır.

Elbette dönemin şartlarını ve sıkıntılarını dikkate aldığımızda bu hiç de kolay olmamıştır.

Cumhuriyetin ilanına gelesiyeye kadar; bağımsızlık mücadelesi uğruna dökülen şehit kanları, çekilen çileler, katlanılan acılar, akan gözyaşları her vatan sevdalısının bildiği ve gönlünde taşıdığı tarihi hakikatlerdir.

Asırlarca üst üste yığdıkları kinlerini, demir ve çeliğin namlusuyla birleştirip üzerimize çeviren yedi düvele karşı yapılan kurtuluş mücadelesi, Cumhuriyetin ilanıyla taçlanmış ve çok şükür ki milletimizin hürriyetine uzanan eller kırılıp atılmıştır.

Samsun'dan başlayan Millî Mücadele süresince;

- Uyanıklığın sabırla takviyesi,
- Kahramanlığın akılla tahkimi,
- Şuurun imanla örtüşmesi,
- Gayretin heyecanla bütünleşmesi,
- Umutların fedakârlıklarla canlanması, Cumhuriyetin zihinlerde önce olgunlaşmasına, sonra da tüm dünyaya bildirilmesine zemin hazırlamıştır.

Bu stratejik ve olağanüstü önemdeki dönüşüm, yüzyıllarca edilgen bir durumda olan beşerî varlığı belirleyici bir konuma ulaştırmış ve siyasal anlamda sorumlu bir mertebeye yükseltmiştir.

Tebaa ya da kul anlayışından, vatandaş olmaya uzanan aydınlıklı ve onurlu yol, Cumhuriyetin ilanı ile vasat bulmuş ve bugünlere gelmiştir.

Bu hâliyle Cumhuriyetle demokrasinin yoğun ve çok yönlü bir irtibatının ve bağının olduğunu söyleyebiliriz.

Nitekim Cumhuriyeti demokrasiden, demokrasiyi de Cumhuriyetten ayrı düşünmek ve yorumlamak neredeyse imkânsızdır.

Biliyoruz ki, Cumhuriyeti kurarak bizlere emanet eden Millî Mücadele zihniyeti, egemenliğin kaynağı olarak her zaman milleti görmüş ve bu meşruiyetçi karakterinden de asla ödün vermemiştir.

Milletin tek belirleyici olduğu ve tüm kudreti kendisinde topladığı bir yönetim biçimiyle köhnemiş ve küflenmiş yaklaşımlar, alışkanlıklar, anlayışlar ve beklentiler doğal olarak büyük bir darbe yemiştir ve kendilerine korunaklı yer bulmanın çabasına girmişlerdir.

Bunda da bir nebze başarılı olduklarını bugün daha iyi görmemiz mümkündür ve her şey tüm berraklığıyla zaten ortadadır.

Cumhuriyeti içine sindiremeyenlerin, nesiller boyunca aktardıkları öfke ve garaz, her fırsatta kendisine yeni ittifaklar bulmuş ve sürekli olarak mutasyona uğrayarak kılık-tan kılığa girmekte bir sakınca görmemiştir.

- Geleneklere saygı altında maskelenmiş ikiyüzlülükler,
- İnançlara bağlılık ekseninde üzeri örtülmüş tahammülsüzlükler,

- Geçmişin yüceltilmesi etrafında gizlenmiş derin nefretler,
- Ve demokrasinin geniş perspektifine tutunmuş kötü emeller Cumhuriyetin karşısındaki odaklar olarak varlığını her geçen güçlendirmektedir.

Kurulduğundan bugüne kadar, Cumhuriyete karşı oluşan ve yıllar içinde de devamlı çoğalan hazımsızlığın nefesi hiç kesilmemiş ve fitne merkezleri hiç boş durmamıştır.

Her şey bir tarafa, milletimizin yıllar içinde biriken sorunlarına alaka göstermeyen samimiyet ve ahlak fukarası çevreler, ne gariptir ki mesele Cumhuriyet karşıtlığı olunca anında bir araya gelebilmişlerdir.

Bunda esasen şaşılacak bir taraf yoktur. Böylesi tavır ve eğilim ihanetin doğasına ve haysiyetsizliğin yol haritasına uygundur.

İşte iktidar partisi AKP bunlara çanak tutmaktadır ve açıktan açığa da destek vermektedir.

Bugün Cumhuriyetimizi tartışanların, başına numara vermeye çalışanların, üniter yapıyı parçalamayı arzulayanların, ayrılmaya ve dağılmaya rumuzlu mesajlarla davetiye çıkaranların, önceki nesilleri de bugünkünden farksızdır ve özellikle Millî Mücadele yıllarında melanet taraftarlarının zehirli eylemlerine fazlasıyla tanık olunmuştur.

Açıklıkla söylemek lazımdır ki;

- Samsun'da doğan bağımsızlık sevdasını yüreğinde taşıyanların arasında bunları gören yoktur.
- Sakarya Meydan Muharebesindeki fedakârlıkları yapan vatan evlatları arasında yer aldıklarına şahit olan da bulunmamaktadır.
- Dumlupınar'da, Türk'ün yumruğu esaretin kafasına inerken, bunların millî şahlanışa destek olduklarına dair en ufak bir emare görülmemiştir.

Milletimizin acısını paylaşmayanlar, sevincine ortak olmayanlar şimdi kalkıp, hiçbir katkıda bulunmadıkları Cumhuriyeti yıkmak için tertipler içine girebilmektedirler.

Böylesi alçaklığı da, demokrasi ve özgürlük kisvesi altına saklamaktan hicap duymamaktadırlar.

Ve buna da AKP Hükûmeti sessiz kalmayı yeğlemektedir.

Bakınız, Ankara'da bölücü menşeli bir siyasi partinin kongresinde, Türkçe dışındaki bir başka dilde marş okunmuş ve burada konuk olarak bulunan iktidar partisine mensup milletvekilleri bu marşı ayakta dinleyecek kadar alçalmışlardır.

Şanlı bayrağımızın dahi salona asılmadığı bir kongrede, ayakta kimlere saygı gösterilmiştir?

Bu neyin marşıdır ve kime aittir?

Hayatlarında bir kez olsun gözleri yaşararak, ruhları kabarak kutlu İstiklal Marşı'mızı dinlememiş bu zevatların, bölücü taleplerin dillendirildiği yerlerde huşuyla saygı duruşuna geçmeleri, Cumhuriyetimizin yıl dönümünde rezalet ve küstahlık olarak her daim hatırlardan çıkmayacaktır.

Türk milletinin bir marşı vardır ve o da şehitlerin aziz hatıralarından feyz alarak yazılmış İstiklal Marşı'mızdır.

Anlaşıldığı kadarıyla, "bu şafaklarda yüzen al sancağın sönmeyeceğini" malum mihraklar bir türlü kabul etmemektedir.

Milletimizin yıldızına kem gözle bakanlar, uydurma marşlarla kendi ihanetlerine mazeretler arayanlar, "Ey rakip!" diyerek Türk'e kinlerini kusanlar AKP'nin yanında saf tutmuşlardır.

Tarih elbet hükmünü çok yakın bir zamanda verecek ve yurdumuzu alçaklara uğratanlar gövdelerini siper etseler bile milletimizin azametli şamarından asla muaf olamayacaklardır.

Muhterem Milletvekilleri,

Cumhuriyetin tahrip olması için zaman ve fırsat kollayanlar, AKP'nin sağladığı imkânlardan istifade etmişler, inşa ettiği duble puslu yollardan emin adımlarla yürümeye başlamışlardır.

AKP'nin, PKK ile yaptığı mutabakat tüm iğrençliğiyle medyaya yansımıştır.

Biz, referandum öncesinde AKP ile PKK arasındaki ilişkiye ve müzakereye dikkat çekerken, Başbakan kendisinden geçercesine bunu reddetmiş ve bu iddiayı şerefsizlikle suçlamıştır.

Görüldüğü kadarıyla, PKK terör şebekesinin aldığı eylemsizlik kararı, AKP Hükûmetiyle karşılıklı mutabakat çerçevesinde olgunlaşmıştır.

Tarafların uymak ve uygulamak üzere, birbirlerine taahhüt ettikleri hususlar olduğu açıklamalarla ortaya çıkmış ve altı konu hakkında anlaşmaya varıldığı belirginleşmiştir.

Bu demektir ki, PKK, AKP'yle masaya oturmuş ve kan üzerinden pazarlık yapmıştır.

AKP Hükûmeti de buna çanak tutmuş ve zillete boyun eğmiştir.

Şimdi sıra kimin şereften mahrum olup olmadığı konusuna gelmiştir.

Başbakan Erdoğan bize şerefi ve haysiyeti öğretecek kadar sicili ve niyeti berrak biri değildir ve kötü sözlerini aynıyla kabullenmek durumundadır.

Bundan sonra, görüşmelerin devlet tarafından yapıldığını söyleyerek işin içinden sıyrılması da mümkün değildir ve bu işin peşini bırakmayacağımızı iyi bilmelidir.

Milletimize verilen yardımlar söz konusu olduğunda her şeyi AKP yaptı olacak, ancak sıra PKK'yla müzakereye gelince top devlete atılacak.

Sayın Başbakan yüreğin yetiyorsa, cesaretin varsa buna da sahip çıkarsın ve mertçe ortaya atılarak PKK'yla yapılan görüşmeleri milletimize anlatırsın.

Eğer PKK'ya verilen tavizlerle ve tam teslimiyetle terörle mücadele edileceği sanılıyorsa, bilinsin ki şehitlerimizin ve yakınlarının kahır ve bedduaları her zaman AKP'nin üzerinde olacaktır.

Şu tesadüfe bakın ki, Büyük Taarruzla birlikte Akdeniz'e koşan kahramanların o anda saflarında bulunmayarak ihanet tohumlarını saçan zihniyet bugün tekrar işbaşındadır.

Ve bunlar Cumhuriyet idealini kalbinde ve gönlünde taşıyanlara yıllardır tuzaklar kurmaktan, iftiralar atmaktan yorulmamışlardır.

Bugün itibarıyla hem Türk milletinin birliğine hem de devletin bütünlüğüne karşı güçlenen ve mesafe alan tehlikeleri hepimiz net olarak artık görüyoruz. Ve bundan da son derece rahatsız ve kaygılıyız.

Milletimize de yorulmadan, bıkmadan, usanmadan anlatacağız.

Ancak bu olumsuzlukların mücadele azmimize zarar vermesini ve inandığımız yoldan geri çevirmesini kimse beklemesin, aklından dahi geçirmesin.

Bizim için Cumhuriyetle ilgili son ve kesin karar verilmiştir ve bunun üzerinden de 87 yıl geçmiştir.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün sözleriyle ifade edecek olursak, **"Millî egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar batır, mahvolur. Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkûmdurlar."**

Egemenliğin milletimize ait olduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kendisine vatandaşlık bağıyla bağlı olan eşit ve özgür fertlerden oluşur ve bunlar da Türk milletinin şerefli birer mensubudur.

Bu millî bilinç ve sarsılmaz kabulle, huzur ve refahımızı artıracacağız, zorlukları aşacağız, kardeşlik bağlarımızı güçlendireceğiz ve **sonsuz kadar var olacağız !**

Kim buna mani olmaya çalışır ve kim bu yüksek hedefi bozmaya ve birliğimizi zedelemeye çabalarsa, bedeli neyle ödenirse ödensin, Milliyetçi Hareket Partisi olarak ayağa kalkar ve hepsine haddini bildiririz.

İhanetle kol kola girerek Cumhuriyetin korunmayacağına ve milletimizin hakkının savunulmayacağına farkındayız.

Federasyon özlemi çekenleri, "ikinci cumhuriyet" rüyası görenleri ve hayalleri uygulanmayan Sevr paçavrasının yapraklarında kalanları çok yakından takip ettiğimizi ve bizim de Cumhuriyetin ayakta kalması için her şeyi göze aldığımızı herkese bildirmek isterim.

Bu vesileyle, milletimizin Cumhuriyet Bayramını içtenlikle kutluyor; "**Mutlu Millet, Güçlü Devlet, Huzurlu Fert**" amacına ulaşmayı içtenlikle Yüce Allah'tan niyaz ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye maalesef sorunları üretmede ve kronikleştirmede maharet sahibi bir siyasi iktidar tarafından yönetilmektedir.

AKP iktidarının klasik bir siyasi yaklaşımı hâline gelen istismarcı anlayışı, toplumsal dirliğimize ve düzenimize üst düzeyde zarar vermektedir.

Sorun alanlarını önce tartıştıran, sonra da bunun üzerinden cepheleştirici dinamikleri harekete geçiren bu kafa yapısının aslında çözüm odaklı bir yaklaşım tarzına sahip olduğunu ileri sürmek gerçekten de mümkün değildir.

Yetersiz ve ağır aksak olsa da, demokrasiyle yönetilen hangi ülkede, mazisi otuz yılı bulan bir sorun çözülememiştir.

Ne büyük bir çelişkidir ki, birçok konuda meydana gelen kamusal tartışma ve müzakereyi bir türlü müşterek akıl yö-rüngesine sokamıyoruz.

Bunda elbette iktidarmuhalefet arasındaki gerilimin ve enerjisi şişmiş toplumsal fay hatlarının etkileri de vardır.

Başörtüsü konusundaki son gelişmelere bakarak ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

AKP'nin yanında yer almak için içten içe heveslenen ana muhalefet partisi CHP'nin de, başörtüsü yasağının kalkması konusunda gerekli istek ve samimiyete sahip olmadığı bugüne kadar ki gelişmelerden belli olmuştur.

Her meselede, başı ve sonu belli olmayan bir siyasi yaklaşımla, "Önce ben yaparım (?)" diyerek öne çıkan ana muhalefetin, şimdiye kadar temel sorun alanlarına yönelik olarak hiçbir değerli fikir beyan ettiğine şahit olunmamıştır.

Ne yazık ki CHP, AKP'yle birlikte milletimizi hayal kırıklığına uğratmakta ve anlayışındaki bulanıklıkları özellikle başörtüsü konusunda fazlasıyla açığa çıkarmaktadır.

Öyle ki çarşaf giymiş hanımefendilere parti rozeti takarak, samimiyet ve siyasi dürüstlük ispat edilemeyecektir.

Veya referandum öncesinde sırf siyasi kaygılar gözetilerek "Başörtüsü sorununu biz çözeriz (!)" diyerek ortalığa atılmak ve arkasından bu meselenin akıbetini, mesela, seçim barajının düşürülmesine ya da YÖK meselesine bağlamak esasında başörtüsü sorununu çözmek için oluşturulan şark kurnazlığından başka bir anlam ifade etmeyecektir.

İç i boş "Çözeriz." sözlerini takip eden bilim kurulları çalışmalarının da şu ana kadar ana muhalefet partisinin başörtüsü meselesine yönelik bakışını değiştirdiğine ve ortaya herkesin ilgisini çekecek bir yöntem koyduğuna tanık olan da görülmemiştir.

İnançlarından dolayı başını örten kızlarımızın, eğitim ve öğretim haklarının önündeki engellerin kaldırılması içinden geçtiğimiz zaman diliminde bizim en öncelikli konumuz olmalıdır.

Kabul edemeyeceğimiz bir boyuta ulaşmaya başlayan başörtüsü sorununu, fırsatı ganimet gören bir anlayışla pazarlık malzemesi yapmak ana muhalefet partisinden düştüğü çukurun derinliğini göstermesi bakımından ibretlidir.

Bir tarafta kızlarımız üniversiteye giremiyorlar, kılık kıyafetlerinden dolayı bu en temel insan hakkından mahrum kalıyorlar.

Öbür tarafta da ana muhalefet partisi ve AKP, çözüm karşısında direnç olmak için ellerinden gelen her türlü engeli çıkarıyor.

Başörtüsü sorununun odaklandığı alanın üniversiteler olduğu malumdur.

Bu kapsamda sorunun merkezi de burasıdır. İşin içine, kafa karışıklığı yaratacak ve şüpheleri tetikleyecek başka hususları sokmak, başörtüsü sorunu üzerinden korkuları depreştirmek, en başta çözümsüzlüğe lojistik destek sağlayacaktır.

Yoksa CHP'nin ve AKP'nin istediği bu mudur?

Elbette başörtüsüyle ilgili yapılacak düzenlemenin yeri ve adresi ortadadır.

Özellikle bazı illerimizde, ilköğretim çağındaki çocukların okula başörtüsüyle girmeye çalışmaları ve ailelerinin de bunu körüklemesi, meselenin bu safhasında endişeleri haklı olarak artıracak ve çözüme yönelik umutları zedeleyecektir.

Böylesi hassas bir zamanda kaygıyı tetikleyen, ayrışmayı derinleştiren, toplumsal barışı zedeleyen niyet sahiplerine karşı azami ölçüde hazırlıklı olmak gerekmektedir.

Bu tip provokasyon niteliğindeki girişimlerin, önlenmesi ve gerekli tedbirlerin alınması kuşkusuz hükûmetin işidir ve sorumluluğu altındadır.

Ancak AKP'nin, çözüme yaklaşıldıkça, önemli bir istismar konusunun elinden kaçacağı zehabına kapılması, kontrolünü yitirmesine neden olmaktadır.

Eğer hükûmet, başörtüsü serbestisinin sınırlarını kesin çizgilerle ortaya koymaz ve yapılacak düzenlemenin yalnızca üniversitelerle sınırlı kalacağını kamuoyuna taahhüt etmezse, tabiidir ki toplumsal tansiyon yükselecektir ve konuyu kaşımak isteyen çevreler harekete geçecektir.

Artık başörtüsü sorununun beklemeye ve gecikmeye tahammülü kalmamıştır.

Bu çağda, kılık kıyafetlerinden dolayı kızlarımızın üniversite eğitiminden mahrum edilmeleri son derece ilkel ve geri bir yaklaşımdır.

Ve bundan dolayı laikliğin tehlikeye düştüğünü kim iddia ediyorsa ve bunun üzerinden milletin temsilcilerini açıkça kim tehdide yelteniyorsa unutulmasın ki çözümsüzlüğün devam etmesini en başta onlar istiyordur.

Bizim tehditlere ve yüksek perdeden söylenen sözlere teslim olmamız ve buna göz yummamız mümkün değildir.

Laikliğin en önemli teminatı; vicdan, inanç, din ve din dışı her türlü inanış konusundaki özgürlüğü sağlaması ve güvenceye almasıdır.

Buradan hareketle, başörtüsü sorununun çözümüne yönelik girişimlerin laikliğe aykırı olduğunu iddia etmek ölçüsü kaçmış ve insafla bağdaşmayan bir yaklaşım olacaktır.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, geçtiğimiz hafta yaptığı açıklamayı kabul etmemiz mümkün değildir.

21 Ekim 2010 tarihinde yaptığımız basın açıklamasında vurguladığımız gibi, TBMM üzerinde "yargı kayyumluğu" tesisi anlamına gelecek bu tip açıklamaların TBMM'nin görev ve yetkilerine kabul edilemez müdahaleler olacağı da açıktır.

Israrla, milletimizin kahir ekseriyeti tarafından çözülmesi istenilen başörtüsü sorununun artık bir an önce gündemden çıkarılması öncelikli beklentimiz hâline gelmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın kendi sorumluluğunu unutmuşçasına; başı açık hanımefendileri zan altında bırakan; "Başını örtmeyen hanım kardeşim, kalkıp başı örtülü olan için 'Senin için bu mücadeleyi vereceğim' diyemiyor." sözlerini tam bir kendini bilmezlik olarak gördüğümüzü de ifade etmeliyim.

Bu seviyesiz ve başkalarına görev hatırlatan değerlendirme sahibinin, bu ülkede Başbakanlık makamını işgal ediyor olması inanın bana büyük bir talihsizliktir.

Sayın Başbakan, bu sorunun çözüm yeri nettir. Vatandaşlarımızı itham etmekten, özellikle başı açık hanımefendileri suçlamaktan bir an önce vazgeçmek senin ve partinin hayrına olacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın kendisinde ve çevresinde olmayan hoşgörüsüzlüğü ve samimiyetsizliği başkalarına yıkmaya ve ihale etmeye çabalaması da mutlaka geri tepecek ve bu zihniyete Türk kadını en güzel cevabı mutlaka verecektir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Başörtüsü konusunda, CHP ve AKP çözümsüzlüğün iki ucundan tutan tükenmiş ve istismarcı siyaset anlayışları olarak karşımızda durmaktadır.

Bizim bu meselenin çözümü konusundaki görüşlerimiz kamuoyunca bilinmektedir.

Tekraren ifade etmem lazım gelirse; biz, iktidar partisi AKP'yle 2008 yılında yaptığımız mutabakatın tüm unsurlarına bağlıyız.

Ve başörtüsü sorununun da bu kapsamda ele alınıp çözüleceğine inanmaktayız.

CHP'nin uzlaşma sürecine aktif katılımı olmadığı takdirde, AKP'nin daha önceden belirlediğimiz esaslar çerçevesinde TBMM çatısı altında başlatacağı girişimi her şart altında desteklemeye hazır olduğumuzu taraflarına duyurmak isterim.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu konuda hiçbir siyasi hedef ve çıkar gözetmeden, başörtülü kızlarımızın eğitim hakkının engellenmesine mutlaka dur demenin vaktinin çoktan geldiğini düşünüyoruz. Ve AKP'yi adım atmaya davet ediyoruz.

Bu mesele yeter ki çözülsün; siyasal anlamda kimin hanesine ne yazılacağı ve ne çıkar sağlayacağı samimi olarak söylemek isterim ki bizim konumuz ve merakımız değildir. Asla da olmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz üzere, geçtiğimiz hafta Almanya Cumhurbaşkanı ülkemize resmî bir ziyarette bulunmuş ve Meclis Genel Kurulunda bir konuşma yapmıştır.

Benzer ziyaretler ve hitaplar daha önce de olmuş ve ülkeler arasındaki diplomatik ilişkilerin seyri ve gelişimi açısından da önemli sonuçlar doğurmuştur.

Ancak, TBMM'nde konuşma imkânına kavuşan herhangi bir ülkenin devlet başkanı, mutlaka sözü millî konularımıza da getirmekte ve bize akıl vermeye çalışmaktan bir an olsun kaçınmamaktadır.

Doğaldır ki bu yolu açan öncelikle AKP Hükûmetidir ve onun teslimiyetçi ve aciz siyasi duruşudur.

Bu çerçevede Almanya Cumhurbaşkanının konuşmasında temas ettiği konu başlıklarıyla, 6 Nisan 2009 tarihindeki ABD Başkanının yine TBMM'de dile getirdiği hususların benzerlikler göstermesi haklı olarak dikkatimizi çekmiştir.

Başta Kıbrıs olmak üzere, Ermenistan sınırının açılması meselesine kadar konuk Cumhurbaşkanı görüşlerini dile getirmiş ve tespitlerini sıralamıştır.

Şunu söylemeliyim ki, Sayın Cumhurbaşkanının düşünce ve yaklaşımlarına elbette saygılıyız.

Ancak, Türkiye Cumhuriyeti başkalarının teşviki, cesaretlendirmesi ve yol göstericiliğiyle yürüyecek ve mesafe alacak kadar sonradan olma ve gevşek ilkeleri olan bir devlet değildir.

Aksini düşünenler elbette yanılmaya ve yanlışla düşmeye mahkûmdur.

Konuşmasında ne hikmetse, kültürel çoğulculuktan bahseden Almanya Cumhurbaşkanı; sıra Almancanın öğrenilmesi ve Alman yaşam biçiminin kabul edilmesiyle ilgili

değerlendirmeye geldiğinde tavizsiz bir duruş sergilediği görülmüştür.

Bu bakış açısı tabii olarak kendi ülkesinin ve milletinin hak ve menfaatlerini savunan ve Almanlığı merkezine koyan bir devlet adamı için önemlidir ve bir aşamaya kadar saygıdeğerdir.

Ne var ki kendi devlet, millet gerçeklerinden ve ilkelelerinden ödün vermeyen bu zihniyet sahibinin, Türk milleti için aynı hassasiyeti göstermiyor olması da çelişkili ve çifte standartlı bir Batılı yaklaşımı olarak hafızalarımıza kazınmıştır.

AKP'nin uluslararası alanda "**Geliştik, sözümüz dinlendi, bölgesel güç olduk (!)**" sözleri, ne yazık ki milletimizin hak ve menfaatlerini savunmak konusunda hiçbir değerli imkân sunmamıştır.

İktidar partisinin bu yalanlarla kendisini kandırması doğal olabilir. Ancak, bizi ve milletimizi aldatması asla doğru ve adil değildir.

Üzerinde durduğumuz bir diğer konu da CHP liderinin Avrupa Birliği Komisyonunun Genişlemeden Sorumlu Üyesiyle yaptığı görüşme ve sonrasında kamuoyuna yansıyan beyanatlarıdır.

Ana muhalefet lideri, bu görüşmede Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunda yapılan seçimleri ve bu seçimlerden duydukları kaygıları iletmiştir.

İlave olarak medya üzerindeki baskıları ve bu baskılardan kaynaklanan sorunları dile getirmiştir. Ve AB Komisyonunun Genişlemeden Sorumlu Üyesine bu konularda da birer rapor vermiştir.

Medyaya yansıyan bilgiler bu yöndedir.

Biz de Hâkimler ve Savcılar Kuruluna yapılan seçimleri eleştirdik ve AKP tarafından yargının kuşatıldığını dile getirdik.

Evet, doğrudur, medya üzerinde de baskılar vardır ve demokrasiyi ağzından düşürmeyen AKP Hükûmetinin bu bir ayıbıdır.

Ancak bizim aklımızdan hiçbir zaman ülkemizde ki bir konunun, sorunun ya da iç politika alanına giren bir mesele- nin yabancı ülkelerin temsilcilerine iletilmesi gelmemiştir.

Gelse bile, bunu asla yapmayız ve böylesi bir kendini bilmezliğe tevessül etmeyiz. İşte CHP ile AKP'yi ortak kılan ve bir araya getiren hususlardan birisi de burada ortaya çıkmıştır.

Biz AKP Hükûmetinin yanlışlarını ve hıyanete uzanan politikalarını yüzüne vururuz ve arkasından da yalnızca büyük Türk milletine anlatırız ve şikâyetimizi ona yaparız.

Yabancı muhataplar yerine, destek ve ilgiyi milletimizden bekleriz.

Ve Milliyetçi Hareket olarak, kendi jeopolitiğimizin merceğinden başkent Ankara'yı merkezimize alarak dünyaya bakar ve Türk milletini insanlığın öznesi yapmak için olağanüstü bir gayret gösteririz.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde kısaca Türkiye ekonomisindeki son gelişmeleri de değerlendirmek istiyorum.

Vatandaşlarımız AKP'nin çarpık, bozuk ve yanlış ekonomi politikalarından dolayı hayatın tüm zorluklarına maruz kalmışlardır.

Son zamanlarda artan fiyat artışları sofraların bereketini kaçırmış ve pahalanan yiyecek ürünleri mutfaklara pimi çekilmiş bomba gibi düşmüştür.

Artık insanımızın domates almaya bile gücü yetmemektedir.

Salatalar, yemekler renksizleşmiş; ekmeklere katık yapılan domates evlere girmez olmuştur.

Etin zamlı satışı devam etmekte; kıyma, kuşbaşı gramla alınmaktadır.

İnsanımız yeterli ve olması gerektiği gibi beslenmekten şimdilik çok uzaktadır.

Çocukların kursaklarından, sağlıklı olabilmeleri ve iyi yeti-
şebilmeleri için gerekli ve zorunlu gıdalar geçmemektedir.

Anneler perişan, babalar çaresiz, dedeler ümitsizdir.

Bu kara tablo AKP'nin eseridir ve hâlâ ekonomideki ge-
lişmeden, büyümeden bahsetmekten geri durmamaktadır.

Bir tarafta pembe tablolarla milletimizi kandırmayı
sürdürmeye çalışan, diğer tarafta da varlıklarımızı satarak
ekonomiye moral vermeye çalışan AKP'nin saklayacağı ve
gizleyeceği hiçbir şey kalmamıştır.

Her şeyi satıp savan hükûmet, şimdi de gözü köprü ve
otoyollara dikmiş ve buradan sağlanacak paralarla açıklarını
kapatmaya niyetlenmiştir.

Vatandaşlarımızın her gün işine, evine ve gezmesine git-
mek için kullandığı yolların satılması için hazırlıklar tüm
hızıyla yapılmış ve bu karar Resmî Gazete'de ilan edilerek
düğmeye basılmıştır.

2010 yılında başta enerji dağıtım şirketlerinin satışı
olmak üzere, yaklaşık 11 milyar dolarlık bir özelleştirme
yapan hükûmet, iki bin kilometrelik otoyolu ve iki Boğaz
Köprüsü'nü yandaşlarına peşkeş çekmek için gerekli şartları
sağlamak için harekete geçmiştir.

Ve sözü edilen alanlardaki ihale sürecinin bu yıl sonunda
yapılması kuvvetli bir ihtimaldir.

AKP Hükûmetinin milletimizin alın teriyle kazandıklarını elden çıkararak ekonomiyi ayakta tutmaya çalıştığı şimdi daha iyi anlaşılmıştır.

Elbette Parti olarak özelleştirmeye karşı değiliz ve belirli ilkeler çerçevesinde yapılmasını da gerekli görürüz.

Nitekim Parti Programı'mızda, özelleştirme konusundaki amaçlarımız;

1. Devletin ekonomiye doğrudan müdahalesinin sınırlandırılması,
2. Verimliliğin artırılması,
3. Ekonomide rekabet ortamının tesisi,
4. Kamu maliyesi üzerindeki yükün hafifletilerek kaynakların etkin kullanılması,
5. Üretim ve istihdam artışının sağlanması,
6. Teknoloji transferiyle ihracat kapasitesinin geliştirilmesi,
7. Sermayenin tabana yayılması şeklinde yer ve ifade bulmuştur.

Şayet yapılan özelleştirmelerde bu ilkeler takip ediliyorsa, diyebileceğimiz bir şey yoktur.

Ancak bu zamana kadar, kamuya ait kaynakların satışında bu hassasiyetlerin gözetilmediğini de etrafa yayılan pis kokulardan, şaibeli ilişkiler açısından ve yandaşların kayırıldığına dönük iddialardan net olarak anlamak mümkündür.

Beklentimiz ve dileğimiz özelleştirme uygulamalarında;

- Kapsam ve öncelikler yeniden belirlenmeli,
- Kamuoyunun desteği ile birlikte uzlaşma ve şeffaflık temin edilmeli,
- Özelleştirme sonrası yeni yatırım ve istihdam imkânları yaratılmalı,
- Ekonomi ve millî güvenlik açısından stratejik öneme sahip olan kuruluşlarda, kamunun gerektiğinde müdahale ve yönlendirme yapabilmesi mutlaka dikkate alınmalıdır.

Özelleştirme konusunda, şeffaflık ilkesi tam anlamıyla uygulanmalı ve kamu vicdanını rahatsız edecek hiçbir uygulamaya izin verilmemelidir.

Ne var ki AKP Hükûmetleri döneminde, bu görüşlerimizin karşılık bulduğunu söylemek bugünkü şartlarda ihtimal dâhilinde değildir.

Başbakan Erdoğan miras yedi gibi, önüne geleni satmakta ve milletin kazandığını düşüncesizce harcamaktadır.

Hadi diyelim, enerji sektöründe ne varsa satıyorsunuz da, söyler misiniz otoyollardan, köprülerden ne istiyorsunuz?

Yoksa üzerinde gelinip geçilmesinden mi rahatsız oluyorsunuz?

Bu nasıl bir özelleştirme mantığıdır?

Yalnızca gelir yaratmak hedefiyle mi özelleştirme yapılır?

Artık milletimizin köprüsünden, yolundan, barajından elinizi çekin. Yoksa aziz milletimiz o eli çektirmesini iyi bilecektir.

Buradan Özelleştirme İdaresinin bürokratlarına da bir çağrıda bulunmak istiyorum.

AKP dönemi bir gün mutlaka bitecektir. Bu zamanda çok uzak değildir.

İktidara yaranmak ve göze girmek için olmayacak işleri proje diye sunmayın ve yapacağınız her ihalenin ve atacağınız her imzanın mutlaka hesabının sorulacağını aklınızdan bir an olsun çıkarmayın.

Muhterem Milletvekilleri

2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Tasarısı 15 Ekim 2010 tarihi itibarıyla kamuoyuna açıklanmıştır.

Bugün itibarıyla de Meclis Plan ve Bütçe Komisyonunda sunumu yapılacaktır.

Bütçenin şimdiden milletimize hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Konuyla ilgili değerlendirme ve analizleri Partimizin Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu üyeleri komisyon toplantılarında ayrıntılı bir şekilde yapacaklardır.

Özellikle içinde bulunduğumuz bütçe yılıyla ilgili tam ve sağlıklı değerlendirmede bulunabilmek ve belirlenen hedeflere ne kadar ulaşıldığıyla ilgili yorum yapabilmek ileriki günlerde daha mümkün olacaktır.

Ancak 2010 yılının OcakEylül döneminde gerçekleşen bütçe açığının 21,3 milyar TL olarak gerçekleştiğini de vurgulamanın şimdilik yerinde olacağı kanaatindeyim.

Bilindiği üzere, önümüzdeki yıl için hedeflenen bütçe açığı 33,5 milyar dolar olarak belirlenmiştir.

Bu miktara ulaşılmasında yaklaşık 14 milyar dolara ulaşan özelleştirme gelirinin etkili olacağı anlaşılmaktadır.

Hatırlanacağı üzere, 2010 yılı için öngörülen 50,1 milyar TL'lik açık, başta ithalattan alınan vergilerin artması

nedeniyle ilk dokuz ayda 21,3 milyar TL düzeyinde oluşmuştur.

Ve Eylül ayı itibarıyla, merkezî yönetim borç stoku 461 milyar TL'ye ulaşmıştır.

Geçen yıl bu rakamın 442 milyar TL olduğu göz önüne alındığında, hükûmetin övündüğü kamu maliyesindeki görünürdeki iyileşme belirtilerinin, nominal borç miktarına sirayet etmediği bariz olarak anlaşılacaktır.

İşçimize, çiftçimize, memurumuza, esnafımıza ve emeklimize bir umut vadetmeyen 2011 yılı bütçesinin AKP'nin hazırladığı son bütçe olmasını diliyor hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

02 KASIM 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz pazar günü, İstanbul Taksim'de meydana gelen terör eylemi milletimizi derinden sarsmış ve endişelendirmiştir.

Bu menfur saldırıda, 15 polisimiz ve 17 vatandaşımız yaralanmıştır.

Hain saldırıda can kaybının olmaması ise üzüntümüzü bir nebze de olsa hafifleten tek teselli kaynağı olmuştur.

Bu hunhar girişimin, kimler tarafından planlandığı ve gerçekleştirildiğinin yanı sıra, arkasındaki güçlerin biran önce ortaya çıkartılması, AKP iktidarının önündeki en acil görev ve sorumluluktur.

Konuyla ilgili hükümet yetkililerinin milletimizi bilgilendirirken şifreli ifadeler kullanması ve açıkça bir tespit yapmaktan kaçınmaları; farklı ve maksatlı yorumlara zemin ve imkân hazırlamakta, PKK'yı aklamak için hazır bekleyen odaklara istismar alanı yaratmaktadır.

Bu bakımdan sorumlular eğer biliniyorsa, bir an önce açıklanmalı ve puslu ortam bekleyen hainlere fırsat verilmemelidir.

Kanlı terörün ölüm saçan yüzü, masum insanımızı hedef alan bu saldırısıyla bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Taksim'deki vahşetin, PKK terör örgütünün eylemsizlik kararının biteceği son güne rastlaması da son derece dikkat çekici olmuştur.

Terör örgütünün yeni bir eylemsizlik haberine kendilerini ve milletimizi hazırlayanlar canlı bomba rezilliğiyle sarılmışlardır.

Dün itibarıyla ilan edilen ve 2011 yılı Genel Seçimlerine kadar uzatılan sözde eylemsizlik kararının da milletimiz açısından bu hâliyle hiçbir anlam ve önemi bulunmamaktadır.

Türkiye Cumhuriyetini ateşkes yapmaya çağırarak kadar haddini aşan kanlı terör, AKP'ye beş şarttan oluşan dayatma listesini iletmiştir.

Bunlar arasında;

- Askerî ve siyasi alanlara dönük operasyonların durdurulması,
- KCK operasyonunda tutuklanan kişilerin serbest bırakılması,

- İmralı canisinin sürece aktif olarak katılmasının önünün açılması ve yürütülen kirlı diyaloğun müzakere düzeyine çıkarılması,
- Sürecin ilerlemesi için Anayasa ve hakikatleri araştırma komisyonlarının kurulması,
- % 10 seçim barajının kaldırılması yer almıştır.

Terör örgütünün bu konularda AKP Hükûmetine somut adım atma çağrısında bulunması, Türkiye'nin nereye sürüklendiğini açıkça ortaya koymuştur.

Terörle pazarlık çıkmaz bir sokaktır. Kendisine saygısı olan hiçbir devletin ve hükûmetin başvurmayacağı bir zillettir.

Geldiğimiz bu aşamada Taksim'deki canlı bomba ne ise, Başbakanın PKK açılımı da aynısıdır.

Bunun yanında PKK terör şebekesi, İstanbul'da gerçekleştirilen saldırıyı kabul etmeyerek, kafaları bulandırmaya ve kendisini aklamaya çalışmıştır.

Ne var ki, PKK terör örgütünün karanlık geçmişinde benzer hunhar vakıalara çok defa şahit olunmuş, bunların en başında da 1999 yılında, İstanbul Kadıköy'deki Mavi Çarşı faciası gelmiştir.

Hatırlayacağınız üzere, 12 Eylül Referandumunda hemen sonra, Hakkâri'nin Durankaya beldesi Geçitli köyü yakınlarında, uzaktan kumandalı bir mayının teröristlerce

patlatılması sonucunda, dokuz vatandaşımızın hayatını kaybetmesi terör örgütünün bir başka kanlı hadisesidir.

Ne acıdır ki bu kalleşçe saldırıda, ölenler arasında küçük çocuklar da yer almış ve katillerin nasıl acımasız olabilecekleri açıklıkla görülmüştür.

Kundaktaki bebeklerin, henüz yeni yürümeye başlayan yavruların canlarına kastedecek kadar insanlıktan, hayâdan ve Allah korkusundan mahrum hainlerin işte gerçek yüzü budur.

İşin düşündürücü tarafına bakın ki, bu ağızlardan, gerçek anlamından uzaklaştırılmış barış talepleri çıkmakta, insan hakları yalanları duyulmaktadır.

Adalet, eşitlik ve insan onuru gibi saygıdeğer değerler bu çürümüşlüğün sloganı hâline gelmiştir.

Nerede bir ihanete uşaklık etmeye yeltenen varsa, demokrasi kahramanı kesilmiş, özgürlük savaşçısı olarak kendisini takdim etmeye çabalamıştır.

Geçitli'de, üç yaşındaki çocuğu öldürenler ve onların siyasi uzantıları sevgiden, hoşgörüden, karşılıklı anlayıştan bahsedecek kadar münafıkça bir tavra sahip olduklarını sürekli ortaya koymuşlardır.

Üstelik bu tip alçakça eylemlerin provokasyon ya da devlet tertibi olduğunu ileri sürebilecek denli de müfteri ve çürümüş bir görüntü çizebilmişlerdir.

Nitekim Kandil çetesi elebaşlarının, yakın bir zaman içinde, bir gazeteye verdikleri demeçlerinde, vatandaşlarımıza yönelik saldırılarından pişmanlık duyduklarına dönük bir izlenim vermeye çalıştıklarını da hepimiz gördük ve okuduk.

Bölücü terör örgütünün söz konusu beyanatıyla, yapacağı hain eylemlerin odak noktası olmaktan kurtulabilmek için hükûmet ve kamuoyu üzerinde psikolojik bir harekât yürütmeye çalıştığı anlaşılmaktadır.

Terör artık herkesi doğrudan doğruya tehdit etmektedir.

Bu işin şakaya gelir tarafı, hafife alınacak yanı kalmamıştır.

Kaynağı ne olursa olsun, teröre karşı mutlaka millî bir duruş gösterilmelidir.

İktidar partisi aklını başına almalı, ayrılıkçı emellere ümit vermekten tamamen uzaklaşmalıdır.

Ve özellikle bölücülerle yaptığı görüşmeleri bitirmeli, terörün kökünü kurutmak ve son mensubuna kadar etkisiz hâle getirmek için milletimizin kendisine verdiği yetkiyi sonuna kadar kullanmalıdır.

Başbakan Erdoğan'ın en son yaptığı açıklamalarından meseleyi hâlâ tam ve sağlıklı bir şekilde idrak edemediği anlaşılmaktadır.

AKP Hükûmetinin terörün hayat alanlarını beslediği ve genişlettiği bir süreçte, meydana gelen eylemlere esasen şaşdırmamak da lazımdır.

Bir taraftan sözde millî birlik ve kardeşlik projesi adı altında canilere umut vereceksiniz, verdikçe de daha fazla azan bölücü taleplere boyun eğeceksiniz, diğler taraftan da saldırıları kınayacaksınız.

Elbette bu sahte ve riya yüklü siyasi duruşa kimsenin inanması beklenmemelidir.

Başbakan Erdoğan, terörün asıl hedefinin hoşgörü zeminini ve ortak yaşam kültürünü yok etmek olduğunu söylemesi, ifadeye çalıştığımız bu marazi zihniyetin son örneğini teşkil etmiştir.

Dışarıda medeniyetleri buluşturmak için ülke ülke gezererek küresel projelere taşeronluk yapan, sıfır sorundan bahsederek bu kafa yapısının; kendi ülkesindeki çalkantıları ve hızla artan bölücü menşeli sorunları teşhis ve tedavi edememesi tam bir âcizliktir ve tam bir başarısızlık örneğidir.

Buradan milletimiz adına sormak isterim:

Hani nerede, iktidarın sözde dost ülkelerle dayanışma ve karşılıklı yardımlaşma kararlılıkları?

AKP'nin küresel yol arkadaşları terör konusunda nereye sindiler ve hangi tezgâhlarla meşguller?

Başbakan Erdoğan'ın terör karşısında, dost olarak gördüğü ülkelerden aman dilenmesi ve yardım beklemesi de çaresizliğin ve ezikliğin geldiği noktayı göstermesi bakımından ibretliktir.

Terörü destekleyen, etnik bölücülüğü körükleyen ve PKK'ya himaye sağlayan ülkeler ve odaklar tüm çıplaklığıyla bilinmektedir.

Bunların bir kısmı Başbakanın hayali AB yolculuğunda yol arkadaşlarıdır. Kardeşi Silviyo ve Yorgo'dur, arkadaşı Sarkozi'dir, dostu Merkel'dir.

Irak'ın kuzeyinde PKK'nın en büyük destekçisi de Dışişleri Bakanının "ağabey" olarak hitap ettiği, Başbakanın ayaklarının altına kırmızı halı serdiği peşmerge reisi Barzani'dir.

Başbakan Erdoğan kimi kime şikâyet etmektedir?

Türk milletinin Başbakandan beklentisi; ağlamayı, sızlanmayı, şikâyeti bir kenara bırakıp, Türkiye'nin millî varlığına yönelen bu suikastı boşa çıkaracak inandırıcı adımlar atmasıdır.

Başkalarından somut hamleler bekleyen Başbakan; öncelikle kendisi bölücü mihraklar karşısında gerçekçi, millî ve şahsiyetli duruş sergilemelidir.

Şayet bunu yapabilirse, kimseden yardım talep etmesine gerek olmayacaktır ve zaten milletimiz ihtiyacı olan himmeti kendisine ziyadesiyle gösterecektir.

AKP Hükûmeti bilmelidir ki, Türk milleti artık terörün cepheden ve doğrudan doğruya hedefindedir. Birliğimiz ve becamız bozulmak istenmektedir.

Bunlara ilave olarak, Kandil'e gidip, terör maşalarının sözlerini milletimize taşıyanlar da terörün sözcülüğünü yaptıklarını artık fark etmelidirler.

Milletimizin bölücü katillerin ne düşündüğü ve meselelere nasıl baktığıyla ilgili bir kaygısı yoktur. Böyle bir beklentisi de bulunmamaktadır.

PKK elebaşlarının yaptıkları en son açıklamalarında; geçmişte sivillere yönelik eylemlerinden dolayı açıkça özür dilemedikleri hâlde, özür dilemiş gibi sunulması, bir anlamda teröre ortak olmak ve saldırılarını meşrulaştırmak anlamına gelecektir.

Herkes aklını başına toplamalıdır.

Metroda, alışveriş merkezlerinde, kalabalık meydanlarda, sokak aralarında sinsi ve karanlık niyetli caniler ölüm kusmak için uygun ortam gözlemektedir.

Nitekim İstanbul'un en işlek ve kalabalık semtlerinden birisi olan Taksim'in hedef seçilmesi, teröristlerin bundan sonra eylemlerini büyük şehirlere taşıyacağına da işaret etmiştir.

Gelişmeler, pis bedenlerine bombaları sararak ve ellerindeki uzaktan kumandalarla ölüm saçmaya niyetlenenlerin;

şimdi metropollerde, şehirlerde uygun ortamı beklemeye koyulduğunu göstermektedir.

Milletimizin üzüntüsü tazeyken ve failerin ele geçirilmesi henüz sağlanamamışken Taksim'deki saldırıyı etraflıca değerlendirmemiz elbette çok kolay değildir.

Ancak bir gerçek vardır ve o da, terör artık milletimizin her bir ferdi hedef almaktadır ve kan akıtmak için âdeta fırsat kollamaktadır.

AKP Hükûmetinin ise artık yıkım projesinden tamamıyla vazgeçmesinin ve İmralı'dan örgütünü yönetmeye devam eden canavarın ağzını kapatmasının vakti gelmiş ve hatta geçmektedir.

İnanın değerli arkadaşlarım, ülkemizin bu şekilde terörü sineye çeke çeke ilerlemesi mümkün değildir.

Milletimizin teröre ve sözcülerinin yalanlarına ve alçaklıklarına daha fazla dayanması ihtimal dâhilinde olmayacaktır.

İleri demokrasi vaatleriyle Türkiye'nin geldiği aşama burasıdır.

Başbakan Erdoğan'ın terörün zemininin çürüdüğünü, bataklığının kurduğunu iddia etmesinin hiçbir faydası bulunmamaktadır.

Gerçekler ortadır. Ve katiller işbaşındadır.

Ortada Başbakanın deyimiyle kuruyan, kökü kazınan bir şey de yoktur.

Aksine azan, hızla yayılan ve her tarafı sarmak üzere olan etnik bölücülük vardır.

Müsebbipler belidir. Suçlular rahat içindedir. İş birlikçi suratlar hepimizin gözünün içine baka baka ayrılıkçılığı kö-rüklemeye devam etmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak;

- Cumhuriyetin kuruluş ilke ve esaslarını sakatlamaya çalışanlarla,
- Aziz millet fertleri arasına fitne tohumları saçmaya çabalayanlarla,
- Vatan topraklarını parsellemeyi aklından geçirenlerle,
- Devletin varlığına tahammülsüzlük gösterenlerle,
- Türk milletini bölmeyi amaçlayanlarla ve bunlara çanak tutanlarla,
- Elbette etnik tahrike zemin ve ortam hazırlayan AKP zihniyetiyle amansız bir hesabımız vardır ve bu hesabı da mutlaka göreceğiz.

Terörle yapılacak mücadelenin bundan sonra bütün yön-leriyle gözden geçirilmesi; millet ve devlet dayanışmasının

tam olarak sağlanabilmesi için AKP Hükûmeti bir an önce harekete geçmelidir.

Devlet birimleri arasında tam bir mutabakat ve güven duygusu yaratılmalı, her türlü ihbarın mutlaka değerlendirilmesi temin edilmelidir.

Başbakana çağrımız ve kendisinden beklentimiz;

- Terörün iç ve dış unsurlarını,
- Siyasi destek ve finans kaynaklarını ve,
- Sorunun ekonomik ve sosyal boyutlarını bir bütünlük içinde ve kapsamlı bir şekilde kavrayan bir stratejiyi bir an önce ortaya koyması ve terörle topyekûn mücadele dönemi başlatmasıdır.

Bu kapsamda;

- ABD'nin Irak'ın kuzeyindeki terör tehdidinin tasfiyesi için müttefikliğin gereği olan adımları biran önce atması,
- Terör yöneticilerinin siyasi sığınak bulduğu ve terör finansmanının merkezi konumuna gelen Avrupa Birliği ülkelerinin, terörle gerçek anlamda mücadele için harekete geçmesi amacıyla gerekli girişimlerin kararlılıkla başlatılması,
- Ve terörün her bakımdan hamisi ve destekçisi olan Barzani'nin yola getirilmesi için ciddi bir caydırıcılık

stratejisinin uygulamaya konulması artık kaçınılmazdır.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin son olarak 17 Ekim 2010 tarihinden itibaren bir yıl süreyle uzattığı askerî harekât izninin kâğıt üstünde kalmaması için gereğinin yapılması da bir zorunluluk hâline gelmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi, AKP Hükûmetinin terörle yapacağı mücadele için alacağı etkili tedbirleri ve atacağı adımları desteklemeye ve bu sürece olumlu katkıda bulunmaya hazırdır.

Bu vesileyle İstanbul Taksim'deki terör saldırısını nefretle lanetleniyor; yaralanan tüm vatandaşlarımıza ve güvenlik görevlilerimize geçmiş olsun dileklerimi iletiyor ve kendilerine acil şifalar diliyorum.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Takdir edersiniz ki, ülkemizin içinde bulunduğu vahim gidişat, her Türkiye sevdalısını tedirgin etmekte, her vatanseveri kaygılandırmaktadır.

Bunun için parti olarak sorumluluğumuz büyüktür, görevimiz çok fazladır.

Devletimiz ve milletimiz ölümcül tehdit ve tehlikelerle karşı karşıyadır.

Şüphesiz buna duyarsız kalmamız ve her şeyi kendi hâline bırakmamız mümkün değildir.

Özellikle etnik bölücülüğün, bin yıllık kardeşliğimizin ışıklı yoluna döşediği mayınlar teker teker infilak ederken, bizi yolumuzdan alıkoyacak bir boş vermezliğe asla tevessül etmeyiz.

Milletimizin geleceğini karartan, ufkunu perdeleyen ve devletimizin temelinden sarsılmasına yol açan süreç var gücüyle ilerlemektedir.

Doğaldır ki bundan sonra, akıbetimizi ve kaderimizi belirleyecek dramatik ve trajik gelişmelerle karşılaşmamız içten bile olmayacaktır.

Zaten bunun birçok belirtisi şimdiden görülmeye ve ortaya çıkmaya başlamıştır.

Böylesi alaca karanlık ve müşkülatlarla dolu bir süreçte, milletimizin ve devletimizin boğuştuğu badireleri aşmak için ihtiyacı olan en önemli güç kaynakları;

- Millî tarih ve kültür bilinci,
- Ortak millî ve manevi değerleri ve,
- Bunlar etrafında kenetlenerek millî bir şahlanışla ülkenin kaderine sahip çıkma iradesi olacaktır.

Eğer devlet ve millet olarak, karşımıza çıkan talihsizlikleri ve hıyanetleri aşmak niyetindeyse, ki başka türlüsünü

de düşünmek asla mümkün değildir, o zaman; millî birlik ve beraberlik ruhumuzu ve bunu her şart altında gösterme azim ve kararlığımızı ortaya koymamamız gerekmektedir.

Bu takdirde, milletler mücadelesinde; iddialı, itibarlı ve güçlü bir yerimiz olur ve küresel alanda gerçekten de belirleyici lider bir ülke hâline gelebiliriz.

Parti olarak inancımız ve beklentimiz bu yöndedir.

Mazideki övündüğümüz ihtişamı, gelecek vizyonumuzla bütünleştirip ve bir noktadan sonra da aşamazsak; tabiidir ki, dayatmalara sessiz kalıp, baskılar karşısında sinen bir yenilmişlik psikolojisine ortam hazırlamış oluruz.

Nitekim Adalet ve Kalkınma Partisinin gerçekte durumu aynen böyledir ve politikalarının ortaya çıkardığı manzaranın özeti budur.

Değerli Arkadaşlarım,

Millet ve devlet arasındaki kopmaz bağ ve bağlantının aşındırılması, incilmesi ve zayıflatılması birçok soruna davetiye çıkaracaktır.

Özellikle milletimizin kutlu geçmişinde, millet ve devlet arasındaki bütünlüğün ve üst üste çakışmışlığın çok önemli ve vazgeçilmez bir yeri vardır.

Bu bağıın korunması ve güçlendirilmesi bizim hedeflerimiz arasındadır.

Zira millet ve devlet bekasının muhafazası bunda çok etkili olacaktır.

Hiçbir zaman milletimiz ve devletimiz arasında bir tercih yapmadık. İksinin kaderini her zaman bir gördük.

Bugün millet ve devlet bekaımızın üst düzeyde sarsıldığı ve saldırılara maruz kaldığı ne yazık ki hepimizin yaşadığı acı gerçekler olarak karşımızdadır.

Rıza göstermeyeceğimiz ve tüm vatanseverler olarak ayağa kalkıp tepki göstereceğimiz bu puslu sürecin karşısında durmak için "Güç Birliği" yapmak için yola koyulduk.

Bu kapsamda, geçtiğimiz pazar günü, Türkiye için çarpan yürekler, vatan ve millet sevgisini bayrak yapan gönüller burada, başkentimiz Ankara'da **"Millet ve Devlet Bekası İçin Güç Birliği"** adı altında bir araya geldiler.

Vatanımızın her yöresinden gelen muhterem dava arkadaşlarımız coşkuyla toplandılar ve güç birliği yaptılar.

Ve Türkiye sevdalıları Ankara'da tarih yazdılar.

Bekamıza yönelen tehditleri alaşağı etmek için millî bir tavır gösterdiler.

Vatanseverlerin, Milliyyetçi - Ülküçülerin gür sesini du-yurdular.

Hepsiyle övünüyorum ve huzurlarınızda vatan sevgisini yüreğinde taşıyan her bir kardeşime takdir ve teşekkürleri-mi sunuyorum.

Bu kutlu toplantımızla, Partimizin gücünü Türk milleti-nin millî ve manevi değerlerinden aldığı bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Milliyyetçi Hareketin, Türkiye'nin millî birliğinin temel harcı olduğunu bir kez daha gösterdik.

Devletimizin kuruluş ilkelerinin teminatı olduğumuzu bir kez daha ispat ettik.

Ortak millî ve manevi değerleri temsil ettiğimizi bir kez daha haykırdık.

Ve elbette Milliyyetçi Hareket Partisinin, Türk milletinin yegâne ümidi, tek dayanak ve son kalesi olduğunu kararlı-lıkla ortaya koyduk.

Bundan önce olduğu gibi, bundan sonra da; geleceğini ay yıldızlı bayrağın altında gören herkesi kucaklamak için çok yoğun bir çaba göstereceğiz. Azimle yolumuzda yürü-yeceğiz ve Türkiye'yi huzura erdireceğiz.

Hangi etnik kökene, dine, inanca ve dile sahip olursa ol-sun büyük Türk milletini bir bütün olarak görerek; kapsayıcı

ve kavrayıcı bir anlayışla milletimizin ve devletimizin bekasına her şart altında sahip çıkacağız.

Farklılıklara dayalı ayrımcılığı ve dışlamayı reddeden; Türk milletinin tüm bireylerini eşit haklara sahip onurlu vatandaş olarak gören birleştirici bir millet anlayışımızla tam yol ilerleyeceğiz.

Milliyetçi Hareket, Diyarbakır'ın, Van'ın, Maraş'ın, Samsun'un, Sinop'un, İzmir'in, Isparta'nın, Edirne'nin, Mersin'in, Hatay'ın, Çorum'un, Kayseri'nin, Erzurum'un, Batman'ın, Türkiye'nin 81 ilinin, doğusu, batısı, kuzeyi ve güneyiyle tüm Türkiye'nin partisidir.

Sivas'ın ve Gâvurdağı'nın doğusu da batısı da bizimdir.

Sünni'si de bizimdir, Alevi'si de bizimdir.

Hangi etnik kökenden gelirse gelsin tüm Türk vatandaşları bizimdir. Biz onlarız.

Başörtülü kardeşlerimiz de bizimdir, başı açık kardeşlerimiz de bizimdir.

Gayrimüslim vatandaşlarımız da bizimdir.

Biz biriz ve beraberiz. Biz Türkiye'yiz, Türk milletiyiz; **"Millet ve Devlet Bekası İçin"** sonuna kadar güç birliği yapmaya da devam edeceğiz.

Muhterem Milletvekilleri,

Üniversitelerde başörtüsü sorununun kanayan bir toplumsal yaramız olduğu artık herkesin malumudur.

Başörtüsü konusunun, bugün hapsedildiği çıkmaz sokak bu konuyu farklı hesap ve niyetlerle istismar edenlerin kimler olduğunu açıkça göstermiştir.

Sorunu, kangrene dönüştürerek çözümsüz kalmasına neden olanların sahte maskeleri düşmüştür.

AKP ve CHP'nin başörtüsünü siyasi amaçlarla kullanan, "başörtüsü rantiyecileri" ve "istismar ikizleri" olduğunu aziz milletimiz şimdi daha iyi görmüştür.

"Ulema ve moda tasarımcıları, vagon ve lokomotif" sözleriyle göstermelik kayıkçı kavgası yapan, bu konudaki siyasi, vicdani ve ahlaki sorumluluklarından kaçmak için çamur atma yarışına giren bu iki zihniyetin gerçek yüzleri net olarak belirginleşmiştir.

İktidara geldiği 2002 yılından 2008'e kadar altı yıl seçim meydanlarında "Bunu çözmek namusumuzdur (!)" diyen Başbakan Erdoğan'dır.

Ancak başörtüsü konusunda hiçbir adım atmayan da yine aynı Başbakan'dır.

Ne var ki, bu sorun karşısında hareketsiz kalan Başbakan Erdoğan, 2008'e gelindiğinde Partimizin zoruyla kerhen bir

adım atmış, ancak varılan mutabakatın iki unsurundan birisinden cayarak bizi yarı yolda bırakmış, çözüm sürecini de sakatlamıştır.

12 Eylül 2010 Anayasa halk oylamasında, CHP liderinin içi boş olduğu şimdi daha iyi anlaşılan sözde çıkışıyla, yeniden başörtüsüne sarılan Başbakan, yine bunun arkasını getirememiş ve kaçmıştır.

26 Ekim 2010 Meclis Grubunda yaptığı konuşma ile Başbakan Erdoğan'ın;

- Başörtüsü sorununu çözme niyeti olmadığı,
- Genç kızlarımızın başörtüsünü, AKP'nin su alan köhne teknesinin siyaset yolculuğunda, yelkenini dolduracak bir malzeme olarak gördüğü ve,
- 2011 seçimleri sonrasında adres göstererek önümüzdeki yıl yapılacak seçim sürecinde başörtüsü istismarını sürdüreceği bir kere daha anlaşılmış ve tescil edilmiştir.

Artık başörtüsü mağdurlarının AKP ve CHP mağduru olduğu ortaya çıkmıştır.

Maalesef üniversitelerde başörtüsü sorunu, bu iki siyasi zihniyetin istismar ve rant hesabına kurban edilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın, "Gelin çözelim, desteğe hazırız." çağrılarımız karşısında; arkasına bakmadan kaçması ve bir de bizimle samimiyet tartışmasına girmesi, sahip olduğu

ikiyüzlülüğü ve siyasi ahlak düşüklüğünü bir kez daha gözler önüne sermesi bakımından anlamlı olmuştur.

Parti olarak, 70 milletvekilimiz ile başörtüsü sorununun çözümü için sonuna kadar destek vereceğimiz ortada iken, AKP ve CHP tarafından adım atılmaması milletimizi kandırmaktan başka bir anlama gelmeyecektir.

Ancak, bizim unuttuğumuz ya da ihmal ettiğimiz hakikat ise; AKP ve CHP'nin iyi niyet, samimiyet, dürüstlük, vicdandan mahrum oldukları gerçeğidir.

İnancım odur ki, bunları da aziz milletimiz AKP ve CHP'ye mutlaka öğretecek ve hak ettikleri dersi önümüzdeki seçimlerde inşallah verecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Ekonomideki gelişmelere geçmeden önce, önemli görüşüm bir konuyla ilgili hatırlatma yapmak istiyorum.

Başbakan Erdoğan geçtiğimiz hafta yeni bir yalan ve kara propagandayla milletimizi aldatmayı ve gerçekleri saptırarak aktarmayı tercih etmiştir.

Nitekim Gebze - Orhangazi - İzmir otoyolunun temel atma törenindeki konuşması bu çerçevede iyi bir misal oluşturmuştur.

434 kilometre uzunluğundaki İstanbul-Bursa-Balıkesir-İzmir otoyol projesi 1993 yılında planlanmış ve uygulama projesi 1997 yılında bitirilmiştir.

2000 yılında, Partimizin ortağı olduğu 57. Hükûmet döneminde de ihalesi yapılmıştır.

Söz konusu ihaleyi yapan yatırımcı bakanlık ise o tarihlerde Partimizin sorumluluğundadır ve görev alanı içerisindedir.

Uygulama sözleşmesi için belirlenen firmaların teklifleri incelenmiş, ancak o tarihlerde Fransa'nın Ermeni politikasındaki sorunlar nedeniyle ihale doğal olarak askıya alınmıştır.

Bunlar devletin ve ilgili kurumların kayıtlarında mevcuttur.

Eğer bu iş, AKP iktidara geldiğinde tekrar ihale edilebilmiş olsaydı; Başbakanın sahiplendiği ve sanki kendi dönemlerinin bir icraatıymış gibi sunduğu projenin Körfez Geçiş Köprüsü ayağı 2006 yılında, projenin tümü ise 2010 yılında tamamlanmış olacaktı.

Her türlü alt yapısı hazır olan bu projenin, 2010 yılında ihale edilip 2017 yılında bitirilecek olması, devletin 10 yıl zarara uğratılmasına ve milletimizin de bu hizmetten mahrum olmasına neden olmuştur.

Bu proje yeni değildir.

Ancak Başbakanın, kendisinden önceki dönemlerde projeyi planlayıp belirli bir aşamaya getirenlere teşekkür etmek yerine, bütünüyle yeni bir şey gibi sahiplenmesi ve büyük bir proje olarak takdim etmesi tam bir şovdur ve kandırmacadır.

Milletimiz esasen her şeyi hazır olan bir otoyol projesini kendisine mal etmeye çalışan bu siyasi kurnazlığın oyunlarına elbette gelmeyecek ve boş sözlerine asla inanmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Önümüzdeki süreçte Meclisimizde, yoğun bir bütçe müzakeresi olacaktır.

Geçtiğimiz hafta içinde, Partimizin Plan ve Bütçe Komisyonu üyesi olan değerli arkadaşlarımız, 2011 bütçesi hakkında bir çalışma yapmışlar ve kamuoyuna açıklamışlardır.

Bütçenin ciddi hedeflerden mahrum olması, önümüzdeki yıl için iktidar partisinin nasıl bir niyet ve amaç içinde olduğunu kuşkusuz ortaya koymuştur.

Üzülerek ifade etmeliyim ki, bütçenin güvenilirliği şimdiden tartışmaya açıktır.

Gelecek yıl için hedeflenen % 4,5'lik büyüme oranı hiçbir derde deva olmayacaktır. Bu büyüme seviyesiyle işsizliğin üstesinden gelmekte neredeyse imkânsızdır.

Ayrıca değerlenen Türk lirasıyla da, 2011 yılı için hedeflenen % 13,7'lik ihracat artışına AKP'li kadroların dahi inanmadıklarını düşünüyorum.

Özellikle tehlike sinyallerini çoktandır veren cari açığa ve oransal bir gerileme içinde olsa da, gerçekte çok ciddi boyutlarda bulunan işsizliğe yönelik olarak bütçede ümit verici bir çare yoktur.

Cari açığa dayalı olarak sürdürülen ekonomik büyümenin, sağladıklarından fazlasını geri alma riski önümüzdeki süreçte daha da belirginlik kazanacaktır.

Bu yıl için öngörülen cari açığın yaklaşık 40 milyar dolara ulaşacağı ve millî gelirimizin de % 5,4'üne tekabül edeceği bugünden belli olmuştur.

Emin olun ki, başkasının tasarruflarını kullanarak, milletimizin istikrarlı ve sürdürülebilir bir refaha ulaşmasını temin etmek çok zordur.

Kaldı ki bu cari açığın, orta ve uzun vadede çözümü için gerekli tedbirleri aldıklarını ifade eden AKP Hükümetinin, nasıl bir yol ve yöntem izleyeceği iş olsun kabilinden ilan edilse de, bunların ne şekilde sonuç vereceği belirsizdir ve son derece de şüphelidir.

Bunlardan birincisi olan; yüksek oranlı yenilenebilir enerji kaynağının harekete geçirilmesi düşüncesi önemlidir, ancak sekiz yılda bu alanda önemli hiçbir adım atmayan AKP

Hükûmetinin, bundan sonra konuyla ilgili ciddi bir mesafe alması son derece zordur.

Cari açığın azaltılması yolunda ikinci olarak planlanan ileri teknoloji üreten ve daha yüksek katma değer yaratan bir üretim yapısına kavuşma hedefi de boş bir hayalden ibarettir.

Üçüncü olarak ise; teşvik sisteminin cari açığı azaltıcı olarak yeniden yapılandırılması iddiası temelsizdir ve eğer gerçekten de konuyla ilgili bir şeyler yapabiliyorlarsa ellerini tutan yoktur.

Bir diğer problem odağı olan işsizlik konusunda, AKP iktidarının ne kadar başarısız ve aynı zaman da vurdumduymaz olduğu milletimiz tarafından çok iyi bilinmektedir.

İşsizliğe çözüm bulamayacağını tam olarak idrak eden AKP Hükûmeti, bu soruna karşı gerekçeler oluşturma kolaylığıyla milletimizi oyalamayı bir kez daha tercih etmiştir.

Eğer, ekonomi politikaları doğru ve basiretli bir şekilde belirlenmiş olsaydı, işsizlik bu kadar artmayacak ve vatandaşlarımızın canı bu kadar yanmayacaktı.

Hâlâ, Türkiye ekonomisinin krizden güçlenerek çıktığını iddia eden Başbakan Erdoğan ve arkadaşları, işsizliğin yol açtığı sosyal faciayı fark edemeyecek kadar milletimizin sorunlarından bihaber diler.

Yatırım ve sermaye arasındaki köprüyü bir türlü kuramamış olan AKP zihniyeti en başta bu nedenden dolayı yeni iş sahalarının oluşmasını sağlayamamıştır.

Faizciler, rantiyeciler, Sorosçular AKP'nin ekonomi zihniyetine yön ve istikamet vermiş ve doğal olarak vatandaşımız sürekli olarak ihmal edilmiştir.

Kim ne derse desin, hükûmet ne yalan söylerse söylesin; milletimiz için işsizlik çok büyük bir sorundur.

Bundan dolayı yuvalar dağılmakta, hizipler çoğalmakta, toplumsal tansiyon gün geçtikçe yükselmektedir.

Buna karşılık, hükûmet, Temmuz ayında % 10,6'ya düşen işsizlik rakamına sevinmektedir.

İşsizlik oranının gerilemesinde, elbette sırf mevsimlik nedenlerden dolayı iş bulan kardeşlerimizin büyük bir payı vardır.

Başbakan Erdoğan buna başarı demektedir. Bunun üzerinden işsizlerimizi aldatmaktadır.

Evlenmeyi bekleyen çocuklarımız işsizdir.

Okullarından yeni mezun olmuş evlatlarımız yarınısızdır.

Kazançları olmadığından, babalarından harçlık almayı gururuna yediremeyen gençlerimiz hüznün içerisinde.

Bir de işin içine KPSS sınavındaki yolsuzluklar girince, yalnızca bilgisi ve çalışkanlığıyla bir işe yerleşmeyi umut edenler hayal kırıklığına uğramışlardır.

Babalar evlerine akşam ekmek götürememekten muzdariptir.

Çocuklar üzgündür.

Kiralar ödenememekte, eve giren ekmek sayısı gittikçe düşmektedir.

Mutfaklarda kaynayan sıcak çorba, artık eski tadını vermemektedir.

Başbakan Erdoğan ve abat ettiği yandaşları için ise hiçbir sorun görünmemektedir. Onların rahatlarına diyecek de yoktur.

Zaten milletimizin malı onlar için birbirlerine ikram edilmeye hazırdır.

Her şey normaldir, krizden daha da yoksullaşarak çıkan kardeşlerimizin cebindeki son liralara AKP'li hortumcuların banka hesaplarını kabartmıştır.

Girmekte olduğumuz kış aylarıyla birlikte eller üşüyecek, haneler soğuyacaktır.

Vatandaşlarımızın borçları birikmiş ve üst üste yığılmıştır.

2002 yılında 225 milyar dolar olan toplam iç ve dış borç stoku, 2009 sonu itibarıyla 500 milyar doları aşmıştır. Daha bu yıl tamamlanmadan toplam borç stoku 495 milyar dolar düzeyine ulaşmıştır.

İthalatın hızla artmasından dolayı dış ticaret açığı Eylül ayında, son on iki aylık zaman diliminde 60 milyar dolara ulaşmıştır.

Hacizler artmış, vatandaşlarımızın hayatı perişan olmuştur.

Hayat pahalılığı sürekli mesafe kaydetmektedir.

- İşçimiz ve memurumuz çok zor bir durumdadır.
- Emeklimiz ekmek alamayacak duruma gerilemiştir.
- Esnafımız borç ve vergi yükü altında ezilmiştir.
- Çiftçimiz tükenmiş ve yığındır.
- Sanayicimiz hükûmet baskısından bunalmıştır.
- Dul ve yetimlerimiz uzanacak bir el beklemektedir.

Ne büyük bir talihsizliktir ki; Başbakan ve arkadaşlarının mağdur ettikleri milyonların çığlıkları ve acıları karşısında gözleri kör, kulakları sağır, kalpleri ve vicdanları mühürlüdür.

Türk milleti kan ağlarken AKP hanedanlığı şahsi ve siyasi ikbal ve çıkar peşinde koşmakta, gününü gün etmektedir.

AKP döneminde yolsuzluk, kanunsuzluk, vurgun, soygun ve talan korkutucu boyutlar kazanmış, yaygın bir yönetim anlayışı olarak kök salmış ve kurumsallaşmıştır.

Ancak, artık bu kara düzene son vermenin zamanı gelmiştir.

AKP yaptıklarının hesabını misliyle verecektir ve bunu yapacak olan Milliyetçi Hareket bu millî vazifeyi üstlenmek konusunda sabırsızlanmaktadır.

Milletimizin fazlasıyla hak ettiği huzur, mutluluk ve esenlik inşallah bizimle birlikte gelecek; yolsuzluk ve yoksulluk kader olmaktan mutlaka çıkacaktır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

09 KASIM 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Hepinizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Bildiğiniz üzere, yarın Cumhuriyetimizin kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanımız Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün vefat yıl dönümünüdür.

Hayatını içinden yetiştirdiği Türk milletine adayan aziz Atatürk'ün ebediyete intikal edişinin üzerinden tam 72 yıl geçmiş bulunuyor.

Varlığı sona ermiş kabul edilen büyük milletimizi, temellerinden çökmüş ve ömrü tamamlanmış bir imparatorluğun enkazı altından çekip çıkararak, hürriyetine kavuşturan bu büyük devlet adamını minnet ve şükran duygularımızla bir kez daha yâd ediyoruz.

Yaktığı bağımsızlık meşalesinin altına milletimizi toplatarak; işgale, esarete ve teslimiyete baş kaldıran ve haddini

bildiren Gazi Mustafa Kemal'e çok şey borçlu olduğumuz hepimizin malumudur.

Yıllarca süren savaşlardan ve her tarafı saran yoksulluktan dolayı yorulmuş, yıpranmış ve hırpalanmış Türk milletine, sahip olduğu kudreti ve haşmeti hatırlatıp ayağa kaldıran şüphesiz onun yüksek liderliği ve eşsiz azmi olmuştur.

Samsundan attığı ilk adımla başlayan millî bekaya sahip çıkma kararlılığı, yaklaşık 150 yıldır geri çekilen milletimizi Sakarya kıyısında tutundurmuş ve Büyük Taarruzla sonuçlanacak kutlu zaferimize zemin hazırlamıştır.

Nitekim zulüm ve eziyeti kendilerine vasıta yapan emperyalist mihrakların, Türk'ün iman örsünde dövülmüş inancıyla vatanımızdan sürüp çıkarılması tabiidir ki üzerimizde hesapları olanları şaşkına çevirmiş ve beklemedikleri bir mağlubiyetle tanıştırmıştır.

Mustafa Kemal Atatürk; cesareti, fedakârlığı, hamiyeti ve ileri görüşlülüğü şahsında temerküz ettirmiş; milletiyle tek vücut olarak kurtuluş mücadelesini ne mutlu ki Cumhuriyetle taçlandırmıştır.

Öyle ki dönemin şartlarını düşündüğümüzde, yapılanların ne kadar eşsiz olduğunu ve hangi bedelleri ödeyerek bugünlere geldiğimizi çok daha iyi anlayabiliriz.

Bunun için Atatürk önemlidir, muhteremdir ve bizim gönlümüzde müstesna bir yeri vardır.

Kendisi, millet adına attığı her adımın, aldığı her kararın, gerçekleştirdiği her icraatın mutlaka meşruiyetine dikkat ve özen göstermiştir.

Buna, millî uyanışı sağlamak üzere Anadolu'nun bağrında, milletimizin maddi ve manevi gücünü harekete geçirirken bile riayet etmiş ve pusulası yapmıştır.

Ömrü hayatındaki uygulamalarında ihtiyatlı davranışın, derinlemesine düşüncenin, yerinde bir mantığın ve basiretli bir aklın, detaylara takılmayan, ama ihmal de etmeyen geniş bir vizyonun tüm parıltıları onda bütünleşmiştir.

Türk milletinin şeref ve haysiyetini her şeyin üstünde tutmuş ve korumak için yokluklara ve nice imkânsızlıklara asla boyun eğmemiştir.

Bir tarafta dış düşmanlara karşı olağanüstü bir direniş gösterirken, diğer tarafta içerideki ihanet çeteleriyle, iflas etmiş ve işgalcilerle iş birliği yapmış olan çevrelerle uğraşmış; ama asla inandığı yoldan dönmemiştir.

Türk milletine, geçmişindeki zaferlerini tekrarlayabileceğini bıkmadan, usanmadan anlatmış ve "Ya İstiklal Ya Ölüm!" diyerek tarihe geçen bir irade göstermiştir.

Derin kavrayışı, geniş kültür ve köklü tarih şuuru kapsamında, milletimizin ihtiyaç ve beklentilerini Millî Mücadele

kahramanlarıyla birlikte tespit etmiş ve bunların gereklerini yerine getirmek için hayatının sonuna kadar çaba sarf etmiştir.

Türk milletinin hak ettiği muasır medeniyet seviyesi onun için ulaşılabilecek bir amaçtı.

Gelişmemiz, kalkınmamız ve Türk kimliğiyle ilerlememiz onun beklentisiydi ve vasiyetiydi.

Türk olmanın gururunu ve gereklerini her daim taşınmasını öğütlemişti ve bunu da "Ne mutlu Türk'üm!" diyerek özetlemişti.

Tarihten ders alan ve bunu da bir an olsun aklında çıkarmayan yine kendisiydi.

Millî Mücadelenin başarıya ulaşmasında; asırlardan beri çekilen millî felaketlerin neden olduğu uyanıklığın ve aziz vatanımızın her yöresini sulayan şehit kanlarının belirleyici olduğunu iyi biliyordu.

Kazanma iradesine sahip ve bağımsızlığına düşkün olan bir milletin ayağa kalkınca hangi mucizeleri gerçekleştirebileceğini en iyi o gösterdi.

Milletimize inandı ve güvendi. Ve Türk milletinin kendi geleceği hakkındaki tek söz ve yetkinin yine kendisinde olmasını Cumhuriyetle birlikte sağladı.

İftihar ettiğimiz ve her şart altında sahip çıkacağımız bu kutsal emanetle ne kadar övünsek azdır.

Bugün Cumhuriyetimiz tehlikelere maruz kalsa da, dışını gösteren mihraklar şehit kanıyla sınırları çizilen vatan topraklarımızı pay etmeye hazırlansalar da, bilsinler ki karşılığında gücünü dün olduğu gibi Türk milletinden alan ve Millî Mücadelenin hatıralarını içinde taşıyan Milliyetçi Hareket vardır ve hain emellere asla geçit vermeyecektir.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün aramızdan ayrılışının yıl dönümünde aziz hatırasını hürmetle anıyor; kendisine, kurucu kahramanlara ve muhterem şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye, sekiz yıldır AKP Hükûmeti tarafından yönetilmektedir ve bu zaman zarfı bir siyasi partinin programını uygulaması için son derece yeterli bir süredir.

Bu uzun iktidar yıllarında, ülkemizin temel sorun alanlarına dönük değerli ve olumlu bulabileceğimiz çok az şeyin yapıldığını üzülererek ifade etmek istiyorum.

AKP'yle birlikte gelişmiş, kalkınmış ve güçlenmiş Türkiye özlemleri yalnızca sözde kalmış; umutlar, beklentiler maa-lesef hep boş çıkmıştır.

Bunları söylerken her şeyi eleştiren ve her yapılamaya karşı çıkan bir muhalefet anlayışıyla hareket etmediğimizi belirtmekte yarar görüyorum.

AKP iktidarı milletimizin hak ettiği refahı getirememiş; çatışma, kamplaşma ve kutuplaşmadan beslenen siyaset uygulamasıyla sekiz koca yılı israf ve heba etmiştir.

Vatandaşla devlet arasındaki gerilimin yükseldiği, milletimizin bin yıllık kardeşliğinin sorgulandığı, kriz ve kargaşayla geçen yılların altında ezilen bir millet gerçeği bulunduğunu görmek lazımdır.

AKP iktidarı süresince;

- Ekonomi girdiği ağır bir krizle tahrip olmuş ve istikrarını kaybetmiş,
- Sürdürülebilir kalkınma ortamı tesis edilememiş,
- Yoksulluk ve yolsuzluk her tarafı sarmış,
- Siyasetin alanı daralmış, devlet ile toplum arasındaki güven sorunu derinleşmiş,
- Milletimiz farklılıklar temelinde tanımlanmış ve etnik tahrikler hız kazanmış,
- Bölücülük şırmarmış, yayılmış ve kuvvetlenmiş,
- Millî varlıklar haraç mezat elden çıkarılmış,
- Küresel projelerin kanlı niyetlerine ortak olunarak teşrifatçılık yapılmış,
- Ve yalan ve karalamayla iç içe geçmiş bir yönetim anlayışı maalesef vasat bulmuştur.

Ne yazık ki bu iktidar döneminde; vatandaşlarımız dünden daha mutlu, daha müreffeh ve daha huzurlu bir düzeyde değildir.

Başbakan Erdoğan'ın sekiz yıldır sergilediği hükümet etme anlayışıyla altı oyulmamış, dejenere edilmemiş hiçbir değer kalmamış; kanunsuzluk, vurgun ve yıkım bir kural hâline gelmiştir.

Demokratikleşme diyerek etnik bölücülüğün, özgürlük diyerek canilerin cüret kazanmasına ortam hazırlanmış; bunları da ileri demokrasi maskesiyle örtme kurnazlığına şahit olunmuştur.

Milletimizin birlikte yaşama ülküsü AKP Hükümetinin elinde bir oyuncak hâline dönüşmüş ve etnik kimliklerin özgürleşmesi için büyük bir gayret gösterilmiştir.

Hakikaten Türkiye AKP iktidarıyla yorulmuş ve dermanı tükenmiştir.

Her mesele ve üzerinde durulması gereken her sorun Başbakan Erdoğan'ın sinirli ve asabi siyaset tarzı yüzünden cepheleşmeleri teşvik etmiş ve toplumsal yapıyı birbirinden ayırmıştır.

Bugün bize üslup ve hoşgörü dersi vermeye çalışan Başbakanın bunlardan ne kadar nasipsiz olduğu herkesin bildiği gerçeklerdir ve tüm çıplaklığıyla milletimizin malumudur.

Bizim üslubumuzdan şikâyet eden Başbakana hatırlatmak isterim ki,

Eğer edep ve izandan mahrum birisi varsa, o da sözleriyle her şeyi gözler önüne seren kendisinden başkası değildir.

Hırçın ve vicdandan azade bir siyaset anlayışının yegane sahibi yine aynı Başbakandır.

Çiftçimize, "Ananı da al git!" diyen; "Şehide kelle, katile sayın." diyen bir şahsın bize seviye dersi vermesi mümkün değildir, haddi de olmayacaktır.

Özellikle bugünlerde iyice su üstüne çıkan terör örgütüyle görüşmeleri daha önce ifşa ettiğimizde; buna tahammülsüzlük gösterip bu iddiamızı şerefsizlikle, alçaklıkla suçlayacak kadar ağzı bozuk olan birisinin, birdenbire masum bir rol takınması içine düştüğü ikiyüzlülüğü göstermesi bakımından anlamlı olmuştur.

Aynı minvaldeki sözlerini Kosova seyahati öncesinde de yineleyen bu tükenmiş ruh hâlinin; siyasi haysiyet ve kalite açısından nasıl bir geri seviyede bulunduğu artık şüphemiz kalmamıştır.

Başbakanlığı asma ve kesme yeri olarak gören ve küçücük çocuklara bu şekilde öğüt veren, en galiz hakaretleri peşi sıra siyasi muhataplarına sıralayan, iftira ve çamur atma konusunda kimsenin boy ölçüşemeyeceği kişi de yine Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Büyük Orta Doğu Projesi'nin Eş Başkanlığını yapan bu zatın sahip olduğu siyasi nezaket ve saygı konusundaki sici-
li, bize tavsiye vermeye asla yetmeyecektir.

Adap ve seviye konusunda bizimle boy ölçüşmesi söz ko-
nusu dahi olmayacaktır.

Bizim Başbakan Erdoğan'dan öğreneceğimiz bir şey de
yoktur.

Önerim, bir bildiği ve inandığı varsa kendisine saklaması-
dır ve fitne saçan diline hâkim olmasıdır.

Milletimizi zifiri karanlık bir ortama sürükleyen Başbaka-
nın marazi ve çelişkilerle yüklü siyasi zihniyeti; Milliyetçi
Hareketin şerefli ismini ve aziz mensuplarını ağızına alma-
sıyla düzelmeyecek ve aklanmayacaktır.

Biz ne söylüyorsak, neyi eleştiriyorsak; bunu milletimiz
için yapıyoruz ve engin hissiyatına tercüman oluyoruz.

Bu itibarla siyasetimizin öznesi olan insanımızın mutlu-
luğu, güvenliği ve esenliği uğruna; muhatabımız kim olursa
olsun, doğruları yüzüne söylemekten, gerçekleri haykır-
maktan asla vazgeçmeyeceğiz.

Başbakanın iftiralарının ve yaymaya çalıştığı fesadın
bu hâliyle milletimizde sonuç bulması ve karşılık görmesi
mümkün değildir.

İnanıyorum ki, siyaseti kirleten ve erozyona uğratan bu
şahsın; bizi karalamaya çalışmasına, hoşgörü ve erdemden

bahsederek asıl suratını gizlemeye çabalamasına aziz milletimiz kanmayacak ve bu işgüzarlığı misliyle kendisine ödecektir.

Partimize yönelik olarak kullanılan kötü sözlerin mutlaka hesabı sorulacak, gönül veren milyonlarca kardeşimiz bu sinsî siyaset bezirgânlığının haddini mutlaka bildirecektir.

Değerli Arkadaşlarım, bizim hedef ve gayemiz bellidir.

Parti olarak misyonumuz, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliğini, birlik ve bütünlüğünü, hak ve menfaatlerini korumak; büyük Türk milletinin millî ve manevî değerleri ile tarihî ve kültürel zenginliklerine sahip çıkmaktır.

Bunun dışında, bizi kendi pis gündemlerine çekmek isteyenler, kavga ortamına sokmaya çabalayanlar amaçlarına ulaşamayacaklar ve körükledikleri hizip ve nifak dumanında boğulup gideceklerdir.

Muhterem Milletvekilleri,

Milletimizi derinden sarsan Taksim Meydanı'ndaki canlı bombanın kimliği belirlenmiş ve bu caninin terör örgütü PKK'ya mensup olduğu yapılan açıklamalarla ortaya çıkmıştır.

Elbette bu bizim için şaşırtıcı olmamış ve tespitlerimiz teyit edilmiştir.

Kanlı terör örgütünün, sivil ve masum vatandaşlarımızı hedef alan eylemleri, geçen hafta da ifade ettiğim gibi yeni değildir.

Ülkemizin dört bir yanında, katillerin canlı bomba olarak nasıl ölüm saçtıkları ve huzurumuza kastetmek için geçmişte hangi eylemleri gerçekleştirdikleri bildiğimiz acı gerçekler arasındadır.

Ne var ki, Taksim'deki hunhar eylemden hemen sonra yapılan kafa karıştırıcı ve hedef saptırıcı açıklamalar, PKK terör örgütünü aklamak için kolektif bir faaliyetin olduğunu da bizlere göstermiştir.

PKK'nın, şehir örgütlenmesi olan TAK'la önce paklaştırılması; sonra aklaştırılması, arkasından da siyasallaştırılması amaçlanmaktadır.

Gelişmeler bir iyi, bir de kötü PKK imajı verilmek için yoğun bir propagandanın yapıldığına işaret etmektedir.

Bölücü çevreler ve AKP Hükûmeti; Taksim vahşetini provokasyon olarak niteleyerek bir anlamda terör örgütü PKK'yı temize çıkarmak için el birliği yapmışlardır.

Ortada PKK'nın şehir örgütlenmesinin düzenlediği hain bir suikast vardır ve bunun tevil edilmeye çalışılması abesle iştigaldir.

Ortada, cesedi parçalanmış olsa da, Kandil'de eğitilmiş ve sınırlarımız içine girip saldırılar düzenleme konusunda görevlendirilmiş bir terörist bulunmaktadır.

Bu cani rahatlıkla İstanbul'a gelmiş, ev tutmuş ve hat-ta hastalığı nedeniyle sahip olduğu yeşil kartla tedavi dahi olmuştur.

Bu süre zarfında, yapacağı cinayetler için planlar yapmıştır.

Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir husus da, PKK'lı teröristin; hiçbir takibata uğramadan, elini kolunu sal-layarak Taksim'deki menfur eylemi için hazırlık yapmasıdır.

Toplumda herkesin telefonunu dinleyen, takip eden AKP Hükûmeti; nedense, böylesi bir ortamda caninin ey-lem planını fark edememiş ve saldırıyı önleyememiştir.

Burada bizim, ileri sürülecek gerekçelere kulak asmamız ve ciddiye almamız mümkün değildir.

Zira terör saldırısının ne zaman ve hangi vasıtaları kulla-narak gerçekleşeceği genel hatlarıyla önceden tespit edile-miyorsa, aklımıza güvenlik teşkilatının ne yaptığı ve hangi işlerle uğraştığı konusu gelecektir.

Meydana gelen olayda, önemli düzeyde istihbarat eksik-liği ve zafiyetiyle birlikte, habis emellerin rahata ermesine ortam hazırlayan; ileri demokrasi sözlerinin neden olduğu puslu atmosfer belirleyici olmuştur.

Şüphesiz PKK terör örgütünün masum vatandaşlarımıza yönelik geçmişteki menfur saldırıları biliniyorken; bu eylemin sanki PKK'dan bağımsız ve habersiz yapıldığının dilendirilmesi ve terör örgütünün de bu şekilde kamuoyuna açıklama yapması tehlikeli bir rol paylaşımının varlığını ortaya çıkarmıştır.

Canlı bombacı kimliğinin gecikmeyle açıklanması ve dikkatlerin PKK'dan uzaklaştırılmaya çalışılması bu düşünce-mizi doğrular niteliktedir.

AKP yetkililerinin, PKK'yı koruma ve aklama refleksi gösterdikleri ibretle görülmektedir.

PKK'nın Tokat Reşadiye saldırısında, hedef saptırma-ya çalışarak terör örgütüne kol kanat gerenin AKP Hükûmetinin Başbakan Yardımcısı olduğu unutulmamıştır.

İskenderun deniz üssüne yapılan PKK saldırısında, üçüncü ülkeleri işaret ederek canileri himaye edenin AKP'nin bir Genel Başkan Yardımcısı olduğu hatırlardadır.

Ve 31 Ekim 2010 tarihinde, İstanbul Taksim Meydanı'ndaki PKK canlı bomba saldırısı sonrasında, bunun arkasında PKK'nın olduğu konusunda soru işaretleri ve kafa bulanıklığı yaratmak için sahneye çıkan da ne yazık ki bizzat Başbakan Erdoğan olmuştur.

Açıktır ki, Taksim vahşetine neden olan hain saldırı, bölücü terör örgütünün şehirlerdeki bir uzantısı tarafından üstlenilmiştir.

Kuşkuya yer bırakmayacak bir biçimde PKK terör örgütü, canlı bombayı masum insanlarımızın üzerine göndermiş; arkasından da bunu reddetmiştir.

Bu terör eylemini, PKK içindeki otonom kişilerin ya da grupların yaptığını iddia etmek, terör örgütünün psikolojik harekâtının sonuç verdiğini göstermektedir.

Bir tarafta, hükümetle diyalogdan müzakere aşamasına geçen, yıkım projesine dolaylı olarak omuz veren bir PKK vardır; öbür tarafta da kendi içinde kafasına göre hareket eden ve ölüm kusan başka bir PKK yer almaktadır.

Bizim, oluşturulmaya çalışılan "iyi PKK ve kötü PKK" tasnifinden kastımız budur.

Terör şebekesinin kanlı sicili ve katlettiği on binlerden sonra böyle bir konuma ulaşması utanç ve endişe vericidir.

Bütün kabahatin ve suçun PKK terör örgütü içindeki sözde kontrol edilemeyen gruplara yüklenmesi vahim gelişmelerin peşi sıra ortaya çıkacağını göstermektedir.

Sayın Cumhurbaşkanının ise, barış yolunda ilerlerken provokasyonların tuzağına düşülmemesini ve bu konuda kararlı olunmasını tavsiye eden sözleri kaygılarımızı ister istemez daha da artmıştır.

Üstelik dağdaki canilere, yanlışlarını düzeltme hususunda fırsat verilmesinden bahsetmesi, PKK terör örgütüne bakıştaki değişikliğin nerelere kadar uzandığını açıklıkla kanıtlamıştır.

İşte Türkiye'nin geldiği manzaranın ibretlik görüntüsü bu şekildedir.

PKK vahşetinin, millî birliğimizi ve bütünlüğümüzü bozmaya çalışmasına karşı gösterilen en bariz tepki ise, İmralı canavarıyla müzakere aşamasına gelen görüşmeler olmuştur.

Başbakan Erdoğan'a buradan sormak isterim ki;

- Dünyanın neresinde müebbet cezaya çarptırılan bir ayrılıkçı terör elebaşısı, hücrelerinden gündem belirleyebilmektedir ve örgütüne talimatlar yağdırmaktadır? Bu düşüklüğü hangi şeref ve haysiyetle izah etmek imkân dâhilinde olacaktır?
- Türk milletinin geleceğini ve Türk devletinin kaderini, "kod adı balıkçı" diye servis edilen meçhul ve karanlık bir kendini bilmez mi tayin edecektir?
- Devlet işleri ne zamandan beri bu kimliği ve sicili meçhul zevatlar tarafından yürütülmektedir? Başbakanın devlet yönetiminden anladığı bu mudur?
- Şehitlerimizin vebali, gazilerimizin hakkı bundan sonra nasıl taşınacak ve ne şekilde karşılanacaktır? İki cihanda bu muhterem kahramanların yüzüne nasıl bakılacaktır?

Gazetelerde yüzünü dahi göstermeyen ve AKP'den aldığı talimatla aracılık yaptığı anlaşılan bir çürümüş zavallı

tarafından; Türkiye Cumhuriyeti'nin müzakere masalarına oturtulması en hafif tabirle densizliktir ve alçaklıktır.

İmralı canavarıyla ilgili görüşmelerin sorumluluğunu devlete atan Başbakan Erdoğan; sanki başkanı olduğu hükûmeti hiçbir şeye karışmıyormuş gibi izlenim vermeye çalışmaktadır.

Sayın Cumhurbaşkanının da benzer eğilimde olması bizce çok manidardır.

Zannedersiniz ki devletin bürokratları gündemlerini kendileri belirlemekte ve akıllarına estiği gibi hareket etmektedirler.

Bütün devlet kuruluşları Başbakana bağlı olduğuna göre; kendisinin bilgisi ve onayı olmadan, bebek katiliyle görüşme yapılabilmesi ihtimal dâhilinde bile olmayacaktır.

O hâlde İmralı'yla, Başbakanlık arasındaki araçların, devlet adına hangi kuruluşların ve kimlerin görüştüğünü Başbakan'ın açıklaması siyasi namus meselesi hâline gelmiştir.

Geldiğimiz bugünkü aşamada, AKP'yle PKK masaya oturmuş, kanlı bir pazarlık içine girmişlerdir.

Başbakan Erdoğan'ın, "Güvenlik güçlerinin görevi durup dururken operasyon yapmak değildir." sözleri PKK ile yapılmakta olan pazarlığı berraklaştırmıştır.

İmralı canavarı yattığı yerden tehditlerini sürdürmekte ve hükûmet de bunu sineye çekmektedir.

Katillerin topluma nasıl kazandırılacağı ve hangi projelerin hayata geçirileceği de gündemde en üst düzeyde yer bulmuştur.

Bu kapsamda Suriye'yle yapılan suçluların iadesi anlaşması tam bir kepezeldir ve vatanımıza saldırılar düzenleyen Suriye asıllı PKK'lı teröristler böylelikle zımnen affa tabi tutulacaklardır.

İster istemez burada hatırımıza, aynı sürecin ülkemizde de uygulanıp uygulanmayacağı hususu gelmektedir.

Sayın Cumhurbaşkanına göre, canileri ihanet yolundan çevirmek için yol göstericiliği dahi yapılmalıdır ve bunu da gerçekleştireceklerini açıklıkla beyan etmiştir.

Merakımız, teröristlere mihmandarlık yapmaya talip bir devlet yönetimi anlayışının, millî niteliğinden, milleti temsil ettiğinden bundan sonra nasıl bahsedileceği noktasında odaklanmıştır.

TBMM'de edilen yeminlere böyle mi sadakat gösterilecektir? Milletimizin bunu görmezden geleceği mi düşünülmektedir?

"İyi şeyler olacak(!)" sözlerinin bizi getirdiği ve içine soktuğu karanlık tablo budur.

“Açılım” denen yıkım projesinin neden olduğu tahribatın ve çöküşün izleri burada aranmalıdır.

Millî birlik ve kardeşlik projesi diyerek ısrarla sürdürülen PKK açılımı, maalesef Türk devletinin her kademesinde akıl tutulmasına ve gerçek niyetlerin belirmesine yol açmaktadır.

Bugünkü ortamda terörün cesaret kazanmasının yegâne sorumlusu AKP Hükûmeti ve “açılım” denilen yıkım projesidir.

Biz bunun için, Taksim'deki canlı bomba ne ise, açılım da aynısıdır demiştik.

Nitekim Başbakan Erdoğan bu sözlerimizin hezeyan olduğunu ifade ederek, çirkin bir üslupla bize saldırmaktan geri durmadı.

Eğer ortada bir hezeyan varsa bunun tarafı ve kaynağı İmrâlı'yla el sıkışan ve Kandil'e barış çubukları uzatan siyasi güruhtan başkası değildir.

İşin hazin tarafına bakın ki, tam karşımızda, eşkıyaya ses çıkarmayan; ama sıra Milliyetçi Hareket Partisi ve mensuplarına geldiği zaman gözlerine kan yürüyen, öfkeden yüzü değişecek kadar kontrolünü yitiren bir Başbakan portresi bulunmaktadır.

Sorarım sizlere; millî birliğin ve kardeşliğin projesi nasıl olacaktır? İsmarlama raporlarla bütünlüğümüz ne şekilde sağlanacaktır?

Biz konferans salonlarında hazırlanan, bakanlıklarda yapılan çalışmalarla mı millet varlığını koruyacağız?

Kardeşliğimiz ya da millî birliğimiz metinler düzenlenerek nasıl yaşatılacaktır?

Açılımin muhteviyatını bilen ve bu hâliyle varacağı noktayı bugünden öngörebilen var mıdır? Karar ve vicdanına güvendiğim birçok değerli AKP'li milletvekillerinden hangileri gerçekten de açılımin içeriğine vakıftır?

Millî birliğimiz; sahip çıkılarak, desteklenerek ve bütünlüğümüzü bozmaya çalışan hainlere hak ettikleri dersler verilerek muhafaza edilecekken, hükûmetin aymazlığı ve art niyeti yalnızca Türk milletini bölmeye yarayacaktır.

Bize göre yıkım projesi, küresel güçlerin hazırlayıp AKP'ye teslim ettiği ve terör örgütüyle mütareke yapmak için uydurulmuş ve sürece sokulmuş, altın kâseyle servisi yapılan bir zehirdir.

Elbette bunu AKP'ye oy vermiş muhterem vatandaşlarımız önümüzdeki seçimlerde iyi değerlendirecek ve dağılmaya, parçalanmaya ve ufalanmaya kapı aralayan bu hükûmete dersini vereceklerdir.

Hiçbir AKP'li kardeşimin, Başbakan Erdoğan'ın yalanlarına kanacağını artık düşünmüyorum. Onların ferasetine güveniyorum.

Her şey ortadadır. Ve yıkım koalisyonu Türk milletinin tarihî kudretine çarpıp yok olmaya mahkûmdur.

Başbakan ve hükûmetinin İmralı'nın ipine sarıldığı, Barzani'nin peşine takıldığı ve Kandil'in ağzına baktığı millî vicdanda tescil edilecektir.

Milletimizin birliğine açılım adıyla pimi çekilmiş bomba atanlar, geciken karşılığı en başta AKP'ye oy vermiş değerli vatandaşlarımızdan mutlaka alacaklardır.

Bu takdirde Kandil sönecek, İmralı tükenecek, Erbil korkacak, Erivan ürkecek ve ihanete kol kanat gerenler geldikleri gibi gideceklerdir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Millet ve devlet olarak sıkıntılı bir dönem ve süreçten geçiyoruz.

Her gün milletimizi hayrete düşüren ve kaygılandıran olaylara muhatap oluyoruz.

Demokrasinin yalnızca biçimsel düzeyde savunulması, içerik ve özünün devamlı ihmal edilmesi, birçok soruna davetiye çıkarmaktadır.

Siyasi ahlaktaki zayıflama, iş birliği ve uzlaşma zeminindeki kayma ve her konunun milletimizi ayıran bir çıbanbaşı

hâline gelmesi AKP iktidarı döneminde fazlasıyla tesadüf ettiğimiz olumsuzluklar olmuştur.

Parti olarak, bu dönemde milletimizin bize verdiği muhalefet görevini en iyi şekilde yerine getirme çabasında olduk ve ilkelerimize bağlı kalarak doğru bildiklerimizi her ortamda dile getirdik.

Ancak Türk siyasetinde bir türlü dengeye oturmayan iktidar-muhalefet ilişkilerinden kaynaklanan sorunları doğal olarak biz de yaşadık.

Takdir edersiniz ki, bunun en başta gelen nedenlerinden birisi belki de en önemlisi; siyasi rekabet içinde olan partiler arasındaki güven bunalımıdır.

İktidar ve muhalefet arasında karşılıklı iş birliği ve değer üreten bir siyasi rekabet ortamının tesis edilemeyişi birçok sorunun yaşanmasına neden olmaktadır.

Şüphesiz ihtiyacımız olan iyi niyet ve uzlaşma ortamını öncelikle siyasi sorumluluk taşıyan ve parlamentoda sayıca üstün bulunan iktidar partisi yerine getirmelidir.

Ne var ki, AKP Hükûmeti bu adımı hiç atmamış ve derin meselelerle ilgili görüş ve önerilerimize sürekli kapalı kalmıştır.

Gerek Meclis çalışmalarında gerekse milletimizi yakından ilgilendiren ve çözüm bekleyen acil konularda iktidar

partisi çağrılarımıza duyarsız kalmış ve kendi bildiği gibi hareket etmiştir.

Böyle olduğu içindir ki, demokratik kültür gelişmemiş, aksine var olan da tarumar olmuştur.

Muhalefet anlayışımızda, sürekli hükûmet partisiyle çatışmak ve karalayıcı bir yaklaşım sergilemek hiç olmamıştır. Böylesi bir sorumsuzluğa da asla itibar edilmemiştir.

Yarışmacı bir siyaset geleneğinin kurumsallaşmaması, ister istemez kaba ve hoşgörüsüz bir siyaset dilinin ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Şayet iktidar - muhalefet ilişkileri, millî konularda asgari mutabakatı yakalayamazsa, emin olun ki, siyaset itidali terk eden ve karşılıklı kör dövüşüne dönen bir yapıya bürünecektir.

Bu bir çıkmazdır ve kendi kendi tüketen ilkelikten başka bir şey değildir.

Bize göre, iktidar - muhalefet arasındaki irtibatın sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi, taraflar arasındaki tıkanmış olan diyalog kanallarını da açacaktır.

Madem demokrasiyi yaşatmak istiyoruz, o hâlde, iktidar ve muhalefet arasındaki sorunların da mutlaka makul ve meşru bir çerçevede aşılması gerekmektedir.

Bu hâliyle önümüzdeki genel seçimler ve oluşacak 24. Dönem TBMM yapısı önemlidir ve şimdiden tüm partiler uzlaşma zemini etrafında tavır göstermelidir.

Bu itibarla gelecek yıl 12 Haziranda yapılacağı anlaşılan genel seçimlerin önemi ve kıymeti daha da artmıştır.

Artık yeni Meclis yapısında geleneksel çatışma dinamiklerinin ortadan kaldırılmasına ve geniş bir perspektifle uygulanacak uzlaşma çabalarına çok ihtiyaç olduğu kuşkusuzdur.

Kabul etmeliyiz ki milletimiz kavga değil, huzur; kriz değil, refah; çatışma değil, iş birliği ve cepheleşme değil birlik talep etmektedir.

Bu sayede milletimizin ve devletimizin karşısına çıkarılan beka sorunları da kolaylıkla aşılabilecek, çoğalan sorun alanları teker teker giderilecektir.

Türkiye'nin güçlü olması pasaportuna bakarak değil, bütünlüğüne ve millî birliğine sarsılmaz bir inançla sahip çıkılarak gösterilecektir.

Vatandaşı yoksul ve çaresiz olup ama devleti güçlü olan bir millete henüz insanlık tarihi şahit olmamıştır.

Bu çerçevede, Parti olarak buna ilk adımı kararlı bir şekilde atmış bulunmaktayız.

31 Ekim 2010 tarihinde, Ankara'da gerçekleştirdiğimiz "Millet ve Devlet Bekası İçin Güç Birliği!" toplantımız aziz

milletimizde ve Partimize gönül verenlerde büyük bir ilgi ve umut uyandırmıştır.

Geçmişte beraber olup da bir sebeple ayrı düştüğümüz tüm dava arkadaşlarımızı içine alan bir güç birliği yapmak maksadıyla yola çıkmış bulunuyoruz.

Üç Hilali gönlünde taşıyan, yanımızda olmasa da başarımız için dua eden ve uzaktan destek olan, şerefli mazimizde devamına birlikte omuz verdiğimiz, ancak arzu etmediğimiz nedenlerden dolayı belirli dönemlerde bir arada olamadığımız dava arkadaşlarımızla tam bir kucaklaşma sağlayarak millet ve devlet bekasına sahip çıkacağız.

İmansız bir kuvvetin yürümeyeceğini, kuvvetsiz bir imanın galip gelemeyeceğini idrak eden vatansever yüreklerle bütünleşip emin adımlarla ilerleyeceğiz.

Biz uçurumun kenarında güreş tutulmayacağını bilecek kadar farkındalığa ve basirete sahibiz.

Türk milletine bağlılıkta birleşenlerin, aynı çatı altında da bir araya gelebileceğine yürekten inanıyoruz. Kaldı ki bunu da zorunlu görüyoruz.

- Türkiye'yi yaşatmak,
- Türk milletini var etmek,
- Devletimizi muktedir kılmak,

- Ve bekamız için güç birliği yapmak için tavizsiz ve ön şartsız yola koyulduk.

Karşımızdakilerin nasıl bir düzen kurmak istedikleri belli iken kazanmaya ve başarmaya mecbur olduğumuz aşikârdır.

Ülkemiz, birbirinin gırtlığına sarılmaya hazır mevizlere bölünmüşken, üzerimizde hesapları olanlar rahatça hareket edebilecekleri vasatı bulmuşken, bizim böylesi bir tehdide duysuz kalmamız elbette mümkün değildir.

Hiç şüpheniz olmasın ki, millî devlet ülküsüne bağlı, milletimizi bir bütün kabul eden; mazlumun, ezilmişin ve mağdurun tarafında olan, refahı sağlamak için sürekli çalışan, zalime göz açtırmayan ve haksızlık yapanı cezalandırma kararlılığında olan kim varsa yeri ve adresi Milliyetçi Hareket Partisidir.

Yaklaşık 1300 yıldır aynı kıbleye dönmüş, aynı ağıtları yakmış, aynı türkülerle coşmuş; Yemen'den Cezayir'e; Bağdat'tan Viyana kapılarına, Kırım'dan Arabistan çölleri-ne ve Türkistan diyarına kadar anıları olan büyük milletimizin güç birliği yapmasının vakti gelmiştir.

İpliği kopmuş tespih taneleri gibi darmadağın olmaya karşı durmak için bekamıza sahip çıkmalıyız.

Bin yıllık kardeşliğimizi telef etmek için sıraya girmişlere fırsat vermemek için bir araya gelmeliyiz.

Gafilleri uyandırmak, hainlere mukadder silleyi indirmek için güç birliği yapmalıyız.

İnanıyorum ki, vatani için kalbi atan, muzaffer bir milleti tekrar ayağa kaldırmak için çare arayan, bayrağım diyen herkesin buluşacağı yer Milliyetçi Harektir.

Üç Hilal ecdadımızın ihtişamıydı, gururuydu, namusuydu. İnşallah gelecek nesillerimizin de azameti olacaktır. Türkiye'nin son kalesi, aşılmaz burcu ve al bayrağımızı sonsuza kadar dalgalandırmaya kararlı cesaretin hareket merkezi olmaya da Allah'ın izniyle kararlılıkla devam edecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde ekonomideki gelişmeleri kısaca değerlendirmek istiyorum.

18 Kasım 2010 tarihi itibarıyla AKP iktidarının sekizinci yılı dolmuş olacaktır.

Geride kalan yıllar, maalesef Türkiye ekonomisinde kalıcı ve etkili bir dönüşüm sağlayamamış, problemler artarak bugünlere kadar gelinmiştir.

AKP Hükümetinin yola çıkarken verdiği sözlerin çoğu bir yıl geçtikten sonra bile unutulmuş ve vatandaşlarımız ekonomik olarak kötü duruma gerilemişlerdir.

Evet, doğrudur; Türkiye ekonomisi rakamsal ve oransal bakımından 2002 yılının ilerisindedir ve bu da son derece doğaldır.

Ancak, insanımızın hayat standartlarında sevineceğimiz bir iyileşme ve takdir edeceğimiz ilerleme ne yazık ki görülmemiştir.

Bakınız, Başbakan Erdoğan tarafından 16 Kasım 2002 tarihinde AKP Hükûmetinin Acil Eylem Planı açıklanmıştır.

Burada, hedeflenen kalkınmadan kaynaklanan gelirin adil bir şekilde dağıtılacağı, yoksulluk ve yolsuzluğun giderileceği vadedilmiştir.

İlave olarak, vergi yükünün tabana yayılması için gerekli tedbirlerin alınacağı ve vergi mevzuatının basitleştirileceği hedeflenmiştir.

Üstelik uygulanacak para ve maliye politikalarıyla, reel sektör için acil önlemler alınacağı ve gerçek anlamda bir yatırım seferberliği için lazım gelen ortamın sağlanacağı belirtilmiştir.

Takdir edersiniz ki, bunların hiçbirisi gerçekleşmediği gibi, milletimize verilen diğer sözlerin de yerine getirilmediğini yaşayarak gördük.

Sosyal politikalardan kopuk olan ve insanımızı merkezine almayan ekonomi politikalarıyla ülkemiz bugünkü girdaba sürüklenmiştir.

Yatırım, üretim ve istihdam arasındaki irtibatı kuramamış olan AKP Hükûmetinin, sekiz yılın sonunda ekonomide tam bir başarısızlık örneği sergilediği ortadadır.

Hükûmetin yapmakta geciktiği yapısal reformlar, makro ekonomik istikrarın tesis edilmesini engellemiştir.

Ekonominin iç ve dış şoklar karşısındaki dayanıklılığının iyice zayıflaması, vatandaşlarımızın refahına çok olumsuz etkiler yapmıştır.

Hafife alınan ekonomik kriz sonucunda da milletimiz yoksulluğun ve işsizliğin acımasız pençesine düşmüştür.

İçinden geçtiğimiz süreçte her hanede en az bir işsiz kardeşimiz varsa bunun müsebbibi hükûmettir.

Yoksul vatandaşlarımız daha fazlasını hak etmelerine rağmen, yardım paketleriyle, erzak torbalarıyla avutuluyorsa bunun sorumlusu yine AKP iktidarındır.

Pazarlarda fileler dolmuyorsa, çocukların yüzleri gül-müyorsa, ekmekler dilim dilim azalmışsa başka yerlerde suçu aramaya gerek yoktur ve AKP tüm beceriksizliğiyle ortadadır.

Yandaşını abat eden, milletimizi fakirleştiren bu zihni-yetin haktan, adaletten ve insanlıktan dem vurması ka-bahatlerini örtmeye yetmeyecek; işsizliğin ve yoksulluğun alevi AKP'yi sandıkta yakıp kül edecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

AKP'nin sıcak paraya dayalı büyüme stratejisi, üretim sektörüne zarar vermiş, çalışan, alın teri döken, vergi veren, kira ödeyen girişimcilerimiz çok sıkıntılı günler yaşamıştır.

Ve hatta birçoğu ya işini tasfiye etmek zorunda kalmış ya da iflas etmekten kurtulamamıştır.

Toplumun her kesimi ekonominin hastalıklı yapısından payına düşen hisseyi almış; garip gurebanın, yetimin, mazlumun, mağdurun hayatı harap olmuştur.

Tarlasının başında, şapkasını yere vurarak "Bu sene de karnım doymayacak!" diyerek feryat eden çiftçimiz muhatap bulamamıştır.

Ürünü para etmemiş, ektiğinin karşılığını alamamıştır.

Esnafımız, raflarında satamadığı mallarının derdine düşmüş, her sabah umutla dükkânını açmış, her akşam hüznüyle kapısına kilit vurmuştur.

Cepler boş, haneler mutsuz, yarınlara karanlıktır.

Geçtiğimiz yıl sayıları 238 olan ve bu yılda 313'e ulaşması beklenen alveriş merkezleri esnaf ve sanatkârimizin hayat alanlarını tehdit eder hâle gelmiştir.

Mahalle aralarına açılan marketler esnafımızın rızkını engellemiş; kırtasiyecilik yapan, bakkal işleten, terzilikle

geçinen, kasap ve manavlıkla hayatlarını geçindiren kardeşlerimiz evlerine ekmek götüremez olmuşlardır.

Yaptığı işlerde para kazanamayan esnafımızın sigorta primleri ve vergi borçları canından bezdirmiştir.

Şimdi de kredi kartıyla borçlarının taksitlendirilmesi gündeme gelmiş, sanki çok önemli bir imkân sunulmuş gibi milyonlarca esnafımız istismar edilmiştir.

Peki, kredi kartına yüklenen borçlar ödenemediği zaman ne olacaktır? Bir de banka faizleri esnafımızın sırtına binince bunun hesabını kim, nasıl verecektir?

Elbette borçlar taksitlendirilmelidir; ama borç yükünün hafifletilmesinin de çarelerine bir an önce bakılmalıdır.

AKP alacakların tahsiline değil, esnafımızın mutluluğuna dikkat kesilmelidir.

Borcu dağ gibi birikmiş olan esnaflarımız istihdam teşvikinden yararlanamamaktadır.

Kendisini ve ailesini sağlık imkânlarından faydalandıramayan esnaflarımızın üzücü durumları yüreklerimizi burkmaktadır.

İşini döndürme kaygısından olanlar ise devlete olan borçlarından ve bankalardaki sicil kayıtlarından dolayı istedikleri krediye ulaşamamaktadır.

Vergi ve prim borçlarının yeniden ve adaletli şekilde yapılandırılması esnafımızın en temel beklentisidir. Bu kapsamda gündemde olan prim affının doğru, ama yeterli olmadığı da açıktır.

AKP Hükûmeti döneminde; protestolu senet ve karşılıksız çek miktarlarında görülen artışlar ile esnaf sicilinden silinenlerin sayısındaki artışlar; başta esnaf ve sanatkârimiz olmak üzere, ticaretle uğraşan vatandaşlarımızın perişan hâlini gözler önüne sermesi bakımından önemlidir.

Değerli Arkadaşlarım, hükûmetin gerilemesinden memnun olduğu enflasyon oranı, vatandaşlarımıza bir türlü yansımamış; en çok tüketilen gıda ürünlerindeki fiyat artışları alıverişleri azaltmıştır.

Nitekim son bir yıl içinde tüketici fiyatları % 8,62 artarken; gıda fiyatları % 17 oranında yükselmiştir.

Mutfakların ve sofraların vazgeçilmezleri devamlı zamlanmaktadır.

Ayrıca üretim hâlâ yerlerde sürünmektedir.

Nitekim AKP'nin gelişme hikâyesine konu edilen Türkiye ekonomisinde; mevsim ve takvim etkilerinden arındırılmış sanayi üretimi eylül ayında, bir önceki yılın aynı ayına göre % 0,4 azalmıştır.

Her tarafı dökülen ekonomik sistemin, son sekiz yılda geldiği sorunlarla dolu süreç gizlenemeyecek kadar belirlenlik kazanmıştır.

AKP Hükûmetinin ekonomi politikalarının sonucunda;

- Milletimiz işsiz ve yoksul kalmıştır.
- Üretim durmuş ve yere çakılmıştır.
- Memurumuz huzursuz ve mutsuz olmuştur.
- İşçimiz bitkin ve heyecansız hâle gelmiştir.
- Emeklimiz dertli ve gözü yaşlı bir duruma gerilemiştir.

Eğer bunlar başarı ise ve eğer hâlâ rakamlara bakarak büyümeden bahsediliyorsa ve krizin fırsata çevrilmesi böyle oluyorsa, diyebileceğimiz bir şey yoktur.

Milletimizi bu hâle getiren bir hükûmete bizim saygı duymamız, alkış tutmamız elbette mümkün değildir.

Unutulmasın ki, yoksulluğu ve çaresizliği her tarafa yayan bu iktidarla mücadelemiz her zemin ve şart altında kararlılıkla devam edecektir.

Son olarak bir konuya daha değinerek konuşmamı tamamlamak istiyorum:

Başbakan Erdoğan bugünlerde ikide bir; "yabancı ülkeler nezdinde gördüğü saygıyı, hürmeti ülkemizde göremediğini" ifade ederek, kendince sızlanmaktadır.

Biz esasen, Başbakan Erdoğan ve partisine yabancıların neden saygı duyduğunu iyi biliyoruz.

Küresel güçlerin çıkarlarına bu kadar hizmet eden siyasi zihniyetin, bu çevrelerden takdir görmesi şaşırtıcı görülmemelidir.

Başbakan Erdoğan'dan beklentimiz; dışarıda saygı görmeyi ve bundan dolayı kabaran gururunu bir kenara bırakarak, kendisine milletimizin önemli bir bölümü tarafından neden saygı duyulmadığı üzerine biraz düşünmesidir.

Tavsiyemiz bakışını Brüksel'e, Vashington'a değil; küçümsediği başkent Ankara'ya çevirmesidir.

İşte o zaman, bizce gerçek saygıyı hak edecektir.

Milletimizin ve siz değerli milletvekili arkadaşlarımın önümüzdeki hafta idrak edeceğimiz mübarek Kurban Bayramını şimdiden kutluyor; bu mana yüklü özel günlerin hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyor, hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 KASIM 2010

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Değerli Basın Mensupları,

Bu haftaki grup konuşmama başlarken hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

Bir Kurban Bayramını daha geride bırakmış bulunmaktayız.

Bayramlar; sevinçlerimizin paylaşılmasında, kederlerimizin azalmasında, özlemlerimizin dinmesinde bizlere çok değerli fırsatlar sunmaktadır.

Ne var ki, her bayram öncesi ve sonrasında olduğu gibi, bu bayramda da trafik terörünün neden olduğu ağır bilanço milletimizi derinden üzmüştür.

Yurdumuzun değişik yörelerinde meydana gelen kazalarda, çok sayıda vatandaşımız hayatını kaybetmiş ve yaralanmıştır.

Artık vahim bir boyut kazanan ve çok büyük acılara sebep olan trafik facialarının önlenmesi ve gerekli tedbirlerin alınması bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bayramda gülmesi gereken yüzlerin ağlamasına, kavuşması gereken yüreklerin dağlanmasına ve umutların yollarında kaybolup gitmesine bir son verilmesi önümüzdeki en acil konular arasındadır.

İnsan hayatının değersiz olmadığını göstermek için, iktidar partisinin sorumluluk alması kaçınılmaz bir hâl almıştır.

Duble yol yapmakla övünen AKP iktidarını, kazaların nedenleri ve önleyici tedbirlerin bir an önce alınması üstüne düşünmeye, özellikle şehir içi trafiğindeki artan yoğunluğun hafifletilmesi amacıyla lazım gelen girişimleri başlatması için gecikmeksizin harekete geçmeye davet ediyorum.

Bu vesileyle, bayram tatili süresince meydana gelen kazalarda Hakk'ın rahmetine kavuşan vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı ve yaralılara ise acil şifalar diliyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi yarın, 24 Kasım Öğretmenler Gününü kutlayacağız ve muhterem öğretmenlerimizin üzerlerimizdeki emeklerini bir kez daha hayırla ve hürmetle yâd edeceğiz.

Böylelikle, Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e, Başöğretmenlik unvanının verilisinin 82 ve bu anlamlı günün "Öğretmenler Günü" olarak kutlanmaya başlanmasının da 29. yıl dönümünü idrak etmiş olacağız.

Elbette öğretmenlerimizin değerini ve önemini yalnızca bir günle sınırlamak mümkün değildir, doğru da olmayacaktır.

Onların fedakâr ve özverili çalışmalarını, milletimizin gelişmesi ve aydınlanması amacıyla gösterdikleri eşsiz çabayı her fırsatta takdir etmek ve haklarını teslim etmek hepimize düşen en temel sorumluluklardan birisi olmalıdır.

Geleceğimizin güvenceleri olan çocuklarımızı hayata hazırlayan, bilgiyle tanıştıran ve onlara irfan kazandıran öğretmenlerimizin bizim için önemi çok büyüktür.

Sahip oldukları bilgi, kültür ve tecrübeyi; anlatarak göstererek benimseterek çocuklarımıza kazandıran, böylece kuşaklar arası sürekliliğin sağlanmasına da büyük bir katkı sağlayan öğretmenlerimiz, bu özelliklerinden dolayı yaşadıkları çevrenin öncüsüdürler.

Bilgiyle doldurulmuş zihinlerin yanında, zekâyla duyguları birleştirerek evlatlarımızın kendilerini tanımalarına ortam hazırlayan, beyin ve kalbin terkiibinden filizlenmiş

bir eğitim sürecini de hayata geçirmek için uğraşan değerli öğretmenlerimizin bu gayretleri bizim açımızdan takdire şayandır.

Adı üstünde, millî eğitim sistemimizin işleyişi, gelişmesi ve geniş toplum kesimlerine bir bütünlük ve kural dâhilinde ulaşması en başta öğretmenlerimiz vasıtasıyla olacaktır.

Vatandaşlarımızın millet ve devlet hayatındaki hak ve yükümlülüklerinin farkına varmaları tabiidir ki ilk önce öğretmenlerimiz sayesinde gerçekleşmektedir.

Açıktır ki, millî kimliğin oluşmasında, tarih şuurunun özümsemesinde, millet bilincinin anlaşılmasında ve yerleşmesinde öğretmenlerin önemli bir işlevi vardır.

Ne var ki, kısıtlı imkânlar çerçevesinde ve hayatın getirdiği birçok zorluklara takılmadan gelecek nesillerin hazırlanmasını ve yetişmesini sağlayan öğretmenlerimizin gereken ilgiye mazhar olduklarını söylemekten çok uzakta olduğumuz da bir gerçektir.

Maddi sorunların baskısı altında ezilen, itibar ve saygınlığı her geçen gün zayıflayan bir mesleğin Türkiye'nin güçlenmesi, milletimizin ilerlemesi yolunda ne denli katkı sağlayacağı tartışmalı bir konu olarak karşımızdadır.

Her şeyin en iyisine layık olan öğretmenlerimizin hâlâ en temel ihtiyaçlarını gidermekte zorluk çekmeleri, ekono-

mik problemler karşısında çaresiz kalmaları en başta iktidar partisinin bir ayıbıdır ve boynuna asılmış utanç vesikasıdır.

Ülkemizde dört kişilik bir ailenin ortalama gıda ve barınma harcamalarının bin iki yüz lirayı geçtiği düşünüldüğünde, öğretmenlerimizin nasıl bir ekonomik açmaz ve çelişkilerle görevlerini yapmaya çalıştıklarını daha iyi anlamamız mümkün olacaktır.

Hepimizin üzerinde eşsiz hakları olan öğretmenlerin, katlanan ve derinleşen sorunlarına çözüm ve çare bulunmazsa, geleceğin mutlu ve müreffeh ülke idealine ulaşmamız imkânsız olacaktır.

Meselenin yalnızca parasal boyutunun olmadığı, eğitim sisteminin ve öğretmenlerimizin çok yönlü bir reforma ve iyileştirmeye tabi tutulmalarının gerektiği de ortadadır.

Eğer millet olarak, bugün karşımıza dikilen sorunlar yumağını etkili ve temelli bir şekilde çözemiyorsak, bunda çatırdayan eğitim yapısının ve kendi kaderine terk edilen ve bir kenara itilen öğretmenlerimize hak ettikleri şartların hazırlanmamasının büyük bir payı olduğu kuşkusuzdur.

Bir toplumun muhatap olduğu problemlerin ortadan kaldırılması, değilse bile azaltılması için, entelektüel düzeyde tartışmanın ve ulaşılacak sonuçların kavramsallaştırılmasının çok büyük bir katkısı olacağını unutmamız gerekmektedir.

Bu konuda öğretmenlerimize ne kadar büyük bir görev düştüğü malumunuzdur.

Sorgulayan, sorumluluk alan, birlikte yaşamının asgari şartlarını benimsemiş, çağın yönelimlerini ve eğilimlerini berrak bir zihinle kavrayan, eleştirel bir bakış açısına sahip ve analitik düşünme yeteneğine kavuşmuş nesiller tartışmasız öğretmenlerimizin eseri olacaktır.

Ayrıca, sürekli değişen ve her yıl yeni baştan ele alınan sınav ve öğretim sistemi, iktidar partisinin ders kitaplarına kadar giren siyasi propagandası ve eğitimin millî niteliğinin hiçbir dönemde olmadığı kadar aşınması, elbette öğretmenlerimizi sıkan ve bunaltan diğer sorun alanları olmuştur.

Bundan dolayı, öncelikle ilköğretim çağındaki evlatlarımız yalnızca adı millî olarak kalmış eğitim yapısı altında, ne yapacaklarını şaşırılmış, aileler umutsuz ve karamsar bir duruma gelmişlerdir.

Eğitim sistemini yapboz tahtasına çeviren AKP Hükûmeti, aklında ve hedefinde olan millî niteliği zayıflatılmış, öğretmeni huzursuz ve mutsuz olan bir eğitim ve öğretim yapısını hayata geçirmek için var gücüyle uğraşmaktadır.

Eğer ülkemizi yeniden ayağa kaldırmak, sözü dinlenen ve kudretli bir konuma getirmek istiyorsak, mutlaka eğitim

ve öğretimin sorunlarını ve öğretmenlerimizin sıkıntılarını bitirmek durumundayız.

Görünen o ki, AKP'yle birlikte, bunlara ulaşmak artık mümkün değildir.

Hükûmetin baskı ve zulümleri, görevden alınmalar, sürgünler, yandaş bir sendikanın tehdit yoluyla üye kazanmaya çalışması öğretmenlerimizin yaşadığı hazin ve dramatik olaylar arasındadır.

Sırf vatan ve millet sevgisinden dolayı siyasi eziyetlere maruz kalan, dışlanan, üzülen, hakaretamiz davranışlara muhatap olan, düşüncelerinden ve millî duruşlarından dolayı hak kayıplarına uğrayan değerli öğretmenlerimizin hesabını da mutlaka soracağımızı, bunları yapanların yanına asla bırakmayacağımızı da bu vesileyle hatırlamak ve ilgililerine duyurmak istiyorum.

Bize göre, öğretmenlerimizin elinden tutulmasının ve layık oldukları ekonomik ve sosyal seviyeye taşınmalarının vakti gelmiştir ve hatta geçmektedir.

Bu kapsamda olmak üzere Parti olarak öğretmenlerimize yönelik önerilerimiz şimdilik şunlardan ibaret olacaktır:

- Yetersiz ve komik bir hâl alan ek ders ücretlerinin yükseltilmesi ve tatillerde de verilmesi,
- Öğretmenlerin yıpranma tazminatı almaları,
- Eğitim ve öğretim tazminatının yükseltilmesi

- Öğretmen taban ayılığının artırılması,
- Büyük şehirlerde lojman imkânının sağlanması,
- Sözleşmeli öğretmenliğin çoğalan sorunlarının bitirilmesi,
- Ve aday öğretmenlerin atanmasıyla ilgili engellerin ortadan kaldırılması ve karşılaştıkları güçlüklerin bertaraf edilmesi gerekmektedir.

Bizim, öğretmenlerimize yapılacak olan her iyi ve olumlu düzenlemenin yanında ve arkasında duracağımızı herkes bilmelidir.

Bunların yanı sıra eli, gözü, dikkati, muhakemeyi eğiten; duyguları geliştiren, iradeyi güçlendiren, girişimciliği teşvik eden, azim ve dayanıklılığı kuvvetlendiren bir eğitim anlayışının gelişmesi ve yerleşmesi için, öğretmenlerimizin üzerlerine düşen sorumlulukları yerine getireceklerine yürekten inanıyorum.

24 Kasım Öğretmenler Gününün tüm öğretmenlerimize hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyor, hepsini kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Cumhuriyetimizin kurucusu ve Başöğretmen Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e ve hayatta olmayan muhterem öğretmenlerimize de Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye, son elli yılının en uzun süreli tek başına iktidarını Adalet ve Kalkınma Partisiyle birlikte görmüş ve yaşamıştır.

18 Kasım 2010 tarihi itibarıyla AKP iktidarının sekizinci yılı dolmuş ve dokuzuncu yılından gün almaya başlamıştır.

Bu süre zarfında; 58, 59 ve 60. Cumhuriyet hükûmetleri AKP tarafından kurulmuştur.

Takdir edersiniz ki, sekiz yıl bir iktidar için uzun süredir ve milletimizin sorunlarının çözülmesi için son derece elverişli bir zaman aralığıdır.

Özellikle, 2007 seçimlerinden sonra Cumhurbaşkanlığı makamına AKP'de görev yapmış siyasi bir kişinin seçilmesi de ileri sürülebilecek her türlü mazereti ortadan kaldırmış; kararların alınması, projelerin uygulanması ve vaatlerin yerine getirilmesi konusunda tam bir mutabakat ortamının doğmasına neden olmuştur.

Her ne kadar görünürdeki manzara böyle olsa da, AKP Hükûmeti her alandaki başarısızlığının ve siyasi yetersizliğinin acı faturasını milletimize pahalıya ödetmiştir.

AKP, demokrasinin imkânları sayesinde elde ettiği hükûmet etme görevini layıkıyla yerine getirememiş; döneminde yozlaşma, yoksulluk ve yolsuzluk genel geçer bir kural haline gelmiştir.

3 Kasım 2002 Seçimlerinin öncesinde ve sonrasında sağduyunun hâkim olacağı bir Türkiye inşa edeceklerini ısrarla iddia eden Başbakan Erdoğan, bunun yerine herkesin birbirinden kuşku duyduğu, toplumsal güven ve iş birliğinin öldürücü darbeler aldığı bir ülke hâline gerilememize ön ayak olmuştur.

AKP'yle geçen yıllar milletimizi yormuş, hırpalamış, bunaltmış ve umutsuzluğa sevk etmiştir.

Ekonomiden kültüre, spordan sanata, dış politikadan güvenliğe, millî kimlikten bin yıllık kardeşliğimize kadar tahrip olmamış ve zedelenmemiş hiçbir alan kalmamıştır.

Türkiye'nin AKP'yle birlikte deyim yerindeyse "çivisi çıkmış"; en adi suçlarda, cinayetlerde ve toplumsal huzursuzlukta endişe verici bir artış görülmüştür.

Milletimiz mutsuz ve rahatsız, kurumlar kavgalı ve gerilimli, adalet sancılı ve taraflı, ekonomi tükenmiş ve krizlerle aciz bir hâle gelmiştir.

AKP'yle birlikte; demokrasi, özgürlük, millet iradesi gibi olumlu kavramlar asıl anlamlarından uzaklaştırılmış ve her fırsatta istismar edilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın yönetiminde millî ve vicdanî bütün ayar ve ölçüler bozulmuş; teslimiyetin başarı, krizin fırsat, tavizin zafer, bölücülüğün hak, kutuplaşmanın millet iradesi, çürümüşlüğü'nün gelişme olarak sunulduğu karanlık bir dönem geride kalmıştır.

İddiaları ile yaptıkları arasında derin bir çelişki olan AKP zihniyeti, Türkiye'yi geri ve içinden çıkılması zor bir çıkmaza sürüklemiştir.

Millî meselelere duyarsız ve vurdumduymaz yaklaşan iktidar partisinin, küresel destekçilerinin gözüne girebilmek maksadıyla girmeyeceği kılık, vermeyeceği zarar ve yıkımayacağı değer olmayacağı geçmiş yıllarda çok net olarak anlaşılmıştır.

AKP'yle geçen sekiz talihsiz yılın içerisinde;

- Ermeni kiliseleri onarılmış ve maç bahanesiyle tarihî tezlerimiz tartışmaya açılmış,
- "İnançlarımıza güveniyoruz." sözleriyle, yıllarca kapalı tutulan Ortodoks kilisesinin ibadete başlaması sağlanmış,
- Patrikhane övülmüş, Heybeliada Ruhban Okulunun faaliyete geçmesi için çalışmalarına başlanmış,
- Millî davamız Kıbrıs, AB, ABD ve Rumların merhame-tine terk edilmiş,
- Peşmerge reisleri kırmızı halılarla karşılanmış ve abi denilerek saygı gösterilmiş,
- AB'nin dayatma ve talimatlarına boyun eğilmiş, ses-siz kalınmış,

- Büyük Orta Doğu Projesi Eş Başkanlığı sıfatıyla, yakın coğrafyalarımızdaki Müslüman kardeşlerimizin katline göz yumulmuş ve sorumlularıyla demokratik ortaklık bağı oluşturulmuş,
- Başörtüsü sürekli olarak istismar edilmiş ve belirsizliğe mahkûm edilmiş,
- Teröristler davul zurnayla sınırlarda karşılanmış ve adrese teslim mahkemeler kurulmuş,
- Teröristler ümitlendirilmiş, İmralı canavarıyla masaya oturulmuş,
- PKK terör örgütünün siyasallaşması için bütün şartlar olgunlaştırılmış,
- Medya baskı altına alınmış, kamu kaynakları yandaşlara peşkeş çekilmiş,
- İş âlemi devlet imkânlarıyla sindirilmiş ve siyasi haciz altına alınmış,
- Ve kayırmacılık, partizanlık en ileri aşamaya taşınmış ve “bizden sizden” ayrımı hiçbir dönemde olmadığı kadar hayat bulmuştur.

Adalet ve Kalkınma Partisinin hükûmet sorumluluğu taşıdığı yılların hafızalarda kalan acı, ama bir o kadar da gerçek özellikleri özet olarak bunlardan ibarettir.

Bunların daha fazlasının olduğunu sizler çok iyi biliyorsunuz.

AKP'yle birlikte Cumhuriyetimizin temelleri sarsılmış, millî kabullerimizle hesaplaşmak isteyen çevreler iştahlanmışlardır.

Milletimizin hiç şahit olmadığı rezaletler bu dönemde vasat bulmuş, hıyanet saklandığı mahzenden başını çıkartmış, fitne belini doğrultmuş, Türk'e düşman çevreler AKP'nin sönmeye yüz tutmuş ampulünün altında bir araya gelmişlerdir.

Bu iktidarla birlikte milletimiz otuz altıya bölünmüş, Türk kimliği eğilmiş ve bükülmüş, Türkçenin karşısına mahallî düzeyde kullanılan bir dilin çıkarılmasına ve devlet eliyle açılan bir televizyon kanalıyla da toplumsallaştırılma çabalarına şahit olunmuştur.

Millî devlet yapımız AKP'yle birlikte arkadan hançer üstüne hançer yemiş, bölücü mihraklar kolları sıvayarak hain taleplerini birer birer kendilerine çanak tutan bu iktidarın önüne koymuşlardır.

Türkiye AKP'yle yıllarca süren davalara şahit olmuş, toplumsal cepheleşme zincirlerinden boşanırcasına her tarafa yayılmış ve millî birliğimizi tehdit eder bir hale gelmiştir.

Telefon dinlemeleriyle ilgili kuşkular her bir vatandaşımızı kaygılandırmış, özel hayatın mahremiyetine hiçbir saygı gösterilmemiştir.

Adalet ve Kalkınma Partisi, iktidar yıllarında kriz olmuş, kaos olmuş, toplumsal kargaşayı tetiklemiş ve artırmıştır.

Ve bunun adına da **“Her şey Türkiye için.”** denilmiş, **“Beraber yürüdük biz bu yollarda (!)”** sözleriyle milletimiz aldatılmış, kandırılmış ve yıllarca oyalanmıştır.

Gelişme, zenginleşme, büyüme ve kalkınma yalnızca sözde kalmış; bunların yerine ortaya milyonlarca işsiz ve yoksulun bulunduğu hazin bir Türkiye gerçeği çıkmıştır.

Ekonomi üzerindeki toplumsal denetimler ortadan kalkmış, güçlünün zayıfı ezmesine, sosyolojik anlamda çevreyle merkez arasındaki mesafenin büyümesine bu hükümet döneminde daha fazla şahit olunmuştur.

AKP iktidarları süresince yeni ekonomik ufuklar belirlenememiş, geleneksel kalıpların dışına çıkılamamış, üreten ve istihdamı artıran bir ekonomi modeli tesis edilememiştir.

Vatandaşlarımızın hayat standartları AKP döneminde gerilemiş, borçlar yükselmiş, gelirler azalmış ve çiftçiden sanayiciye, esnaftan emekliye, işçiden memura kadar hâlden dolayı memnuniyet içinde olan hiç kimseye rastlanılmamıştır.

Ülkemizin dünyanın gelişmiş ilk 20 ekonomisi arasında yer almasıyla iftihar edilmiş, ancak İnsani Gelişme Raporu'nda 169 ülke arasında 83. sırada olması ve kişi başına gelir büyüklüğü bakımından da 191 ülke arasında 41.

sırada bulunması nedense hiçbir AKP'li yöneticinin ve Başbakanın aklına ve gündemine gelmemiştir.

Geldiğimiz bugünkü aşamada, belirsizlik sarmalı, cepheleşme eğilimleri ve umutsuzluk dalgası, korku girdabı, kavga ortamı eğer bir gelişmeye, doğrudur ülkemiz bu konularda fazlasıyla palazlanmış ve bendini aşmıştır.

Başbakan Erdoğan, hırçın ve uzlaşmadan uzak siyasi özellikleriyle, her meseleyi çatışma zeminine çekmiş, zalimin nasıl mazlum rol takınacağını devri iktidarında en açık biçimde göstermiştir.

Bu zihniyetin yaptıkları neticesinde, değerlerle ve ahlakla iç içe olması gereken siyasi hayat, gerçeklerle bağıni koparmış ve kısır çekişmelerin, sonu olmayan polemiklerin, yalanın ve talanın merkez üssü hâline dönüşmüştür.

Nitekim adil ve adaletli bir toplum vizyonuna ulaşmak maksadıyla, her durumda doğru davranış biçimini bulabilmek için diyalog ve uzlaşma niyetlerini somutlaştırması gereken siyaset kurumu dejenere olmuş, yıpranmış ve değer üretmez bir duruma düşmüştür.

Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşları, aldıkları yetkiyi yerinde, düzgün ve hakkaniyetli bir şekilde kullanmamışlar; milletimizin beklentilerine cevap üretmemişlerdir.

Nihayetinde AKP Hükûmetleri döneminde, milletimize verilen sözlerin hiçbiri tam olarak tutulmamış, vatandaşlarımızın huzur ve refaha ulaşmaları sağlanamamıştır.

2002 yılı seçimleri öncesinde, "tek başına işbaşına!" sloganıyla meydanlarda sesini duyuran AKP zihniyetinin, bu hedefinin arkasındaki sır perdesi bugün aralanmış ve netlik kazanmıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi ülkemizi soymak ve milletimizin kardeşliğini sakatlamak için tek başına iktidar olmak istemiştir. Ve bunda şimdiye kadar başarılı olmuştur.

Türk'ü etnik yapı mertebesine indirmek için işbaşına gelmesi istenmiştir. Bu uğursuz yolda da kararlılıkla devam etmektedir.

Bağımsızlığımızı, egemenliğimizi Brüksel'e devretmek için tek başına olması gerekmiştir. Bugüne kadar bu uğurda emin adımlarla ilerlemiştir.

Eşkiyayı ovaya indirmesi, Kandil'le mutabakat sağlama, İmralı canavarının affedilmesi için ibasında olması gerekmiştir. Bu siparişlerin gereğini yapmak kaydıyla kendisini destekleyen küresel çevreleri hiç yanıltmamıştır.

Irak'ın işgal edilmesine, milyonlarca Müslüman kardeşimizin seri cinayetlerle kurban edilmesine, yüz binlerce Irak'lı kadının dul kalmasına neden olacak kanlı küresel

projelerin hayat bulması için tek başına olması gerekmiştir. Ve bütün bu vahşet iktidara gelişinden hemen sonra maa-
lesef gerçekleşmiştir.

Tarihimizin sorgulanması, milletimizin ayrışması ve üniter devlet yapımızın zayıflatılması için AKP'nin işbaşına gelmesi arzulanmıştır. Geride kalan yıllar bu alçak hedeflere ulaşılacak için nelerin yapıldığını bizlere açıkça kanıtlamıştır.

PKK açılımının kurdelesinin kesilmesi, peşmerge reislerinin kabul görmesi ve bin yıllık kardeşliğimizin tarumar edilmesi için AKP'nin işbaşında olması istenmiştir. Bu şer emelleri projelendirenlerin ne kadar doğru bir seçim yaptıkları şimdi daha da iyi anlaşılmıştır.

Bayrağımızın, dilimizin, birliğimizin, dirliğimizin ve vazgeçilmez millî ilkelerimizin alaşağı edilmesi için AKP'nin tek başına olması için çaba sarf edilmiştir. Yapılan tercihin ne kadar yerinde olduğu bugün daha da belirginlik kazanmıştır.

Türkiye'nin sıfır sorun politikasıyla, küresel projelerin taşeronluğunu yapması için AKP'nin işbaşında olması gerekli görülmüştür. Gelişmeler ve acı gerçekler ne yazık ki bu yönde olmuştur.

Erbil'in, Erivan'ın, Kandil'in, Vashington'un, Brüksel'in umutlanmasına karşılık Ankara'nın kararması için AKP'nin

tek başına olması icap etmiştir. Gerçekten de süreç istenildiği ve beklenildiği gibi işlemiştir.

İsrail'e sahte diklenmeler yapılması, mazlum Filistinli kardeşlerimizin istismar edilmesi ve bu yolla da küresel operasyonların İslam coğrafyasında rahatlıkla karşılık bulmasını temin etmek için Recep Tayyip Erdoğan'ın tek başına iktidar olması istenmiştir. Bunun acı ve insanlık dışı sonuçları da tüm açıklığıyla ortadadır.

ABD'nin, enerji hatlarının ve ulaştırma yollarının güvenliğini teslim edeceği ve koridor olmayı kabullenmiş bir iktidar varlığı için AKP'nin işbaşına gelmesi gerekmiştir. Gelişmeler nasıl başarılı ve doğru bir seçim yapıldığını bizlere hazin bir biçimde göstermiştir.

Yüksek faiz, düşük kur ve gidecek istikamet arayan sıcak paranın sonucu olarak; yerli sanayimizin çökmesi, millî varlıklarımızın elden çıkarılması, ithal malların sel gibi ülkemizin üretimini tehdit etmesi için AKP'nin tek başına olması öngörülmüştür. Tecrübelerimiz ve yaşadıklarımız AKP'yle belirlenen hedeflere ulaşıldığına işaret etmektedir.

Türkiye'yi yıkmak, bölünmüş, ayrıışmış, ufalanmış ve dağılmış bir millet haline gerilememiz için AKP'nin tek başına, Recep Tayyip Erdoğan'ın da işbaşına gelmesi projelendirilmiş ve oluşturulan bu karanlık iktidar döneminin sancıları sekiz yıldır alabildiğine yaşanmıştır.

İşte AKP budur, işbaşına gelmesinin, iktidar olmasının çirkin ve dayanılmaz sonuçları bunlardan ibarettir.

AKP hâlen işbaşında olsa da tek başına aziz milletimize ve devletimize ne kadar zarar verse de yaptıklarından dolayı hesaba çekileceği gün yakındır.

Hiçbir küresel angajmana ve çekim alanına kapılmayan Milliyetçi Hareket Partisi, yalnızca büyük Türk milletinden aldığı güç ve destekle arka arkaya sıralanmış AKP ve yordakçılarına hak ettikleri millî dersi vermek amacıyla uygun zamanı ve ortamı beklemektedir.

Biz, iktidar limanına yanaşmak uğruna, bir yüzüyle milletimize demokrasi ve özgürlük nutukları atıp, onlardan birisiymiş gibi propaganda yapan; öbür yüzüyle de, Sevde akılları kalan emperyalist çevrelerle kol kola giren AKP projesine haddini bildirmek ve yaptıklarını misliyle ödetmek için sabırsızlık içindeyiz.

Unutulmasın ki; Türk milletini bölmeye kimsenin gücü ve nefesi yetmeyecektir.

Türk bayrağını çekildiği gönderden indirmeye hiçbir kirlî el cesaret edemeyecektir.

Üniter millî devlet yapımızı yıkmaya çalışanlara asla müsaade edilmeyecektir.

Şehit kanlarıyla sulanmış vatan topraklarını, aralarında taksim etmeye niyetlenenlere dünya durdukça fırsat verilmeyecektir.

Milletimizi yüceltmeye ve birlikte kardeşçe yaşamasına yeminliyiz.

Devletimizi korumaya azimliyiz.

“Ne mutlu Türk’üm.” demeye de sonuna kadar kararlıyız.

Milletimiz emin olsun, Milliyetçi Hareket Partisi; Türk tarihinin tüm haşmet ve heybetini varlığında bütünleştirmiştir.

Haçlı zihniyetine haddini bildiren kutlu mücadelenin hatıraları bizimledir.

Niğbolu'da dünyayı titreten kuvvet yanı başımızdadır.

Kosova biziz, Varna adımızdır bizim.

Çanakkale'nin ruhu, Sakarya'nın kudreti, Dumlupınar'ın şanı yüreğimizdedir.

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket olarak, millî kaygıları olan AKP'ye oy vermiş kardeşlerimizi ve diğer partilere destek vermiş vatansaverleri de yanımıza alıp tam bir güç birliği yaparak ihanete asla geçit vermeyeceğiz.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Hepinizin yakında bildiği gibi son günlerin en önemli gündem maddeleri arasında geçtiğimiz hafta Lizbon'da yapılan NATO toplantısı ve bu toplantıda alınan kararlar olmuştur.

NATO'nun Lizbon zirvesinden sonra, başta Sayın Cumhurbaşkanı olmak üzere, AKP çevrelerinde zafer kazanılmış gibi söz ve tavırlara tesadüf edilmesi bu konunun etraflıca değerlendirilmesini gerekli kılmıştır.

NATO toplantısından sonra, sanki Türkiye'nin tezlerinin belirleyici olduğu ve bu yönde sonuç bildirgesinin hazırlandığı gibi yanlış ve aldatıcı bir bilgi verilmeye çalışılması talihsizlik olmuştur.

En başta dikkatimizi çeken husus, Sayın Cumhurbaşkanının Lizbon'a giderken yaptığı bazı açıklamalarda ortaya çıkmıştır.

Geçmişteki sözleriyle çelişen bir görüntü çizen Sayın Cumhurbaşkanı, NATO - Avrupa Birliği ilişkileri bağlamında sorulan bir soruya; ısrarla kendisinin NATO toplantısına gittiğini, Avrupa Birliği zirvesine gitmediğini üstüne basa basa cevap vermiştir.

Nitekim zaman zaman da NATO zirvelerinin AB zirvesi olmadığını muhataplarına hatırlatma gereği duyduklarını bu kapsamda dile getirmiştir.

Ne var ki Sayın Cumhurbaşkanının, Başbakan olarak görev yaptığı 19 Kasım 2002 tarihindeki, NATO Parlamenter Asamblesi 48.Genel Kurul Kapanış oturumunda sarfettiği sözleri, bugünkü düşünceleriyle çelişmekte ve bazı farklılıklar olduğunu göstermektedir.

Sayın Gül, o tarihte NATO ve AB'nin rollerini birbirlerini tamamlayacak şekilde oluşturmaları ve iş birliği ruhuyla hareket etmeleri hâlinde endişe etmeye gerek olmadığını vurgulamıştır.

Üstelik NATO ve AB'nin, demokratik değerleri daha da geliştirmek, refahı artırmak, istikrarı getirmek, özellikle de uluslararası topluluğun desteğine ihtiyaç olan hassas bölgelerde bunları gerçekleştirebilmek için bir arada çalışmak durumunda olduğunu belirtmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanı daha o günlerde, NATO ve AB'yle birlikte ilgili örgütlerin bir arada çalışarak krizleri önlemek için ortak politikalar takip etmelerini istemiştir.

NATO ile AB'nin kaderini âdeta örtüştüren bu yaklaşımlardan sonra, bugün daha farklı bir noktada bulunması dış politikadaki sapmaların, kırılmaların ve teşhis hatalarının bir kanıtı olmuştur.

19-20 Kasım 2010 tarihlerinde Lizbon'da yapılan NATO zirvesinde ittifakın önümüzdeki dönem stratejine ilişkin bir dizi önemli karar alınmıştır.

NATO'nun değişen global şartlarına uyum sağlaması ve yeni tehdit değerlendirmesini esas alan stratejiler belirlenmesi amacıyla "Yeni Stratejik Konsept" belgesinin kabul edilmesi önemli bir gelişme olmuştur.

Bu kapsamda alınan ilke kararları arasında balistik füze tehdidi karşısında hayata geçirilecek füze savunma sistemi Türkiye'de en fazla tartışılan konu olarak öne çıkmıştır.

Türkiye'nin Avrupa Birliği güvenlik yapılanmalarıyla ilişkisi, NATO-AB savunma düzenlemeleri de Lizbon zirvesinde Türkiye'yi doğrudan ilgilendiren diğer konular olmuştur.

Füze kalkanı olarak bilinen füze savunma sistemi etrafında Türkiye'de yapılan tartışmalarda, AKP Hükümetinin ortaya koyduğu görüşlerin bu konuda NATO'da alınan kararlar ışığında değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

AKP Hükümetinin bu konudaki gerçek amaçları ve hesapları ancak böyle bir değerlendirmeye daha iyi anlaşılabilir, milletimizi yönlendirmek için sarfettiği çabaların arkasındaki niyetler ve gerçekler daha açık olarak görülebilecektir.

Bu itibarla yapılacak objektif bir değerlendirme, Başbakan Erdoğan'ın büyük bir önem taşıyan NATO Lizbon Zirvesine katılmayarak Türkiye'yi Cumhurbaşkanı Gül'ün temsil etmesinin arkasındaki düşünce ve hesaplara da ışık tutabilecektir.

NATO Füze Savunma Sistemi'nin ittifakın yeni tehdit, tehlike ve risk değerlendirmesine dayanan, bu tehdit ve tehlikelere karşı geliştirilen bir savunma düzenlemesi olduğu ortadadır.

Başbakan Erdoğan Lizbon zirvesi öncesinde bu konuda kamuoyu oluşturmak için Türkiye'nin bu yeni sisteme onay vermesinin bazı ön şartlara bağlı olduğunu söylemiştir.

Hatta Başbakanın "Komuta kontrol mekanizmasında biz de rol almak için düğmeye basan taraf olmak istiyoruz" sözleri, füze savunma sistemindeki bastırılmış isteğini açığa çıkarması bakımından anlamlı olmuştur.

Bu çerçevede Türkiye'nin üç ön şartının karşılanması gerektiğini ifadeyle, âdeta Türkiye'nin bu konuda NATO ile kıran kırana bir pazarlığa girdiğini ve direndiği izlenimini yaratmaya çalışmıştır.

NATO savunma planlamasında füze savunma sisteminin potansiyel bir tehdide karşı geliştirileceği, bu tehdit kaynağının operasyonel açıdan önceden belirlenmesi gerektiği, afaki tehdide karşı füze kalkanı olmayacağı herkesin bildiği bir gerçektir.

Füze savunma sisteminin hangi ülkeden gelecek potansiyel balistik füze tehdidine karşı öngörüldüğü NATO içinde ele alınmıştır.

Füze kalkanının operasyonel planlaması bu somut tehdit kaynağına göre yapılacaktır.

Türkiye, NATO içinde bugün itibarıyla en büyük tehdit kaynağının İran olduğu konusundaki değerlendirmelere katılmış, füze savunma sisteminin bu temelde geliştirilmesine onay vermiştir.

Merakımız, bundan sonra AKP'nin komşularıyla sıfır sorun politikasını nasıl yürüteceği ve bu konuda ne kadar samimi olacağı noktasında somutlaşmıştır.

NATO Lizbon zirvesi öncesi Başbakan Erdoğan ve bu konuda da hükûmetle rol paylaşımında üzerine düşeni yapan Cumhurbaşkanı Gül'ün herhangi bir ülke adının tehdit olarak belirtilmesine karşı oldukları söylemi, fiiliyatta hiçbir anlam ve değer taşımamaktadır.

Oysaki Sayın Gül'ün 19 Kasım 2002 tarihli NATO Parlamenter Asamblesi 48.Genel Kurul Kapanış oturumunda, Başbakan sıfatıyla yaptığı konuşmasında; potansiyel kriz olabilecek olan bölgelerin, ülkemiz etrafında konuşlandığını ifade ederek, aslında üstü kapalı da olsa bir hedef gösterdiği bilinmektedir.

Bununla birlikte zımnen de olsa bugün, AKP Hükûmeti füze savunma sistemini gerektiren potansiyel tehdit kaynağının İran olduğunu kabul etmiş, ancak bu ismin kamuoyuna açıklanacak metinlerde açıkça zikredilmemesini isteyerek görüntüyü kurtarmaya çalışmıştır.

Türk milletinin akli ve idrakiyle alay edercesine hiçbir komşumuzu tehdit ve hedef tanımlaması içinde göremeyiz diyen Başbakan Erdoğan'a buradan sormak isterim ki:

Siyasi hesaplarla kendinizin gitmeye cesaret edemediği Lizbon zirvesinde Cumhurbaşkanı tarafından onay verilen füze savunma sistemi İran'a karşı değilse, hangi potansiyel tehdit kaynağı ülkeye karşıdır?

Tehdit kaynağı İran değilse Senegal midir, Küba mıdır, yoksa Rusya mıdır?

Türkiye NATO ittifakının Doğu'daki kanat ülkesidir.

Füze Savunma Sistemi'nin operasyonel unsurları Türkiye'ye konuşlandırılacağına göre, coğrafi bakımdan bu düzenlemeler İran dışında hangi ülkeyi hedef alacaktır?

İran değilse, hedef Afganistan mıdır, Hindistan mıdır?

Bu soruların cevabı açıktır, Başbakanın bu konuda tevîl ve takiye yapması artık mümkün değildir.

Başbakan Erdoğan ve Lizbon senaryosunda rol paylaştığı Cumhurbaşkanı Gül zirve öncesi sanal ve sözde itirazlarını Türk kamuoyunda tartışarak, NATO içinde onay verdikleri kararları maskelemek, bu konudaki gerçek niyetlerini gizlemek yoluna gitmişlerdir.

Gerçekler gün gibi ortadadır.

Ve füze kalkanının kurulacağı ülke Türkiye olarak belirlenmiş, âdeta başta AB olmak üzere, NATO üyesi ülkelerin güvenliği sağlamak için bütün riskler üstlenilmiştir.

Bu kapsamda, 30'dan fazla ülkenin balistik füze sistemlerine sahip ve bunlardan bazılarının Avrupa ve Atlantik bölgesini vurabilecek durumda bulunuyor olması AKP'ye yeni bir rol ve sorumluluk yüklemiştir.

Balistik füzelere karşı kurulacak savunma sistemlerinin merkezi olarak bundan önce değişik ülkelerin ismi gündeme geldiye de AKP'nin küresel destekçileri, bu konuda Türkiye'de karar kılarak, Sayın Cumhurbaşkanına ve hükûmete bunu kabul ettirmişlerdir.

Burada aklımıza takılan husus ülkemizin bu meselede, iddia edildiği gibi tarihini ve coğrafyasını nasıl ve ne şekilde kullandığıdır?

Sayın Cumhurbaşkanına göre, Türkiye şimdi tarihini ve jeopolitik önemi kavramışsa, bundan önce ülkemiz hangi jeopolitik kabullerle yönetilmiştir ve neyi kavramıştır?

AKP iktidarının, atanmasına direnç gösterdiği ve itiraz ettiği, en sonunda da pes ettiği NATO Genel Sekreteri Rasmussen'le aynı noktada ve zeminde buluşması da son zirvenin en ilginç noktalarından birisi olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın füze savunma sistemine onay verilmesi için komuta-kontrol sisteminin Türkiye'de olması

sözde ön şartı Lizbon kararlarıyla havada kalmış, bunu sanal bir kamuoyu yönlendirme aracı olduğu açığa çıkmıştır.

NATO savunma sistemlerinde komuta kontrol sorumluluğunun münferit ülkelere değil NATO askerî karargâhına ait olduğu bilinen bir gerçektir.

Kaldı ki, Allah korusun, böyle bir an geldiğinde butona kimin basacağını ve kimin kontrol edeceğini bir önemi ve kıymeti harbiyesi çok fazla olmayacaktır.

Savunma sistem kontrolünün Recep Tayyip Erdoğan'da ya da bir başkasında olması hiçbir şeyi değiştirmeyecek ve milletimiz tüm vahşetin ve felaketin tam ortasında kalmaktan kurtulamayacaktır.

Hâl böyle iken Başbakanın düğmeye basacak ülkenin Türkiye olması yönündeki açıklamaları, pratikte hiçbir anlamı olmayan içi boş sözlerdir.

Lizbon kararları bunu teyit etmiş, komuta-kontrol komutlarının ele alınmasını ileri bir tarihe bırakmıştır.

Başbakanın bu sanal ön şartı da boşa çıkmıştır.

Lizbon zirvesinde Türkiye'nin Avrupa Birliğinin savunma ve iş birliği sisteminin içinde olmaması, buna bağlı sorunlar ve NATO – AB iş birliğinin önündeki zorluklar konularında da Türkiye'yi tatmin edecek bir ilerleme sağlanamadığı görülmektedir.

AB üyesi Kıbrıs Rum yönetiminin ve başta Fransa olmak üzere bazı ülkelerin bu konudaki itirazları Lizbon'da da aşılammıştır.

Bu durumun sürmesinin Türkiye'nin NATO ile AB arasındaki güvenlik alanında iş birliği sürecinde zemin kaybetmesine yol açması ciddi bir ihtimal olarak karşımızdadır.

Lizbon kararlarında yer alan AB üyesi olmayan NATO müttefiklerinin NATO ile AB arasındaki stratejik ortaklığın geliştirilmesi çabalarına tam olarak katılmasının gerekli olduğu yolundaki ifadelerin Türkiye için yeterli olmadığı ortadadır.

Türkiye'nin AB ile güvenlik anlaşması imzalaması, Avrupa Savunma Ajansının katılımı ve NATO imkân ve kabiliyetlerinin kullanıldığı ortak operasyonlarda karar mekanizması içinde yer alması konularında herhangi bir ilerleme kaydedilememiştir.

Soyut ve genel ifadelerle niyet beyanları bunun için yetersiz kalacaktır.

NATO Lizbon zirvesi kararları bu bakımdan da Türkiye için tatmin edici olmaktan çok uzaktır.

Ve ortada ne bir başarı diye sunulacak gelişme ne de zafer diye yutturulacak diplomatik netice vardır.

Biz olmasaydık NATO toplantısı on dakikada biterdi sözlerinin de hiçbir anlamı ve değeri yoktur.

Sürekli sahte diklenmelerle, hamasi sözlerle iç politika-ya dönük mesaj veren AKP iktidarı, NATO toplantısında ağzına bir parmak bal sürülerek geri gönderilmiştir.

Her konuda konuşan Başbakan Erdoğan'ın ise, son bir haftadır konuyla ilgili hiçbir yorum yapmadan geri planda durması, kendisini unutturarak tartışmalarını merkezinden uzakta durmaya çalışması kendisine ve partisine hiçbir şey kazandırmayacaktır.

AKP Hükûmet yetkililerinin "Görüş ve beklentilerimiz daha güçlü ifadelerle karşılık buldu." sözleri de kamuoyunu etkilemek amacını taşıyan içi boş klişeler olarak kalmaya mahkûm olacaktır.

Sonuç olarak Lizbon zirvesi öncesi ve sonrası AKP Hükûmetinin yönlendirdiği haber ve değerlendirmeler AKP'nin aldatma, yanıltma ve göz boyamaya dayanan dış politika anlayışının yeni tezahürlerinden başka bir anlam taşımamıştır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

30 KASIM 2010

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama, Afyonkarahisar'ın Bolvadin ilçesi Belediye Başkanı değerli dava arkadaşımız Sayın Mehmet Koçum'un, geçirdiği kalp krizi nedeniyle hakkın rahmetine kavuşmasından duyduğum derin üzüntüyü belirterek başlamak istiyorum.

Rahmetli Mehmet Koçum Bey'in yaklaşık 19 aydır yürüttüğü belediye başkanlığı görevinde üstün bir başarı göstermesi ve Partimizi iftihar edilecek bir şekilde temsil etmesi asla hatırımızdan çıkmayacaktır.

Bu zamansız acı kaybımız nedeniyle, merhum dava arkadaşımız Mehmet Koçum'a Cenab-ı Allah'tan rahmet,

kederli ailesine, Bolvadinli kardeşlerime, camiamıza ve milletimize başsağlığı dilerim. Mekânı cennet, ruhu şad olsun.

Muhterem Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta sonu Antalya'nın Manavgat ilçesinde Partimize mensup belediye başkanlarımızla bir araya gelerek çok yararlı bir toplantı gerçekleştirdik.

Başta ülke gündemini meşgul eden temel meseleler olmak üzere, belediye başkanlarımızın mahallî düzeyde karşılaştığı sorunları kapsamlı bir şekilde ele alma ve değerlendirme imkânı bulduk.

AKP iktidarının baskı ve tacizlerine maruz kalan, mutat işlerinin yürütülmesinde dahi güçlüklerle karşılaşan belediye başkanlarımızın sahip oldukları azim, cesaret ve kararlılıkları hepimizi memnun etmiş ve Partimizin tek başına iktidar hedefini güçlendirmesi bakımından da anlamlı olmuştur.

Partili belediye başkanlarımızın, vatandaşlarımızın sorunlarına samimi bir şekilde eğildiğini, seçimden önce vadedtikleri projeleri tamamlamak için gayretli bir şekilde çalıştıklarını hem biliyor hem de yakından takip ediyoruz.

AKP merkezli çıkarılan ve belediye başkanlarımızın önüne dikilen güçlüklerle rağmen, değerli dava arkadaşlarımız

yörelinde her türlü çabayı ve mücadeleyi vererek hizmetlerini yapmayı sürdürmektedirler.

Bu itibarla MHP'li belediyelerin çalışmaları takdire şayandır.

Ne var ki, AKP Hükümetinin, tarafgir tutum ve yaklaşımlarının, belediyelerimizin çalışmasını engellemesinin yanında, vatandaşlarımızın biriken sorunlarının giderilmesini de geciktirdiği ortadadır.

Elbette belediye başkanlarımızın böylesi bir mazerete sığınarak ve iktidarın tehditlerine kulak asarak sorumluluk üstlendikleri illerini, ilçelerini ve beldelerini kendi hâline terk etmeleri mümkün değildir.

Nerede çaresiz, umutsuz, mutsuz, sıcak bir el bekleyen, yardıma muhtaç kardeşimiz varsa, mutlaka orada MHP'li belediye başkanları olacaktır ve bundan da asla taviz vermeyeceğimiz iyi bilinmelidir.

Belediye başkanlarımızla yaptığımız çalışmaların yanı sıra, Antalya il merkezinde, Manavgat ve Serik ilçeleriyle Okurcalar beldesinde de aziz vatandaşlarımızla bir araya geldik ve kucaklaşma imkânına kavuştuk.

Partimize yönelik yoğun ilgiye ve kabına sığmayan coşkuya şahit olduk.

AKP'den bunalmış ve çare arayan vatandaşlarımızın bizlere yönelik sevgi ve muhabbet seli gücümüze güç kattı, destekleri Milliyetçi Hareketi daha da şevklendirdi.

Parti olarak bundan sonra da vatanımızın her yöresindeki aziz vatandaşlarımızla birlikte olmaya devam edeceğiz ve sorunların aşılması, yüzlerin gülmesi, umutların yeşermesi için el ele, yürek yüreğe tek başına iktidar hedefine tam yol ilerleyeceğiz.

Gezdiğimiz, gördüğümüz yerlerdeki feryatların, şikâyetlerin, hayal kırıklıkların ve endişelerin bize göre bir tek anlamı vardır; o da AKP'nin bir daha asla tek başına iktidara gelemeyeceği gerçeğidir.

Bu devran çok yakın bir zamanda bitecektir.

AKP nasıl geldiye, öyle gidecek ve gittiği yerde de mutlaka hesaba çekilecektir.

Milletimizin talebi ve beklentisi bu yöndedir.

İktidarın kandırma ve oyalama üzerine temellendirdiği politikası tükenmiş ve vatandaşlarımız çıkış ve kurtuluş için fırsat gözler hale gelmiştir.

AKP'ye oy ve destek vermiş olan kardeşlerimizin birçoğunda da benzer bir durum söz konusudur ve onlar da artık bu hükûmetle daha fazla gidilmesinin imkân dâhilinde

olmadığına inanmaya başlamışlar ve partimize yönelme eğilimine girmişlerdir.

Bu ülkemizin geleceği açısından sevindirici ve umut verici bir gelişmedir.

AKP'li kardeşlerimizle birlikte diğer partilere gönül veren vatandaşlarımızın önemli bir bölümü; Partimizin dik duruşundan, ilkeli siyasetinden dolayı saflarımızda yer almaya başlamışlar, mutlu ve müreffeh bir ülke inşa etme hedefimizde bizimle birlikte yürümek için güç birliği içine girmişlerdir.

Biraz sonra bahsedeceğim iç ve dış politikadaki çelişkiler, açmazlar ve sürekli körüklenen sorun alanları AKP'yle geçen her günün zelil olacağını herkese göstermiştir.

Bu hâliyle, sorumluluklarımızın daha da arttığı ve bu bilinçle hareket edilmesinin zorunluluk hâline geldiği hepimizce malumdur.

Çorbasını kaynatmanın derdinde olan, evine ekmek götürmenin kaygısını taşıyan, çocuğuna iş arayan, emekli maaşıyla geçinemeyen, işleri yürümeyen, dükkânını kapatan, tarlasını satmak zorunda kalan, traktörünü ipotek ettiren, çayı dahi veresiye içen, buğdayı elinde kalan, pancarı para etmeyen, borçları biriken aziz vatandaşlarımız AKP'yi aklından ve gönlünden çıkarmıştır.

Görünen ve tespit ettiğimiz hakikatler şimdilik bunlardır.

Partimizin umut oluşu ve hızla ivme kazanması doğal olarak AKP ve beslemelerini tedirgin etmiş ve hazımsızlıklarının artmasına yol açmıştır.

Ancak ne Başbakan Erdoğan'ın tahrikleri ve tezgâhları ne de arkasını dayadığı iş birlikçi çevreler mukadder olan iktidarımızı asla önleyemeyecektir.

Hızlanan adımlarımız karşısında da hiçbir kuvvet duramayacak ve Milliyetçi Hareket Partisinin milletimizle bütünleşmesine hiç kimse ve hiçbir oluşum mani olamayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin iç ve dış politikasındaki aşınma ve zemin kayması ciddi bir noktaya ulaşmış bulunmaktadır.

AKP Hükûmeti sonunun yaklaştığını hissettikçe çirkeleşmekte, başarısızlıklarının üstünü yeni gerilim alanları oluşturarak örtmeye çalışmaktadır.

Ülkemizin AKP'yle birlikte içine girdiği puslu ortamın tehlikeli sonuçları bugün daha bir belirginlik kazanmış durumdadır.

Belirli zaman aralıklarıyla milletimizi geren ve kutuplaştıran, devlet kurumlarının tartışılmasını ve karşılıklı husumetlerin keskinleştirilmesini sağlayan hükûmetin önümüzdeki süreçte bunları yoğunlaştırarak devam ettireceği anlaşılmaktadır.

AKP zihniyetinin tahammülsüz ve kontrolsüz politikalarının kamçılıdığı çatışma ve kavga ortamı maalesef her alana yayılmış ve zehirli meyvelerini birer birer vermeye başlamıştır.

Artan güvensizlikler, üst üste yığılan kuşkular, telafisi olmayacak bir aşamaya gelen yıpratma taktikleri, volkan gibi fişkıran yalan ve iftiralar ülkemizin yaşadığı acı ve hazine olayların kısa bir özetidir.

AKP'nin eseri ve uygulamalarının ağır sonuçları olan böylesi bir tablonun, milletimiz tarafından taşınması, kabbullenilmesi ve daha fazla katlanması mümkün değildir.

Bizim, ülkemizin bir yol ayrımında olduğunu söylerken kastımız buydu.

Millet olarak uçuruma sürükleniyoruz uyarısında bulunurken meramımızın bir bölümü bunları kapsıyordu.

Ancak AKP'nin gözü ve gönlü mühürlü olduğundan, kulağı ve idraki kapalı olduğundan dolayı bu uyarıları-

mızı anlamamış ve girdiği ihanet taşlarıyla döşenmiş çıkmaz sokaktaki yürüyüşünü inatla sürdürmüştür.

Bu iktidar tarafından atılan demokrasi ve özgürlük naraları, millî ve manevi değerlerimizi etkisiz hale getirmek amacıyla düzenlenen sistematik saldırıların borazanı hâline gelmiş ve bunda da ne kadar mesafe kaydedildiği bugün daha da netlik kazanmıştır.

2002 yılından beri cepheleşmenin sunduğu kötü ve aşagılık fırsatlardan istifade eden AKP iktidarı, geleneksel sorun alanlarını kaşırmaktan ve kangren hâline dönüştürmekten bir türlü vazgeçmemiş, buradan da kendisine mağdur imajı çıkarmak için olağanüstü bir gayret ve titizlik göstermiştir.

Nitekim Türk Silahlı Kuvvetleriyle ilişkisi de bu yönde cereyan etmiş ve milletimizi bu millî kurumumuza karşı kıskırtarak ve tahrik ederek mevzi elde etmeyi amaçlamıştır.

Ne var ki milletimiz sivil irade ve ordu arasında kronik hâle gelen ve bir türlü dinmeyen karşılıklı itişme ve çekişmeden yorulmuş ve bıkmıştır.

Türk milleti, kendisini Cumhuriyetin teminatı ve devamlılığı konusunda vazifeli gören ve tarihsel olarak da böyle bir misyonu taşıdığına inanan Türk Silahlı Kuvvetleriyle, sivil iradeyi temsil ettiğini iddia eden ve demokrasinin bir

sonucu olarak aldığı millet desteğiyle ülke yönetiminde siyasi sorumluluk üstlenen hükümet arasındaki gerilimli süreçten tamamen bunalmıştır.

Pek tabiidir ki, aziz milletimizin oy ve destek verdiği siyasal iktidara karşı devlet kurumlarının ve organlarının karşı durması ve bazı mensuplarının demokrasi dışı arayışlarda bulunması bizim açımızdan kabul edilemez bir durumdur.

Darbe heveslisi kişilerin gayrimeşru emelleri ve oluşumları karşısında millet olarak yekvücut olmak mecburidir ve herkes kanunlarla kendisine çizilen sınırlar içinde kalmalıdır.

Demokrasiyi tahrip etmek, askıya almak ve millet iradesini silah zoruyla gasp etmek hepinizin takdir edeceği üzere hiç kimsenin haddi ve hakkı değildir.

Eğer ortada yanlış giden bir şeyler varsa, bunun çaresi millet iradesine başvurmaktır ve ortaya çıkacak neticeye herkes saygı ve riayetle yükümlü olmalıdır.

Tartışmasız kim darbeye yelteniyorsa, bunun için faaliyetler düzenliyorsa ve sivil yönetimi etkisiz kılmaya yönelik tertip içindeyse yürürlükte olan yasalar kapsamında ne gerekiyorsa yapılmalıdır ve adalet gecikmeksizin yerini bulmalıdır.

Darbelerin ülkemiz ve milletimiz açısından ağır bedellere mal olduğu ve demokrasinin zayıflamasının hiç kimseye bir yarar sağlamadığı bugüne kadarki tecrübelerimizle sabittir.

Özellikle AKP iktidarları döneminde belirli isimlerle ve değişik zamanlarda bazı darbe planları yapıldığı iddiaları ve bunlarla ilgili hukuki süreçlerin hala işlediği de açıktır.

Kamuoyunun da yakından takip ettiği bu hukuki işlemlerin sonuca ulaştırılması ve tartışmaların artık sonlandırılması milletimizin öncelikli beklentileri arasında yer almaktadır.

Ne var ki “Darbecilerden hesap soracağız (.)” diyerek ve “Normalleşiyoruz.” hezeyanlarıyla Türk Silahlı Kuvvetlerinin darbe örgütlenmelerinin merkezi ve odağıymış gibi propaganda yapmak en nazik ifadeyle densizlik ve haysiyetsizliktir.

Sahip oldukları vatan ve millet sevgisiyle, bölücü hanterlerle mücadele eden, ülkemizin bu coğrafyada bağımsız yaşaması konusunda yeri doldurulamaz bir güvence olan Türk askerini darbeyle ilişkilendirmek ve bunun üzerinden sindirmeye çalışmak, kirlı ve alçak senaryoların taşeronluğunu yapmaktan başka bir anlam taşımayacaktır.

Bildiğiniz gibi, Türk Silahlı Kuvvetlerine mensup üç generalin, ilgili bakanlar tarafından açığa alma işlemiyle bu kapsamdaki tartışmalarda yeniden bir artış yaşanmıştır.

Elbette buna hükûmetin yetkisi vardır ve yapılanlar görüldüğü kadarıyla hukuki bir çerçevede yerine getirilmiştir.

Ancak bu gelişmelerin, NATO'nun Lizbon zirvesinden sonra gerçekleşmesi ve füze kalkanı konusundaki açmazların arkasından meydana gelmesi ister istemez ortada bir gündem saptırması olup olmadığıyla ilgili şüphelerimizi yoğunlaştırmıştır.

Üstelik açığa alma işlemlerinin Başbakan Erdoğan'ın Lübnan seyahati öncesine tesadüf etmesi de manidar olmuştur.

Güçlü bir ihtimaldir ki, füze kalkanının Türkiye'ye kurulması konusunda NATO karşısında çaresiz kalan hükûmet, ülke içinde dikkatleri başka tarafa yönlendirmek için harekete geçmiş ve Türk Silahlı Kuvvetlerini tekrar tartışmaların içine çekmiştir.

Hatırlanacağı üzere, bu üç generalin ismi yaklaşık beş ay önce açıklanan Balyoz iddianamesinde geçmiş, buna rağmen Ağustos ayındaki Yüksek Askeri Şura toplantısında oy çokluğuyla terfi ettirilmelerine karar verilmiştir.

Sancılı geçen bu YAŞ toplantısını etkileyen en önemli gelişme ise bundan kısa bir süre önce 28'i general ve 120 muvazzaf ve emekli subay hakkındaki yakalama kararı olmuştur.

Bu yakalama kararına yönelik itirazların İstanbul 11'inci Ağır Ceza Mahkemesi tarafından Şura toplantısı bittikten sonra kaldırılması, terfi bekleyen general ve amirallerin durumunu da belirsizliğe mahkûm etmiştir.

AKP Hükûmeti ise haklarında yakalama kararı bulunan, ancak daha sonra bu kararın iptal edilmesiyle hukuken önlerinde bir engel bulunmayan kişilerin terfi kararnamelerine onay vermemiştir.

Bunun üzerine Askerî Yüksek İdare Mahkemesine giden Türk Silahlı Kuvvetlerinin bu üç personeli, yürütmeyi durdurma kararı almışlar ve böylelikle terfi ettirilmelerinin önü de hukuken açılmıştır.

İki ay içinde uygulanması gereken bu karara rağmen, hükûmet buna uygun hareket etmemiş ve idari tedbir olarak açığa alma işlemini uygulamıştır.

Kuşkusuz hükûmetin ilgili bakanları takdir haklarını kullanırken, bahse konu üç general de hukuki müracaat haklarının gereğini yerine getirmişlerdir. Bunda da şaşılacak ve sorgulanacak herhangi bir taraf yoktur.

Eğer hukuk devletiysek, idarenin her türlü işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğunu bilmek lazımdır ve buna karşı gösterilen hoşgörüsüzlüğün hiçbir mazereti ve gerekçesi olmayacaktır.

İşin ilginç yanı ise, Balyoz davasında sanık durumunda bulunanların bir bölümünün yargılanmalarına, görevlerinin başında olmalarına rağmen devam edilmektedir.

Eğer, açığa alma işleminde söz konusu darbe planları gerekçe gösteriliyorsa, bu darbe planında adı geçen ve hâlen görevlerinin başında olan diğer kişilerle ilgili olarak da benzer işlemlerin yapılmamasının düşündürücü olduğunu ifade etmeliyim.

Bizim burada isimler bazında bir kaygımız ve desteğimiz söz konusu değildir.

Meseleye yalnızca ilkeler ve prensipler bağlamında yaklaşmaktayız ve kim olursa olsun hükûmetin şaibeli ve kasıtlı uygulamalarının karşısında durmaktayız.

Bundan sonra, açığa almada meraklı ve istekli olan hükûmetin aynı işlemi; yolsuzluk yapan, ihaleye fesat karıştıran AKP'li belediye başkanları ve bürokratlara yönelik de uygulamasını bekliyor ve bunun takipçisi olacağımızı herkesin bilmesini istiyorum.

Son gelişmeler kapsamında, dikkatimizi çeken bir başka husus da, başta Başbakan Erdoğan olmak üzere, bazı AKP'li yöneticilerin bu konuyla ilgili yaptığı açıklamalar olmuştur.

Başbakanın Lübnan seyahati sonrasında uçakta verdiği beyanatlardan, açığa alma işlemine maruz kalan üç Türk

Silahlı Kuvvetleri personelinin, Askerî Yüksek İdare Mahkemesinden lehlerinde karar almaları hâlinde yeni bir yasal düzenlemeye gidecekleri anlaşılmaktadır.

Bize göre bu ifadeler son derece tehlikeli ve marazlı bir zihniyetin tezahürleridir.

Yargının beğenmedikleri ve içlerine sindiremedikleri kararları karşısında yeni yasa çıkararak, mahkeme kararlarını etkisizleştirmeyi hedefleyen Başbakan Erdoğan'ın, hukukun üstünlüğü gibi bir kaygısının ve beklentisinin olmadığı açıkça ortaya çıkmıştır.

Hukukun üstünlüğünden, Recep Tayyip Erdoğan hukukunu anlayan ve böyle yorumlayan bu kafa yapısının, ülkemizi tehlikeli bir mecraya doğru hızla sürüklediği bu son gelişmelerle iyice su üstüne çıkmıştır.

Üstelik 12 Eylül Referandumunun üzerinden henüz uzun bir süre geçmeden, hükûmet çevrelerince ikili yargı sisteminden rahatsızlık duyulduğuna dair açıklamalar ve askerî yargının hukuk devletinde yerinin olmadığına yönelik beyanlar tam bir kara mizah örneği olmuştur.

Madem askerî yargıdan bu kadar rahatsızlık vardır, neden 12 Eylülden referanduma sunulan Anayasa değişikliklerine bu konu da dâhil edilmemiştir?

Yapılan Anayasa değişikliklerinde, Anayasa Mahkemesinin yeni yapısını düzenleyen kısmında, biri Askerî Yargıtay, diğeri Askerî Yüksek İdare Mahkemesinden olmak üzere iki üyeyi dâhil eden Adalet ve Kalkınma Partisi değil de bir başka parti midir?

Bununla birlikte, son Anayasa değişikliklerinde askerî yargıyla ilgili yeni düzenleme yapan, asker kişiler tarafından işlenen askerî suçlar ile bunların asker kişiler aleyhine veya askerlik hizmet ve görevleriyle ilgili olarak işledikleri suçlara ait davalara askerî mahkemelerin bakmakla görevli olduğunu AKP belirlememiş midir?

Bu değişiklikleri AKP zihniyeti, hukukun üstünlüğü bahanesine sığınarak gerçekleştirmemiş midir?

Ve nihayetinde, Yüksek Askerî Şûra kararlarına karşı yargı yolunu, Anayasa'daki yeni düzenlemelerle Başbakan Erdoğan'ın başkanı olduğu AKP Hükûmeti açmamış mıdır?

Hukuki haklarını almak ve mağduriyetlerini gidermek amacıyla yargıya gidenlere karşı gösterilen hazımsızlığın ve saygısızlığın hukukun üstünlüğü açısından izahı nasıl yapılacaktır?

AKP mantığına göre, beğenmediği ve onay vermediği kişi ya da kişilerin haklarını aramalarına gerek ve yer yoktur. Onlar teslim olmalıdır ve adalet tamamen Recep Tayyip Erdoğan'ın istediği gibi sonuçlar vermelidir.

Sivil bürokraside de bunların daha fazlası yaşanmış, yalnızca vatan ve millet sevgilerinden dolayı görevinden alınan, mahkeme kararlarına rağmen eski konumlarına iade edilmeyen, edilse bile sudan bahanelerle haklarında tekrar soruşturma açılarak zulme uğramış birçok bürokratin olduğu bilgimiz dâhilindedir.

Milletimiz bu gerçekleri görmelidir ve bu kendini bilmez, art niyetli, ve samimiyetsiz iktidarın çirkinliklerinin ve pisliklerinin hesabını önüne koyulacak sandıkla mutlaka sormalıdır.

Değerli Arkadaşlarım, lütfen dikkat buyurunuz, AKP'nin ahlaktan, idealden, hayırlı icraattan ve insanlıktan uzak anlayışı sabırları taşıırma noktasına kadar getirmiştir.

Ne yazık ki bugün, dürüst ve namuslu insanlarla uğraşan, hukuk dışı uygulamalarıyla yolsuzluğa, hırsızlığa ve hiyane-te mihmandarlık yapan ve devlet imkânlarını rezil emelleri uğruna kullanan bir hükûmetin varlığıyla karşı karşıyayız.

Bir tarafta devleti yıkmak için sürekli zehir saçan çevrelerin melanetleri ve onlara gösterilen hoşgörü vardır.

Diğer tarafta, terörle mücadele eden vatan evlatlarının maruz kaldığı tehdit, baskı ve eziyetler bulunmaktadır.

İmralı canavarı yattığı yerden milletimizi tehdit etmeyi sürdürmekte, önümüzdeki yılın 1 Martına kadar AKP'ye

ihanet projelerini hayata geçirmek için mühlet vermeye dahi cüret edebilmektedir.

Bölücü alçaklar omuz omza şehirlerimizi yangın yerine çevirmekte, arabalara, iş yerlerine ve meskenlere molotof kokteylleriyle zarar vermekten zerre kadar çekinmemektedirler.

Hükûmet tepkisiz, hareketsiz ve âciz bir şekilde teröre teslim olmuş, taleplerine boyun eğmiş ve rahata ermelerine de ortam hazırlamıştır.

Düşünebiliyor musunuz, İstanbul'un ortasında bölücü terör örgütünün kuruluş yıl dönümü havai fişekler eşliğinde kutlanmış, maske takan katiller sokakları savaş alanına çevirmişlerdir.

İlhamını ve heyecanını hükûmetten alan bölücü caniler, barış diyerek, özgürlükten bahsederek Türk milletine meydan okumaktan kaçınmamışlar, asla da korkmamışlardır.

Bu esnada AKP iktidarı ise Türk Silahlı Kuvvetleriyle itişmekte ve uğraşmakta, hükûmeti devirme planları yaptığı iddia edilen kişilere tavizsiz bir şekilde duruş sergilemektedir.

Türk devletinin yıkılmasına ve Türk milletinin parçalanmasına yönelik iğrenç girişimler nedense Başbakanı ve partisini ilgilendirmemektedir.

Bu zihniyete göre varsın Türk devleti yok olsun, millet 36'ya parçalansın, önemli değildir.

Nasıl olsa, kendisini sultan olarak gören Recep Tayyip Erdoğan'ın gidecek yeri ve orada da yedi nesline yetecek bankada parası bulunmaktadır.

Türk milletinin bu kötü gidişata daha fazla rıza göstermesi, yanında durması ve AKP'ye toleranslı yaklaşması artık mümkün değildir.

Melanete, ihanete, yolsuzluğa, yoksulluğa, partizanlığa ve kuralsızlığa çanak tutan ve azması için de ortam sağlayan AKP Hükûmeti yaptıklarının hesabını bu dünyada mutlaka verecektir.

Okullarımızda "Andımız"ın kaldırılmasını aklından geçirmeyi bile düşünen bu iktidarın defterini dürmek bizim boynumuzun borcudur.

AKP ve iş birlikçileri millî birliğimize, millî kimliğimize ve Türk'lüğe zarar vermeye çalışsa da, bilinsin ki bunun karşısında kararlılıkla durmaya devam edeceğiz.

Mehmetçiğimize sahip çıkacağız, zayıflatılmasına ve hırpalanmasına izin vermeyeceğiz.

Milletimizin hak ve hukukunu koruyacağız, gelişmesi ve refaha ulaşması için üstün bir gayret göstereceğiz.

Ve sabahları çocuklarımızın sınıflarına girerken haykırdıkları “Türk’üm, doğruyum, çalışkanım.” diyen seslerini susturmaya çalışanlara amansız bir ders vermek için de zamanımızı sabırla bekleyeceğiz.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Dış politika alanında, AKP Hükûmetinin sırnaşık ve teslimiyetçi uygulamalarının talihsiz sonuçları teker teker ortaya çıkmaktadır.

Başbakan Erdoğan’ın son günlerdeki asabiyetinin ve karmaşık ruh hâlinin bir nedenini de burada aramak gerekmektedir.

AKP’nin dış ilişkilerindeki vizyon sığılığı, diplomatik za-fiyetleri ve meselelere yabancı başkentlerin jeopolitik merceğinden bakması ülkemizi sıkıntılı bir alana sürüklemiştir.

Uluslararası ilişkileri kendi adına imaj çalışması ve halkla ilişkiler faaliyeti olarak gören iktidar partisi; yenilgileri za-fer, alçalmayı başarı, boyun eğmeyi gelişme, itilmeyi ön alma olarak gören zavallı ve aciz bir duruma düşmüştür.

Füze kalkanının ülkemizde kurulma kararı ve bu çerçe-vede şekillenen vakalar buna verebileceğimiz son örnekler arasındadır.

NATO Lizbon toplantısında; "Kazandık, sözümüz dinlendi, itibarımız arttı, tezlerimiz kabul edildi (!)" iddialarının ne kadar boş ve safsatadan ibaret olduğu bugün daha da belirlenlik kazanmıştır.

Ülkemiz AKP'nin sahiplendiği 'stratejik derinliğin' dipsiz kuyusunda boğulmak üzeredir ve hayallerle süslenen dış politikası can çekişmektedir.

Üzüntümüz, Başbakan Erdoğan'ın çatırdayan idrakinin bunları anlamasına ve berrak bir zihinle yorumlamasına izin vermemesidir.

Ülkemizin, iktidarın dış politikada sözüm ona dillendiği; durağan ve tek parametrelili bir politikadan vazgeçerek, merkez ülke gibi hareket etmesi, küresel ve bölgesel barışa katkıda bulunan sorun çözücü bir güç hâline gelmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır.

Başbakan Erdoğan lafla ve sahte diklenmelerle Orta Doğu sokaklarında kendisine gösterilen geçici ilginin büyümesine kapılmış ve İsrail konusunda artan bir tonla sert ifadeler kullanmaya devam etmiştir.

Nitekim Lübnan'da bu eğilimini sürdürmüş, masum din kardeşlerimizi istismar etmekte bir sakınca görmemiştir.

Bir defa Başbakan Erdoğan bu füze kalkanının öncelikle kimin için kurulduğunu, hangi ülkenin tehditlerine karşı projelendirildiğini izah etmelidir.

Eğer kendisi bölgemizde barış, refah ve istikrar istiyorsa, füze kalkanını kurarak ve NATO talimatlarına harfiyen uyarak bunları nasıl gerçekleştirecektir?

Anlamadığımız husus; füzeyle, silahla, barutla barışın yan yana nasıl duracağı ve yaşayacağıdır?

Ülkemize komşu olan ülkelerle hem sıfır sorun temelli bir dış politika izlendiği iddia edilecektir hem de İran'ın ne yaptığı günü gününe takip edilip, bu ülkenin muhtemel bir füze saldırısına karşı hava savunma sistemi tesis edilecektir.

Yürütülen bu dış politika tam bir rezalettir ve milletimizi olası çatışmaların, saldırıların ve faciaların ortasına itmiştir.

Burada Türkiye'ye biçilen rol koruma görevidir ve NATO yönetimi bu görevi AKP'ye vermiştir.

İran tarafından yapılan açıklamalara bakıldığında, kendisinin hedefte olduğunun farkında ve bilincinde olduğu anlaşılmaktadır.

Şayet ülkemiz AKP'yle birlikte hiçbir komşumuzdan tehdit algılaması içinde değilse ve NATO'ya karşı da bir tehdit olmadığını düşünüyorsa, füze kalkanının ülkemize kurulmasının gerekçesi nedir? Buradaki maksat nelerden ibarettir?

Kim ne derse desin, bize göre AKP, Batılı dostlarıyla birlikte, genelde doğudan, özelde ise İran'dan gelebilecek tehlikelere karşı İsrail'i ve müttefiklerini koruma konusunda fikir birliği içine girmiştir.

Başbakan Erdoğan Lübnan'daki bir konuşmasında; "NATO zirvesinde herhangi bir ülkenin adının tehdit olarak telaffuz edildiğini duydunuz mu? Oraya onu koydurtmadık." sözleri palavradır, temelsizdir ve herkesi ahmak gören sefil bir zihniyetin sonuçsuz çırpınışlarıdır.

19-20 Kasımdaki NATO Lizbon zirvesinde benimsenen "Yeni Stratejik Konsept" AKP'nin hamasete dayalı kurguladığı uluslararası ilişkiler paradigmasını felç ederek yoğun bakım ünitesine almış ve Türkiye'yi temsilen katılanlara sedyede teslim etmiştir.

Lizbon'daki NATO toplantısının başka bir sonucu ve manası bizim açımızdan yoktur.

Başbakan Erdoğan dış politikanın türbülansıya sarsılınca soluğu birden bire Orta Doğu'da almış ve din kardeşlerimizin kanını akıtan İsrail'e diklenmek için açık hava toplantısı bile yapmıştır.

Lizbon'da kediye kedi diyemeyen bu zihniyet, Lübnan'da katile katil diyerek gönülleri almaya çalışmış ve bir de İsrail'den fütursuzca hesap soracağını söyleyebilmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın, daha Mavi Marmara'nın hesabını soramadığı hâlde, Lübnan'da kuru sıkı atarak Müslüman kardeşlerimizi aldatması ve bu yönde umutlandırması doğru ve insafli bir yaklaşım olmamıştır.

Kendisine çağrımız şudur: Eğer cesaretin varsa, gücün yetiyorsa, vicdanın da gözlerin kadar kızarıyorsa, İsrail'den hesap sor da görelim.

Yok eğer, yalnızca dinî duyguları kullanarak, yürekleri kanatarak, öfkeleri artırarak Orta Doğu sokaklarında yeni bir Nasır olmayı aklından geçiyorsan, bil ki yanlış yoldasın ve sonunda pişman olmaktan asla kurtulamayacaksın.

Maalesef Başbakan Erdoğan kibirin bataklığına saplanmış ve gerçeklerle ilişkisini koparan bir bulanıklığın içinde yolunu kaybetmiştir.

Sadece sözde Beyrut'tan, Kabil'den, Kudüs'ten, Gazze'den bahsetmesi inandırıcı değildir ve sorunlar yalnızca bu yerlerde bulunmamaktadır.

Kuru gürültüyle İsrail'den hesap soracağını açıklayan Başbakan Erdoğan bilmelidir ki;

Masum siviller sadece, ısrarla dile getirdiği şehirlerde ısırtıp çekmemektedir.

Çocuklar yalnızca buralarda ölmemektedir.

Kendisi, ilişkileri normalleştirmek istediği Ermenilerin Hocalı'daki katliamını elbette hiç hatırlayamaz.

Doğu Türkistan'daki mezalimleri, sönen hayalleri hiç ağzına alamaz.

Bosna'daki, Çeçenistan'daki vahşetleri hiç umursamaz.

Ve bölücü hainlerin kundaktaki yavruları katletmesini ise hiç gündemine getirmez.

Ne yazık ki Başbakan Erdoğan Kabil demiştir; ancak Afganistan'da bir milyon insanın canına kıyanlara sesini dahi yükseltmemiştir.

Bağdat demiştir, bir buçuk milyon insanın cinayetlerine sebep olanlarla masalarda el sıkışıp, model ortaklık tuzaklarına düşmüştür.

Biz Milliyetçi Hareket olarak, önce başkent Ankara'yla birlikte 81 ilimizin sesi olacağız ve dertlerine ortak olacağız.

Elbette Türk - İslam coğrafyasının tümüne uzanıp, tüm soydaşlarımızı ve din kardeşlerimizi kucaklayacağız.

Gün gelecek Üç Hilalin anıları, bu coğrafyanın mazide olduğu gibi tekrar umudu haline gelecektir.

O zaman Allah'ın izniyle ışık sönmüş, ampul patlamış ve AKP harabeler içinde kalmış olacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Birkaç gündün beri ülkemizde ve dünyada İsveç merkezli bir İnternet sitesinden ifşa edilen ve bizleri hayrete düşüren değerlendirmelere ve ifadelere şahit olmaktayız.

Servis edilen bilgilerin ise ABD Dışişleri Bakanlığından sızdırılması konuya daha farklı bir boyut ve anlam kazandırmıştır.

Gizli ilişkilerin, kişilerle ilgili değerlendirmelerin, yorumların, devlet ya da hükûmet başkanları, siyasetçiler, bürokratlar hakkındaki çarpıcı tespitlerin de bu İnternet sitesinin yayınları arasında yer aldığı görülmektedir.

Meselenin bizim açımızdan asıl önemli olan tarafı öncelikle ülkemizle ilgili olan kısmıdır.

Özellikle Başbakan Erdoğan'la birlikte, bazı AKP'li yönetici ve bakanlara yönelik açıklamalar, ibareler, teşhis ve görüşler çok dikkat çekicidir.

Parti olarak, yabancı bir ülkedeki İnternet sitesine dayanarak ve sağladığı bilgilere bel bağlayarak AKP hakkında hüküm vermeyiz ve iç politikamızın malzemesi olarak kullanmayız.

Bu en başta bizim ilkelerimiz açısından doğru ve hakkanetli bir tutum olmayacaktır.

Ancak milletimiz tarafından, kamuoyuna sızan bilgilerin ne kadar doğru olduğu ve iddiaların içeriğinin gerçekleri yansıtıp yansıtmadığı hususu önemli bir hal almıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisinin konuyla ilgili tatmin edici ve inandırıcı açıklamalarına ihtiyaç vardır ve milletimiz bunun bir an önce olmasını beklemektedir.

Kaldı ki biz ne Başbakan Erdoğan'ı ne de hükümetini ve çalışma arkadaşlarını yabancıların görüşlerinden hareket ederek tanıyacak değiliz.

AKP ne kadar yanlışa düşse de ve ihanete uzanan hatalar yapsa da, bunları biz milletimizden başka kimseyle konuşmayız ve iç politikamıza dışarıdan müdahalelerin yapılmasına kararlılıkla karşı çıkarız.

Biz, AKP'yi biliyoruz, tanıyoruz ve bu konuda bizim hiçbir kaynağa ihtiyacımız yoktur.

Geçmiş konuşma ve değerlendirmelerimize bakıldığında AKP'nin ne olduğu ve hangi amaçlara hizmet ettiği de açıkça ve bariz olarak görülebilecektir.

ABD'ye gidip de, Başbakan Erdoğan'ı kastederek; "De-liğe süpürmeyin, kullanın." diyerek yalvaranlar olduğunda biz AKP Hükümetinin çok yanlış bir yolda olduğunu haykır-mış ve bu küçük düşürücü küstah yaklaşımları eleştirmiştik.

Taviz vermeyin, teslim olmayın başkent Ankara'nın jeopolitiğinden ayrılmayın dediğimizde; içinde bulunduğumuz coğrafyayı yeniden tanzim etmek için hazırlanmış olan Büyük Orta Doğu Projesine Eş Başkan olmakla övünmüş ve küresel angajmanlara girilmişti.

Dünyayı fellik fellik dolaşmakla güçlü olunmaz, başka başkentlerin taşeronluğunu yaparak da ayakta kalınmaz dediğimizde, sesimiz ne yazık ki hükûmet tarafından hiç işitilmemişti.

Uluslararası ilişkilerde dostluk değil karşılıklı çıkarlar geçerlidir ve reel politikanın da esası budur diye ikaz ettiğimiz de sözümüz dinlenmemişti.

Vatanımızda hergün şehit verilirken, etnik bölücülük gemi aزیya almışken, içeriye bakalım, sıfır sorun politikalarıyla kendimizi avutmamalım dediğimizde, ne yazık ki duyan da olmamıştı.

Adalet ve Kalkınma Partisinin yetersizlikleri ve başarısızlıklarının yanı sıra küresel alandan aldığı yardımların ve desteklerin de sonuna yaklaşıldığına dair emareler gittikçe güçlenmektedir.

Bundan dolayı Başbakan Erdoğan kendisini Orta Doğu coğrafyasına taşımakta, Lübnan'da Telekomu sattığı ailenin eteğine tutunmakta, ne gariptir ki, geçmişte çadır önlerin-

de bekletenlerden insan hakları ödülü olarak, daralan dış siyasetinde yeni alanlar açmaya çalışmaktadır.

AKP'nin, yücelttiği ve kendisini hasrettiği küresel dostları ve model ortakları eskisi gibi ilgi ve alaka göstermekten bugünlerde uzaklaşmaya başlamışlardır.

Eksen kaydı kaymadı tartışmalarıyla karanlık bir ortama giren AKP'nin, NATO kararlarına sessiz kalması da pek işe yaramamıştır.

Nitekim ABD'nin eski Ankara büyükelçisinin AKP'yi hedefine alan; "Şımdılar." sözüne karşılık bir açıklamayla cevap verilmiş, ancak geçtiğimiz günlerde bir AKP heyeti alalacele kendilerini anlatmak maksadıyla ABD'nin yolunu tutmaktan bir rahatsızlık duymamışlardır.

Unutulmamalıdır ki, ülkemizde görev yapmış yabancı bir büyükelçinin, böylesine bir yorum yapması haddi aşan bir ifadedir, kabul etmemiz ve onaylamamız asla söz konusu olmayacaktır.

Ayrıca medyada köşe tutmuş bazı kalem sahiplerinin, ABD'nin AKP'yle ilgili olumsuz ve karanlık niyetler taşıdığını ifade eden yaklaşımlarına da son dönemlerde sıklıkla tanık olunmuştur.

Kendisini ve ÷lkemizi böylesi bu çıkılmaz, aşağılanmaya sür÷kleyen sorumlu bellidir.

Tabiidir ki bu AKP hük÷metidir ve Başbakan Erdoğan'dan başkası değildir.

Bu kapsamda, yabancı bir ÷lkede faaliyet gösteren İnternet sitesinden yayımlanan ve herkesin bilgisine sunulan bilgileri dikkatle takip edeceğimizi, ancak dışarıdan yapılacak yönlendirme ve karartma niyetlerine de karşı duracağımızı ve iç politikayı tanzim etmeye çalışanlara fırsat veremeyeceğimizi bu vesileyle belirtmek istiyorum.

Bu son sanal ihbar ve bilgi sağanağı hakkında iktidar partisinin sağlıklı bir muhasebe yapması ve bundan sonraki yol haritasını yeniden belirlemesi ÷lkemiz ve siyasi hayatımız açısından çok yararlı olacaktır.

İç ve dış politika alanında iflas noktasına gelen AKP Hük÷meti artık aklını başına almalı, girdiği şaibeli ilişkiler ağından ve teslimiyetçi bakış açısından süratle kurtulmalıdır.

Milletimizi bölmekten ve ayırmaktan vazgeçmeli, devletimizin itibarını zedelemeyi gecikmeksizin bir kenara bırakmalıdır.

Vatandaşlarımızı kandırmaya ve gerçekleri çarpıtmaya da bir son vermeli ve bu zamana kadar yaptıklarından dolayı hukuk karşısında mutlaka hesap vereceğini hatırlanandan asla çıkarmamalıdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

07 ARALIK 2010

Muhterem Milletvekilleri,

Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Bu haftaki konuşmama başlarken hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz üzere, Peygamber Efendi'mizin sevgili torunu Hz Hüseyin'in ve yanındakilerin hicri 1371 yıl önce Kербela'da şehit edildiği Muharrem ayına girmiş bulunuyoruz.

İslam tarihi içinde, her Müslüman'ı derinden yaralayan; adalet, vicdan ve ahlak ölçüleriyle bağdaşmayan bu elim hadiseyi aradan geçen asırlar sonra bile, aynı keder ve acıyla anmayı sürdürmek hem insanlığın hem de inançlarımızın bir icabıdır.

Bu vesileyle bütün şehitlerimizi bir kez daha rahmetle anıyor ve bu ayda yapılacak ibadet, anma ve duaların Cenab-ı Allah katında kabul görmesini niyaz ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geride kalan hafta da, sonuçları itibarıyla çok yararlı ve faydalı olacağına inandığım ziyaretlere ve milletimizle kucaklaşmaya devam ettik.

Bu kapsamda Osmaniye il merkezi ve ilçelerinde, Hatay il merkezi ve ilçelerinde, İçel'in Tarsus ilçesinde değerli dava arkadaşlarımızla ve aziz vatandaşlarımızla bir araya geldik ve hasret giderdik.

Gittiğimiz vatan köşelerindeki Partimize mensup belediye başkanlarımızın çalışmalarını görme, bu zamana kadar yapılanlar hakkında yerinde bilgi alma fırsatımız oldu.

Ayrıca belediyelerimizin bazı tesislerinin açılışını gerçekleştirdik ve bazılarının da temel atma törenlerine iştirak ettik.

Ve kendileriyle bir kez daha iftihar ettik ve yörelerine yaptıkları hizmetlerden dolayı gurur duyduk.

Bu seyahatimizin işaret ettiği en çarpıcı netice ise milletimizin AKP'den umudunu kestiğini ve sorunlarının artık bu

iktidarla çözülemeyeceğine kesin kanaat getirdiğini ortaya çıkarmış olmasıdır.

Ucuz popülizm ve sanal başarı hikâyeleriyle ülkemiz içinden çıkılması zor bir alana girmiştir.

Yalan ve riyaya dayalı AKP politikaları artık ilgi ve destek görmemekte ve bir karşılılık da bulmamaktadır.

Sonu gelmeyen temelsiz ve içi boş vaatlerle çözümü sürekli ertelenen problemler, milletimizin kızgınlıklarını artırmış ve öfke duygularını kabartmıştır.

Çiftçilerimizin derdi büyümüş, esnafımızın şikâyetleri fazlaşmış, insanımızın cepleri boşalmış, evlerdeki hüznün katlanılmaz bir boyuta ulaşmıştır.

İşsiz kalmış kardeşlerimizin yanı sıra, bir gelir veya kazançtan mahrum hâlde çileyle hayatlarını sürdüren vatandaşlarımızın içler acısı hâli bizi en çok üzen olumsuzlukların başında gelmiştir.

Nitekim AKP'nin sekiz yıllık iktidarı sonucunda, hakkını teslim ve takdir edeceğimiz bir gelişmeye, zenginleşmeye ve refah artışına gittiğimiz yerlerde maalesef tesadüf edilememiştir.

Anlaşılan, AKP'nin istismardan ve mağduriyetten güç alan siyasi duruşu çatırdamaya yüz tutmuş ve milletimiz, bu zihniyetle arasına mesafe koymaya başlamıştır.

Gelişmeler bize iktidarın yorulduğunu, heyecanını ve dermanını tükettiğini kanıtlamaktadır.

AKP'nin yapacakları bitmiş, ufku kararmış ve bir kısır döngüye hapsolmuş durumdadır.

Kendisine oy veren AKP'li kardeşlerimin dahi gönlünden ve gündeminden hızla çıkan hükûmetin, bundan sonra ortaya koyacağı hayırlı bir icraatına, değerli çabasına şahit olmamız mümkün olmayacaktır.

Aziz millet iradesinin kendisine verdiği hükûmet etme fırsatını husumetleri artırarak ve cepheleşmeleri teşvik ederek yıpratın bugünkü iktidarın dinlenmesinin, yaptıklarıyla ya da yapamadıklarıyla ilgili siyasi bir muhasebe içine girmesinin zamanı gelmiştir.

İnancım odur ki, önümüzdeki yıl yapılacak olan milletvekiliği genel seçimleri bunun için değerli bir imkân sunacaktır ve bunu gerçekleştirecek olan büyük milletimizin eşsiz sağduyusu güvenebileceğimiz yegâne kudrettir.

Gerçekleştirdiğimiz ziyaretlerde, Milliyetçi Hareket Partisine yönelik bendini aşan bir sevginin ve hızla yayılan güven duygusunun varlığı bizleri hem sevindirmiş hem de yüreklendirmiştir.

İnşallah milletimiz bu sefer Partimizi tek başına iktidara taşıyacak ve huzuruna, rahatına, parasına ve

hayallerine verilen zararların karşılıksız kalmayacağını mutlaka gösterecektir.

AKP gidecek; bolluk ve bereket bizimle gelecektir.

AKP gidecek; sarsılan kardeşlik bağları tekrar sağlan-
laştırılacak ve birlikte yaşama kararlılığı Milliyetçi Hareket-
le birlikte kuvvetlenecektir.

Ve Üç Hilalin iktidar olmasıyla; teslimiyet, taviz, boyun
eğme, teröristle pazarlık, kriz ve kargaşa Allah'ın izniyle ke-
sinlikle son bulacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

3 Aralık tarihinde "Dünya Engelliler Günü"nü idrak ettik
ve engelli olmanın ortaya çıkardığı sorunlar üzerine daha
fazla düşünme imkânı bulduk.

Elbette engelli kardeşlerimizin önemli düzeyde sıkıntı-
ları ve problemleri olduğunu biliyoruz. Ve bunların aşılması
için samimi niyet ve istek taşıyoruz.

Özellikle Engelliler Gününde mesaj yayımlamakla, tö-
renler düzenleyerek plaket vermekle ve hatıra fotoğrafları
çektirmekle engelli vatandaşlarımızın sorunlarının bitme-
diğini ve azalmadığını görmek lazımdır.

Böylesi zamanlarda engellilerimizin hatırlanması, sevgi ve ilgi gösterilmesi yerindeyse de, bunları yılın tüm günlerine yaymak hepimizin sorumlulukları arasında olmalıdır.

Ya da engelli kardeşlerimize yönelik kanunlar çıkararak, belirli yılları, mesela 2005 yılını engelliler yılı ilan ederek ve sosyal sorumluluk kampanyaları ve şuraları düzenleyerek engelli kardeşlerimizin sorunlarını dindirmek mümkün değildir.

Bu sözlerimizden, yapılanları küçümsediğimiz sonucu da çıkarılmamalıdır.

Engelli kardeşlerimize tüm hayatları boyunca gösterilecek şefkat ve sevginin, onları normal birer insan olarak değerlendiren yaklaşımların her şeyden öncelikli ve önemli olduğunu düşünüyorum.

Asıl engelin bedende ya da zihinde değil; algıda, davranışta ve insanlık değerlerinden mahrum olmakla belirleneceğini bilmek gerekmektedir.

Engelli kardeşlerimizi en çok üzen ve rahatsız eden husus ise, karşılıklarına dikilen aşılmaz engeller olduğu açıktır.

Anaokulundan başlayarak; eğitim sürecinin her aşamasında, sosyal ve ekonomik ilişkilerinde, iş ve meslek hayatlarında engelli kardeşlerimizin muhatap oldukları zorlukları

aşmada yardımcı olmak, hepimizin hem insanî, hem de vicdani görevleri arasındadır.

Parti Programı'mızda da anlam ve karşılık bulduğu üzere; engelli kardeşlerimizin toplumla bütünleşmeleri, başkalarının yardımına muhtaç olmadan hayatlarını idame ettirebilmeleri için fiziki ve sosyal çevrenin oluşturduğu engellerin kaldırılması öncelikli amaçlarımız arasındadır.

İlave olarak, gerekli eğitim altyapısı ve teknolojik imkânların artırılması esas olacak şekilde, imar mevzuatının engelli kardeşlerimizi konu alan ilgili bölümlerinin de etkin biçimde uygulanması için azami çaba gösterilmelidir.

Engelli bakım hizmetlerinin üst düzeyde sağlanmasının yanı sıra, engeli bulunan kardeşlerimize işe yerleştirmede öncelik verilmesi ve gerekli araç ve gereç desteğinin sağlanması maksadıyla lazım gelen tedbirler biran önce alınmalıdır.

Biliyoruz ki, bugün kendisini sağlam gören her birey aslında bir engelli adaydır ve yarının herhangi birimize ne getireceğini yalnızca Cenab-ı Allah bilecektir.

Bu nedenle engelli kardeşlerimizle münasebetlerde, empati kurmak ve onların yerine kendimizi koymak sanıyorum en doğru davranışlardan birisi olacaktır.

Onların da seveceğini, heyecanlanacağını, üzüleceğini, özlem çekeceğini, bekleyeceğini, umut edeceğini, kırılacağını hiç unutmamız gerekmektedir.

Hiç kimse engelli olmayı tercih etmemiştir; ama engelli olmak da bir son ve ah vah edeceğimiz bir durum değildir.

Milletimizin eşit ve onurlu fertleri olarak engelli kardeşlerimizin, ülkemizin gelişmesi ve kalkınması yolunda çok değerli katkılar sağlayacağına inanıyorum.

Hepsinin yaşadıkları sorunların bilincindeyiz ve ihtiyaçlarının nelerden ibaret olduğunu takip ediyoruz ve gerekli notlarımızı şimdiden alıyoruz.

Bu vesileyle, tüm engelli kardeşlerimizin Engelliler Gününü bir kez daha kutluyor; muhatap oldukları hiçbir engelin huzurlarına, ümitlerine ve heveslerine mani olmamasını Yüce Allah'tan diliyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bir toplumda siyasi diyalog ve müzakere kanallarının açık olması; tartışma, konuşma ve uzlaşma süreçlerinin etkin işlenmesiyle güçlenecek ve medeni ilişkilerin kurulmasını ve yürümesini de sağlayacaktır.

Dinleme ve ikna etme de siyasetin vazgeçilmez bir öğesidir; bunlar olmadan siyasal ilişki tesis edilmesi, en azından pratikte mümkün değildir.

Elbette siyaset her şeyden önce kararlara katılmayı, fikir ve kanaat bildirmeyi gerektirir ve başkalarının da katılmasına tahammül gösterilmesi demektir.

Eğer siyasal tutumlar, davranışlar, talepler ve görüşler kısıtlı ve dar bir alanda kalır, bazı kesimlere kapalı olursa; bundan en başta demokrasi zarar görecektir ve yönetim denilen iktidara dayalı alan, bir avuç seçkin zümrenin kontrol ve hâkimiyeti altında bulunmaktan kurtulamayacaktır.

Çok şükür ki ülkemiz böyle bir durum ve geri bir sosyal form içinde değildir ve geniş siyasal katılımı bazı sorunları içinde barındırmasına rağmen gerçekleştirebilmiştir.

Bu süreçte Türk kadınının seçme ve seçilme hakkını elde etmesi ve kendisini ilgilendiren ya da ilgilendirebilecek süreçlere doğrudan doğruya dahil olması çok etkili olmuştur.

Nitekim 5 Aralık tarihinde kadınlara seçme ve seçilme hakkının verilmesinin 76. yıl dönümünü gururla kutlamış bulunuyoruz.

Bu iftihar edeceğimiz tarihî olay demokrasimiz açısından da bir milattır ve gururla sahipleneceğimiz en önemli hakkın doğumuna işaret eder.

Siyasetin cinsiyete saplanmış türevi ve kadınları dışlayan yorumu böylelikle ortadan kaldırılmış ve insan olmanın herkes için sağladığı eşit sorumluluk ve haklar kadın erkek ayrımına takılmadan sahiplerine kazandırılmıştır.

Bunun kolay olmadığı dönemin sosyal ve siyasal özellikleri dikkate alındığında daha iyi anlaşılacaktır.

Maalesef yüzyıllar içinde kadınların grup olarak kolektif bir kimliği oluşmamış; cinsiyete göre ayrılmış iptidai şartlar altında, yalnızca çocuk büyütmekten ve günlük işlerin kısır döngüsüne sıkışıp kalmaktan başka bir seçenekleri bulunmamıştır.

Takdir edersiniz ki cinsiyet farklılığına yapılan göndermeler gereklidir; ancak belirleyici ve tayin edici olmayacağı da açıktır.

İnsanlık artık kadınlar ya da erkekler olarak doğaları gereğince tasnife tabi tutulmayacakları bir geleceğe doğru gitmektedir. Bu kaçınılmazdır.

Böyle bir gelecekte, kadın ya da erkek tüm fertlerin, önceliklerinde veya deneyimlerinde cinsiyetlerine göre değil; bireyler olarak farklılaşacakları ve başta siyaset olmak üzere hayatın her alanına somut bireyler olarak ve eşit biçimde katılacakları fikrini taşıyorum.

Çok değil, Türk tarihinin yakın mazisine bile baktığımızda, gelecek diye öngördüklerimizin, geçmişimizin kutlu sayfalarında yer aldığına da şahit olmak mümkündür.

Yüzlerce yıl önce; kimi zaman hükümdar, kimi zaman da hakan olan eşinin yanında devlet yönetiminde söz sahibi olan ve eşitlik temeline göre bir sosyal ilişkinin içinde bulunan Türk kadının varlığını hepimiz biliyoruz.

Ayrıca bugün burada ve bu çağda bağımsız yaşıyorsak; cephede mermi taşıyan, cephe gerisinde yaralılara şifa dağıtan, tarlasında emek veren, geceleri çocuğunun beşiğini sallayan, dua eden, tespih çekerek şükreden, sevgi ve şefkati bakışlarından ve yüreğinden eksik etmeyen annelerimizin ve Türk kadınlarının sayesinde olduğunu unutmamız gerekir.

Millî Mücadele kahramanı Kara Fatma'nın, Aziziye Tabyasını yiğitçe savunan Nene Hatun'un, "Ben kadın olduğum hâlde ayakta duruyorum da, siz erkek olarak yerlerde sürünmekten utanmıyor musunuz?" diyerek adını Türk tarihine yazdıran elleri öpülesi Tayyar Rahmiye'nin ve Gaziantep'li Yirik Fatma'nın haklarını inanın bana ödeyemeyiz.

Adını burada daha saymadığım kahraman Türk kadınlarının, vatani için neleri göze aldıklarına saymakla yetişemeyiz, söylemekle bitiremeyiz.

İşte bu muhterem ve hürmetle yâd ettiğimiz analarımızdan sonra, seçme ve seçilme hakkı kadınlarımıza verilmiştir.

Bize göre Türk kadınının aldığı bu hak bir lütuf değildir, insan olmanın, eşit bir fert halinde yaşamasının mecburi sonucudur.

Dönem itibarıyla, bugünkü gelişmiş ülkelerin birçoğunda kadınların seçme ve seçilme hakkına sahip olmadığını düşündüğümüzde, ne kadar modern ve önemli bir reformun yerine getirildiği çok daha iyi anlaşılacaktır.

Yeni dönemin yerel ve küresel siyaset belirleyicileri arasında kadınların ve kadın haklarının büyük bir yeri vardır ve olacaktır.

Çok yönlü faktörlerin bileşkesinde gelişme gösteren siyasal ilişkiler ve siyasal temsil; kadınlar olmadan mesafe alamaz ve ilerleme kaydedemez.

Kabul etmeliyiz ki, kadın hakları, evrensel, bölünmez ve birbiriyle ilişki içinde olan insan hakları arasındadır. Bu itibarla, toplumsal, siyasal, kültürel bütün haklar alanını kuşatır.

Tabii olarak, kadın haklarını, tek başına ve yalıtılmış biçimde ele almamalıyız.

Bu hakların, ancak kadınları çevreleyen toplumsal, ekonomik ve siyasal şartların elverişli kılınmasıyla hayata geçirilebileceğinin de şuurunda olmalıyız.

Kadınların da erkeklerle birlikte, içinde yaşadıkları toplumun ve mensup oldukları Türk milletinin gelişmesi yolunda ellerinden geleni yapacaklarını biliyor ve buna canı gönülden inanıyorum.

Türk kadınının siyasal hayatta daha fazla etkin ve belirleyici olması için Parti olarak üzerimize düşen sorumlulukları yerine getireceğimizi de bildirmek istiyorum.

Seçme ve seçilme hakkının verilmesinin 76. yıl dönümünün vatanımızın her yöresindeki hanımefendilere hayırlı uğurlu olmasını diliyor, hepsini sevgi ve hürmetle selamlıyorum.

Değerli Milletvekilleri

Türkiye, AKP iktidarının siyasi ayak oyunları ve hamasi nutukları eşliğinde kritik ve sorunlu bir sürece adım adım sürüklenmiş bulunmaktadır.

İçeriğinin ne olduğu belirsiz olan ileri demokrasi sözlerinin, sahte özgürlük savunuculuğuyla birleşmesi gerçekleri tersyüz etmiş ve gizli kapaklı ilişki ve niyetlere sığınak olması bakımından da dikkat çekici olmuştur.

Kendini emniyete almak maksadıyla küresel çekim alanına fazlasıyla kapılan ve şimdije kadar aldığı dış destekle ülkemizde karşılaştığı sorunları aşmaya çalışan AKP Hükûmetinin, yolun sonuna yaklaştığı yaşanan gelişmelerle iyice netleşmiştir.

Avrupa Birliğiyle sarmaş dolaş olmanın ve ayakta kalmak için ABD'nin himmetine sığınmanın faturası AKP'nin önüne çıkmaya başlamıştır.

Uluslararası koalisyon ortaklarıyla arasına kara kediler girmeye başlayan iktidarın; köksüz, onursuz, şahsiyetsiz, ilkesiz ve haysiyetsiz siyaseti hem kendisini hem de ülkemizi tehlikelerle dolu bir maceranın içine itmiştir.

AKP'nin, sözde medeniyetler ittifakı denkleminde yer aldığı bağımlı değişken rolüyle, Büyük Orta Doğu Projesi kapsamında içine savrulduğu tuzaklar milletimizi zor ve sıkıntılarla dolu bir kısıka sokmuştur.

Başbakan Erdoğan; bir tarafta bölgemizde huzur, refah ve barış temennilerinde bulunurken; diğer tarafta kanlı küresel operasyonların uydusu ve taşeronu haline gelmesi; çelişkinin de ötesinde, göz göre göre düşülen tezgâhın ibretlik bir vesikası olmuştur.

Her fırsatta yabancı muhataplarına ülkemizi doğrudan ilgilendiren ve iç meselemiz olan konularla ilgili dert yanan,

muhalafeti şikâyet eden, hatta bir ara aldığı maaşın bile yetersizliğinden dem vuran bu zihniyetin, uluslararası alanda beğenilmek ve takdir görmek için neleri yaptığını, hangi tavizleri verdiğini herkes çok iyi bilmektedir.

Türk milletiyle asırlarca süren mücadelelerinden ve sonucunda aldıkları tarihî derslerden dolayı kin ve garaz yüklü olan çevreler, Başbakan'ın sızlanmalarını daha da tahrik etmişler, böylesi bir küçülmeyi ise demokratik gelişme adına olumlu bulma kurnazlığıyla tevil etmeye çalışmışlardır.

Başbakan Erdoğan, gittiği yabancı ülkelerde, ülkemize dönük eleştiri odaklı değerlendirmelerini fütursuzca yapmış, gösterilen her ilgiyi, sunulan her ödülü ve verilen her desteği bu şekilde duruş sergileyerek karşılıksız bırakmamıştır.

Bunun en son örneğini ise kendisine ikram edilen “Kadafi İnsan Hakları Ödülü” vesilesiyle yaptığı konuşmada görmek ve şahit olmak mümkün olmuştur.

Nitekim dünyanın neresinde olursa olsun, zulme, haksızlığa, hukuksuzluğa, adaletsizliğe karşı çıktığı ve sesini yükselttiği için ülkemizde de eleştiriye maruz kaldığını söyleyen Başbakan; vicdandan, ahlaktan ve dürüstlükten azade olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Zannedersiniz ki, ülkemiz zulüm taraftarıdır, haksızlıklardan ve adaletsizliklerden memnundur.

Yalnızca Recep Tayyip Erdoğan bundan istisnadır ve karşısında dikilen yersiz, mesnetsiz ve insanlık dışı engelleri aşmak için çaba göstermektedir.

Bu yalan ve iftirayla bezenmiş bulanık bakış açısının, milletimizi nasıl ilkel bir seviyeye düşürmeye uğraştığı bizim açımızdan bellidir ve bu bağlamda herhangi bir izah ve açıklamaya da mahal yoktur.

Pusuda bekleyen ve milletimizi yok etmek için uygun zemin kollayan küresel mihraklar, AKP'nin güçlenmesi uğruna emek ve mesai harcadığı iş birlikçi anlayıştan dolayı ümitlidirler ve devamını dilemektedirler.

Bu sürecin parolaları arasında da, bildiğiniz üzere, daha çok demokrasi, daha fazla özgürlük ve sözde barış hezeyanları şimdilik rakipsizdir.

Dışarıda haktan, hukuktan, adaletten, insanlıktan bahsederek Başbakan, içeride totaliter bir siyasetçi görüntüsü çizmekte, kendisine yapılan muhalefeti sindirmek için elinden geleni arkasına koymamaktadır.

Coplanan ve yerlerde süründürülen öğrenciler, haklarını aramaktan başka bir kaygısı olmayan işçilere yönelik sert müdahaleler, eğer gelişmiş bir demokrasinin göstergeleriye, diyebileceğimiz sadece olmaz olsun böyle demokrasi anlayışı olacaktır.

Ülkemiz artık kanunsuzluğun, asayişsizliğin, adaletsizliğin, tarafgirliğin, kaba kuvvetin, toplumsal suçların, en aşağılık cinayetlerin boy attığı bir yer hâline gelmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın yönettiği Türkiye manzarasında;

- Yalnızca “Yan baktın.” “Düz baktın.” gerekçeleriyle insanların birbirini katletmesine,
- Aile içi şiddet ve ayrılıkların körüklenmesine,
- Küçük çocukların, kadınların hunharca tecavüz ve taciz mağduru olmalarına,
- En ufak bir kıvılcımın toplumsal tansiyonu arttırmasına ve kavga ortamını tetiklemesine,
- Ve karşılıklı nefretlerin bilenmesine, sinirli ve asabi kişiliklerin çoğalmasına şahit olunmaktadır.

Suç ve suçlunun AKP'den sağladığı ikmal ve destek, toplumsal hayatı kargaşaya itmiş, iğrenç ve akıllara durgunluk veren insanlık dışı eğilimler bu dönemde dal budak vermiştir.

Buna rağmen, Başbakan Erdoğan'ın, suçun nüfusa oranı bakımından Türkiye'nin dünyanın en güvenilir, en emniyetli ülkelerinden birisi olduğunu iddia etmesi de, esasen bedeni burada, ruhu dışarıda olan birisinin karmaşık zihnini göstermesi bakımından ibretlik olmuştur.

Eğer bunlar bir sorunsal ki asla şüphemiz yoktur, o hâlde Başbakanın, yönettiği ülkenin gerçeklerinden bihaber olması daha ciddi ve ağır bir sorunun varlığına delalet etmektedir.

Anlaşıldığı kadarıyla dışarıya gide gele, ülke gündeminde ve asıl meselelerden uzaklaşmış ve kopmuştur.

Toplumsal yapı yangın yerine dönmüşken, her şeyin güllük gülistanlık olduğuna dönük propaganda yapılması; kendi dışındakileri bir şeyden anlamaz, kafası çalışmaz olarak gören işgüzar bir politikacının küstahlığıyla aynı anlama gelecektir.

Başbakan Erdoğan'ın eziyete uğrayanları, adaletsizlikleri ve dehşet verici vahşetleri görmesi için başka yerlere bakmasına gerek yoktur.

Her şey ortadadır ve aziz vatanımız AKP'yle birlikte kan ağlamaktadır.

Vicdanlar sızlamakta; analar, bacılar, babalar, çocuklar her yeni gün başlarına ne geleceğini bilemeden kaygı ve telaş içinde hayatlarını geçirmeye çalışmaktadır.

Hâl böyleyken, soyut ve hakkında kimsenin tam olarak malumat sahibi olmadığı kavramlarla, hükûmet tarafından milletimizin gözü boyanmakta ve asıl sorunlarının üstü örtülmeye uğraşmaktadır.

AKP Hükümetinin zaafı ve aymazlıkları, yetersizlikleri ve becerisizlikleri toplumsal güveni, karşılıklı iş birliği ve yardımlaşma duygularını köreltmış ve idam sehпасına koymuştur.

Manzara vahimdir, her yönüyle endişe ve utanç vericidir.

İşte böylesi bir karanlık Türkiye tablosu varken, Başbakan Erdoğan'ın yabancı ülkelerde demokrasi ve özgürlük savunucusu hâline gelmesi tek kelimeyle münafıklık alametidir.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP iktidarının uluslararası diyaloglarında ve irtibatlarında ülkemizi hakir gören, tenkit eden söz ya da davranışlarına biraz önce de değindiğim gibi, sıklıkla tanık olunmuştur.

Buradaki amaç destek ve yandaş bulmaktır, siyasi hasımlarına karşı mevzi genişletmektir.

Küresel toplantılarda muhataplarına yüz süren, sırnaşan, aman dileyen AKP zihniyetinin, sıra millî bir meselemize geldiğinden nasıl yüzünü buruşturduğunu ve oralı bile olmadığını biz iyi biliyoruz.

Nitekim Kıbrıs konusunda böyle olmuştur, Ermenistan'la normalleşme arayışları bu şekilde gerçekleşmiştir.

Kerkük ve Musul konularında benzer eğilimler görülmüştür.

Teröre karşı verilen sözde mücadele de bu çerçevede somutlaşmıştır.

AKP Hükûmeti ülkemizin millî konularını kendisine yük gibi görmüş ve ancak sömürge yönetimlerinde rastlayabileceğimiz bir çürümüşlüğe ve teslimiyetçi anlayışa prim vermiş ve siyasetinin öznesi yapmıştır.

Üstelik uluslararası toplantı ve konferans salonlarında, karanlık odalarda, ikili ilişkilerde sırtı sıvazlanarak eline tutuşturulan sözde çözüm reçeteleriyle; **"Sorun çözüyorum, ezberleri bozuyorum, ön alıyorum."** diyerek işi millî birliğimizi yıkmaya, Cumhuriyetimizi tahrip etmeye kadar götürmüştür.

Ülkemiz, AKP'yle birlikte, küresel politika tasarımcılarının, rejimleri yıkmak için oyunlar tertip edenlerin, haritaları değiştirmek için masa başında zehir kusanların âdeta operasyon merkezi haline gelmiş; hiç düşünmeyeceğimiz, aklımıza dahi gelmeyecek alçaklıklar ve zilletler iktidarın öncülüğünde açığa ve ortaya çıkmıştır.

Emin olun ki, AKP'nin millî ve ahlaki bir zihniyeti olmadığından dolayı, dışarıdaki dostlarıyla kol kola girerek

Ülkemizde evirmeyeceği dolap, kurmayacağı düzen, atmayacağı iftira ve almayacağı kara yoktur.

Bu kötü ve iğrenç manevraların bazılarına en başta Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz maruz kaldık ve hedef hâline geldik.

MHP'siz bir Meclisin yalnızca iktidarın gündeminde ve kafasında olmadığını elbette iyi biliyoruz.

AKP'nin bu şirretliğin feyzini, hangi mahfillerden aldığını basireti ve feraseti olan herkes bilmekte ve görmektedir.

AKP Hükûmeti, karşısında kimi tehdit ve engel görüyorsa, hemen dışarıdan çantasına özenle yerleştirilen ve üzeri demokratikleşmeyle ciro edilmiş açık çeki devreye sokmuş ve ülkemizi yabancı odakların iştahlı arzularına peşkeş çekmiştir.

İ siyasetimize Brüksel'i, Vashington'u, Erbil'i, Erivan'ı dâhil etmiş, bunlarla diz dize, yanak yanağa ülkemizin meselelerini konuşmuş, sırlarımızı hayâsızca servis etmiş ve özellikle muhalefeti gammazlamaktan bir an olsun çekinmemiştir.

Başbakan Erdoğan, gittiği ülkelerde, başta biz olmak üzere, muhalefet partilerinin, iktidarına karşı sözde çıkarıldığı zorlukları işşa ederek ve sözüm ona demokratikleşme yolundaki hazımsızlık gösterenleri kendi mayasına ve cibilliyetine uygun olarak ihbar etmeye tevessül ederek

seviyesizlikte nerelere kadar düşebileceğini acı bir şekilde gözler önüne sermiştir.

Bu itibarla, yabancı bir İnternet sitesinin en son yayınları kapsamında Başbakan Erdoğan ve yakın çalışma arkadaşlarıyla ilgili takındığımız tavrın ve duruşun bu zihniyet tarafından anlaşılmadığı ortaya çıkmıştır.

Nitekim gelişmeler ve iktidar partisinin görüşleri de bu yönde cereyan etmektedir.

Başbakan Erdoğan hâlâ, malum İnternet sitesinin yayınlarına itibar etmeyeceğimizi, AKP'yi ve kendisini buradan edineceğimiz bilgiler ışığında değerlendirmeyeceğimizi kafasına sokamamıştır.

Geçen hafta da söylediğimiz gibi, biz Adalet ve Kalkınma Partisini tanıyoruz, biliyoruz.

Bu nedenle hiç kimseden ve hiçbir yayın organından öğrenebileceğimiz, duyabileceğimiz yeni bir şey yoktur ve bu zamana kadar da olmamıştır.

Biz Recep Tayyip Erdoğan'ın ve yakın çalışma arkadaşlarının zor durumlarından faydalanacak kadar ve düştükleri zaman üzerlerine basarak geçecek kadar siyasi terbiyeden yoksun değiliz.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, çok eleştirsek de, milletimizin oylarıyla siyasi sorumluluk alan AKP Hükûmetini,

fırsatı ganimete çevirerek hedefimize almamız doğru olmayacaktır, milliyetçilik anlayışımızla da asla bağdaşmayacaktır.

Aynı tutum ve siyasi nezaketi, kararlı millî duruşu Başbakan'dan ve partisinden görmek bizim hakkımızdır ve bu konuda da rüşdünü ispatlama sırası kendilerindedir.

Ancak bugünkü iktidar kadrolarından, gelecek yılki seçimlerden sonra ihanete varan siyasi uygulamalarının, yolsuzluklarının, usulsüzlüklerinin hesabını milletimiz adına iki yakasına yapışarak sormak ve arkasından da Yüce Divana göndermek bizim boynumuzun borcu ve siyasi namusumuzun bir icabıdır. Bundan asla şüphe duyulmamalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan'ın kuşkulu, çelişkili ve şaibeli siyaseti, ülkemizi yeni açmaz ve sorunlarla yüz yüze bırakmış, özellikle uluslararası ilişkilerde itibarını sakatlayıcı bir işlev görmüştür.

Sıfır sorun söylemleriyle, Türkiye'nin bölgesinde güçlü ve sözü dinlenir bir ülke olacağı iddiaları sadece lafta kalmış ve iç politikaya da alet olmaktan öte bir anlam taşımamıştır.

Nitekim bu yılın başında, bölgemizin tüm ülkeleriyle saygın ve seviyeli ilişkiler sürdürmekten bahsederek aklına estiği gibi konuşmayı tercih eden Başbakan Erdoğan, füze kalkarıyla, ülkemizi gerilimli küresel sistemin ortasına özenle yerleştirmekte bir beis görmemiştir.

Özellikle İran'dan gelebilecek tehditlere karşı kalkan olan AKP Hükûmeti, İsrail'in de aralarında bulunduğu ülkeleri korumak için kendisine yapılan ricayı emir telakki etmiş ve gereğini de yerine getirmiştir.

Ancak değişik dönem ve zamanlarda Başbakan Erdoğan'ın İsrail'le olan kavgası ve bu ülkeye dönük sert sözleri hepimizin hatırındadır.

Şüphesiz İsrail yönetiminin Müslüman kardeşlerimize yönelik devlet terörü dünya durdukça kabul etmeyeceğimiz bir insanlık suçudur.

Filistinli kardeşlerimizin yıllardan beri maruz kaldıkları mezalimler yüreğimizi kanatmış ve bizleri de derinden üzmüştür.

Bizim bu konudaki samimiyetimizin ve içtenliğimizin ispata ihtiyacı yoktur ve yaşanan her acı kalplerimizi dağlamıştır.

Ancak Başbakan Erdoğan'ın, Orta Doğu sokaklarında meşhur olmak ve bu meseleyi ülkemizde istismar etmek

için İsrail düşmanlığını ileri bir aşamaya götürdüğü malumlarıdır.

Bu zihniyet öylesine kendisinden geçmiştir ki, geçtiğimiz günlerde Lübnan'da katil dediği İsrail'den hesap bile soraçağını ağzından kaçırmıştır.

Orta Doğu'da kendisine sultan denmesinden büyük keyif alan Başbakan, şuurunu kaybetmiş ve aklına ne geliyorsa Müslüman kardeşlerimizi aldatmak için sarfetmiştir.

Elbette beklentimiz Başbakanın, nasıl ve hangi yöntemlerle yapacağını şimdilik bilemediğimiz hesap sorma girişimini gecikmeksizin başlatmasıdır.

Ancak son gelişmeler, sahte diklenmelerle ve titrek bir kabadayılıkla İsrail'e kafa tutan Başbakanın hesap sormaktan kastının başka olduğunu göstermiştir.

İsrail'in Hayfa kentinde çıkan ve bizim de üzüldüğümüz orman yangını sonucunda, hemen bu ülkeye iki uçak gönderilmesinin, yıpranan ilişkilerin tekrar düzeltilmesi amacıyla matuf olduğu anlaşılmaktadır.

Neresi olursa olsun, elbette doğal bir afet sonucunda yaşanan dramlar ve facialar üzüntü vericidir ve imkânlar nispetinde yardımda bulunmak yerinde olacaktır.

Ancak AKP iktidarının İsrail karşıtlığı bu kadar yoğun ve aşırıyken, birden bire ilişkileri normalleştirmek adına adım atılması bizim açımızdan tuhaf bulunmuştur.

Nitekim Başbakan Erdoğan'ın Türkiye'den gönderdiği uçaklar İsrail'e ulaşmış, bunlardan birisine binen İsrail Başbakanı, AKP'nin uzattığı eli tutmuş ve üstü kapalı barışma teklifini kabul ederek iyi niyet temennisinde bulunmuştur.

Lübnan'da, İsrail'den hesap soracağını haykıran Başbakan Erdoğan, ülkemizden iki uçakla yangın söndürmeye koşmuş, bu iltifata mazhar girişimi sayesinde İsrail Başbakanının takdirini kazanmıştır.

"İsrail Hükûmetine, çok değil, yakın bir zaman içinde; zorba, korsan, katil, terörist, kural tanımaz, pervasız, sorumsuz, alçak, yalancı, hileci, zulüm eden, saldırgan, hukuk tanımaz, katliamcı" diyen kişinin ismi Recep Tayyip Erdoğan'dır.

İsrail'i lanetleyen, elinde kan olduğunu söyleyen, öldürmeyi, cinayeti iyi bildiklerini ifade eden de yine aynı kişidir.

İsrail'e bedel ödetmekten bahsedip, uçak göndererek ölüm döşegindeki ilişkilere can simidi atan da Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmuştur.

Bunu da insani ve İslami açıdan gerekçelendirmeye çalışan Başbakanın bu sözleri öteki yüzünü gizlemeye yetmeyecektir.

İsrail'deki orman yangınına insani yardım gönderilmesi son derece doğru ve yerindedir. Ancak eleştirdiğimiz nokta hükûmetin ikircikli ve tutarsız yaklaşımlarıdır.

Diğer taraftan Başbakanın kafa karışıklığı bunlarla da sınırlı değildir.

El uzatanın elini havada bırakmayacaklarını, adım atana adım atacaklarını, ama önce samimiyete bakacaklarını söyleyen Başbakan Erdoğan, İsrail'in özür dilemesi ve tazminat ödemesi gerektiğine de vurgu yapmıştır.

Görülmektedir ki, Başbakan Erdoğan daha önce şart olarak koştuğu; İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ambargoyu kaldırması gerekliliğini unutmuştur.

İşte AKP budur, istismarcı bir zihniyetin zavallı çırpınışları bunlardan ibarettir.

Gazze'de körüklenen ateşi dindirmeye gücü yetmeyen Başbakan Erdoğan, can havliyle işlerin sıkıştığını ve ters köşeye yatacağını anlayınca Hayfa'daki yangını söndürmek için seferber olmuştur.

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket Partisi olarak devlet yönetimini maskaralık hâline getiren, hafiflikleriyle değerini düşüren, milletimizin öz güvenini yaralayan, karışıklıktan ve belirsizlikten güç alarak, hamasetle ayakta durmaya çalışan bu iktidarın hakkından bir gün mutlaka geleceğimizden kimsenin şüphesi olmamalıdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

“ TBMM GRUP TOPLANTISINDA ”

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

28 ARALIK 2010

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınıımızın Kıymetli Temsilcileri,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama son günlerde artan şiddet ve tahrik yüklü gelişmelerden duyduğum rahatsızlığı belirterek başlamak istiyorum.

Bunlardan birincisi, terör örgütü yandaşlarının, İstanbul Başakşehir Şahintepe Mahallesi'nde bulunan Velibaba Cemevine saldırımlarıdır.

Cemevinin dış kısmında asılı olan Türk bayrağını tahrik unsuru sayarak taş ve sopalarla içeride bulunan kardeşlerimiz hedef alınmıştır.

Canice yapılan bu eylemin gerekçesi olarak da bayrağımızın işaret edilmesi, ülkemizin içine sürüklendiği vahim ortamı göstermesi bakımından ibretlik olmuştur.

Bölücülerin artık her millî değerden tahrik olmaları ve şiddete başvurmaları üzerine AKP Hükûmeti şapkasını önüne koyup mutlaka düşünelimdir.

Bu vesileyle söz konusu saldırıda yaralanan vatandaşlarımıza geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum, acil şifalar diliyorum. Saldırganların da bir an önce yakalanarak adalet önüne çıkarılmasını beklediğimi ifade etmek istiyorum.

Bir diğer konu ise, spor müsabakalarında artmaya başlayan şiddet eğilimleridir.

Ülkemizin değişik yörelerinde, sporun centilmenliğine ve rekabetine yakışmayan kavgâ görüntüleri tehlikeli gelişmelerin âdeta habercisi niteliğinde olmuştur.

Toplumun şiddet ve gerginlik sarmalına girmesi de endişe verici olayları tetikleme riskini taşımaktadır.

Bu itibarla, herkesi sağduyulu ve akliselim davranmaya davet ediyor; kavgadan ve tahammülsüzlüklerden arınmanın çok önemli olduğunu hatırlatmakta fayda görüyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Üç gün sonra, 2010 yılını geride bırakıp, yeni bir yıla adım atmış olacağız.

Parti olarak bu yılın son Meclis grup toplantısını da bugün gerçekleştiriyoruz.

2010 yılı, siyasetten ekonomiye, güvenlikten dış politikaya, ahlaki yozlaşmadan toplumsal huzur ve dayanışmaya, millî birlik ve bütünlüğe kadar uzanan her alanda bunalım ve çalkantılarla geçen karanlık bir yıl olmuştur.

Bu dönemde;

- Milletimiz için âdeta kader hâline gelen yoksulluk, işsizlik, açlık ve sefalet katlanılamaz boyutlara ulaşarak sürmüştü,
- Gelir dağılımındaki adaletsizlik ve uçurum giderek derinleşmişti,
- Üretim düşmüştü, yatırım durmuş, tarım ve hayvancılık çökmüştü,
- İşçi, memur, emekli, esnaf, çiftçi ve köylü çok ağır ekonomik sorunların altında ezilmişti.

2010 yılında;

- AKP'nin kurumsal markası hâline gelen yolsuzluk, vurgun ve talan hız kazanarak sürmüŝ,
- Kanunsuzluk ve asayişsizlik çığ gibi büyümüş,
- Türkiye hukuksuzlukların ve ahlaksızlıkların diyarı hâline gelmiştir.

AKP iktidarının samimiyetsizliği ve siyaset kurumunu yozlaŝtırmaları sonucu Türkiye'nin temel sorunlarının kalıcı çözümlere kavuşturulması, Türk milletinin beklentilerine cevap verilmesi ve yolsuzlukların üzerine etkili ve kararlı biçimde gidilmesi 2010 yılında da mümkün olmamıştır.

Türk toplumu cephelere bölünen, ortak millî ve manevi değerler etrafında çatışan, sosyal bünyesi ağır tahribata uğrayan hasarlı bir toplum olarak kendi kaderine terk edilmiştir.

Bu çerçevede üniversitelerde başörtüsü sorunu ve Alevi İslam inancını benimseyen kardeşlerimizin inanç ve kültürel temelli sorunları 2010 yılında da köklü ve kalıcı çözümlere kavuŝturulamamış, AKP'nin istismar amaçlı politikaları nedeniyle kanayan bir yara olarak ortada ve sürüncemede bırakılmıştır.

AKP döneminin millî bünyemizi, devlet ve toplum hayatımızı zehirleyen tahribatı ve devletin temel kurumlarını

siyasi etki altına almak için başlattığı yıpratma ve kuşatma kampanyası 2010 yılında da hız kesmeden sürmüştür.

Bu yılda yaşanan gelişmelerle Başbakan Erdoğan'ın ve hükûmetinin;

- Millî bilincin karartıldığı, bütün unsurlarıyla baskı altına alındığı, korkutulmuş ve sindirilmiş bir toplum düzeni ile,
- Adaletin teslim alınarak siyasi otoriteye tabi kılındığı, hukukun üstünlüğü yerine AKP hukuku ve vesayetinin hüküm sürdüğü AKP'lileştirilen bir devlet düzeni peşinde koştuğu bütün çıplaklığıyla açığa çıkmıştır.

AKP'nin dış politikası da, Türkiye'nin sürekli zemin kaybettiği karanlık bir hezimet ve iflas tablosu olarak belirginlik kazanmıştır.

- AB ile ilişkiler Kıbrıs ipoteğinden kurtarılamamış, tam üyeliğin nihai hedef olmaktan çıktığı sanal müzakerelere süreci içi boş bir hayal yolculuğu olarak oksijen çadırında suni teneffüsle beyhude yaşatılmaya çalışılmıştır.
- Erivan'ın peşinden koşan AKP Hükûmeti Ermenistan'la imzaladığı teslimiyet Protokollerini, Ermenistan

Anayasa Mahkemesinin Türkiye üzerindeki iddia ve taleplerinin hiçbirini etkilemediği yolunda aldığı karara rağmen, bunları onay için sevk ettiği TBMM'den çekmek cesaretini dahi gösterememiştir.

- İsrail'in insanlık dışı Mavi Marmara barbarlığı karşısında söylemleriyle mangalda kül bırakmayan AKP Hükûmeti, aradan geçen altı ay içinde İsrail'in Türkiye'yi tatmin edecek adım atmasını sağlayamamış, uluslararası camiayı bu yönde harekete geçirememiş ve bu ülkeyle savunma alanındaki işbirliğini hiçbir şey olmamış gibi sürdürmüştür.

Bunun yerine ilişkileri düzeltmek konusunda ricacı olmuş, kuru bir üzüntü beyanı ve tazminat karşılığında normal ilişkiler için İsrail'in peşinden koşmuştur.

- AKP Hükûmetinin ABD ile ilişkilerdeki ilkesiz ve teslimiyetçi tutumu 2010 yılında da devam etmiş, İran konusunda yaşanan görüş ayrılığı dışında, ilişkilerin temel niteliği değişmemiştir.
- Kıbrıs millî davamızın sokulduğu karanlık süreç 2010 yılında ağırlaşarak sürmüştür.
- AKP Hükûmetinin, Rumları ve Avrupa Birliğini tatmin için Türkiye ve Kıbrıs Türklüğünün Kıbrıs'tan tasfiye-

siyle sonuçlanacak gaflet politikalarında özde bir değişiklik yaşanmamıştır.

- AKP'nin vizyonsuz ve tutarsız dış politika anlayışı sonucu Türkiye Ermenistan'ın, Rumların ve İsrail'in peşinde koşan, ABD ve AB'nin dümen suyunda sürüklenen bir ülke konumuna düşürülmüştür.
- Füze kalkanı projesiyle İsrail, İran'a karşı korunmaya alınmış ve bu konuda da tam bir acziyet sergilenmiştir.

2010 yılı her anlamda unutulmayacak hazin olaylara ve gelişmelere sahne olduğundan dolayı, milletimizin hafızasından kolay kolay silinmeyecektir.

Bu bakımdan gelecekte bugünün tarihi yazıldığında, son günlerini yaşadığımız bu yılın ayrı bir önemde ve bağlamda ele alınacağından şüphe duymuyorum.

Gerçekten de Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının yaşadığı hayal kırıklıklarına ve tahribatlara koca bir yıl daha eklenmiş bulunmaktadır.

2010 yılı, Türkiye'nin sözde demokrasi ve özgürlük iddiaları altında hırpalandığı, temellerinin sarsıldığı, bölücülüğün hükümet eliyle zirve yaptığı karanlık bir döneme işaret etmektedir.

Türk milletine düşmanlıkta birleşenlerin, Türk devletine karşı öfkede buluşanların foyaları geride kalan aylarda bir bir açığa çıkmıştır.

Bu yılda da yıkım ekibi tam mesai çalışmış, hükûmetin fitneye gösterdiği tolerans en üst düzeye ulaşmıştır.

Millî kimliğimiz, üniter devlet yapımız, dilimiz ve Cumhuriyetimizin kurum ve kuralları AKP yönetimi altında ağır bir saldırıya uğramıştır.

Var olan tüm millî kabullerimiz bölücü güruhun taciz ve tahrikiyle sarsılmış; milletimiz sözde barış, özgürlük ve insan hakları maskesiyle boy gösteren alçakların hedefinde yer almıştır.

Türk devletinin hudut ve eşikleri teker teker aşılımış; geleceğimize çözülmesi güç olan düğüm üstüne düğüm atılmıştır.

Özellikle 12 Eylül Anayasa Referandumunun öncesinde ve sonrasında, AKP'nin safında arka arkaya dizilmiş olan kirlî niyet ve ittifak bariz bir şekilde kendisini göstermiş ve yarınlarımızı sakatlayacak hunhar girişimlerine hız vermişlerdir.

Türkiye ileri demokrasi fırtınasına böyle bir atmosferde tutulmuş, akıl hislere yenilmiş, sağduyu bozgunculuğa

teslim olmuş, şuur yılgınlık karşısında teslim bayrağını çekmiştir.

Türk milletinin etnik alt kimlikler bazında ayrılmasını dileyenler ve bütünlüğümüzü bozmak için iştah ve hevesle bekleyenler AKP'nin yaktığı fitne ateşinde ısınmışlar, güçlenmişler ve buradan harekete geçmişlerdir.

Türk'ü küçülten, hakir gören, şerefli mazisini lekeleyen, saklı kalmış kinlerini kusmak için fırsat kollayan kim varsa iktidarın pusulası bozuk bölücülük gemisine binmiş ve Başbakan Erdoğan'ın kaptanlığıyla dağılmayı sağlayacak yıldırımlar altında hızla mesafe almaya başlamışlardır.

Dağdaki cani AKP'yle birlikte umutlanmış, Türkiye'yi ortadan ikiye ayırmak için uygun zamanı bekleyenler bu iktidarla heyecanlanmışlardır.

Terörist elebaşısı Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığında huzura ermiş, Mondros Mütarekesinden 92 yıl sonra zımnen imzalanan İmralı mütarekesiyle devlet bu defada teröre boyun eğmiştir.

İnsaf, izan, merhamet ve millî duygulardan nasibini almamış olan AKP zihniyeti; deyim yerindeyse İmralı sahillerine beyaz bayrakla çıkararak, milletimizin haysiyetini iki paralık etmiştir.

Müebbet hapisle yatan eli kanlı katilin yattığı yerden taşeron örgütünü yönetmesine müsamaha gösterilmiş, avukatları aracılığıyla ve AKP'nin görevlendirdiği kimliği meçhul kişiler vasıtasıyla dağdaki ve şehirdeki uzantılarına mesajlar ve hain projeler ulaştırılmıştır.

Egemenlik haklarına sahip Türk devleti, kendi cezaevinde yatan bir mahkûmun tehditlerine maruz kalmış, ancak hükûmet bunu üstüne almayarak her defasında topu devlete atmıştır.

Biz İmralı canavarıyla yapılan görüşmeleri deşifre ettiğimizde, öfke nöbetlerine kapılan Başbakan bizi şerefsizlikle itham ederek bu iddiamızı reddetmişti.

Ancak bugün kimin şerefli, kimin şerefsiz olduğu artık ayan beyan ortaya çıkmış ve muhataplarının alnına nesillerinden bile çıkmayacak kara bir leke olarak kazanmıştır.

Ne var ki hiçbir mazeret ve gerekçe hükûmetin ihanete kol kanat gerdiği gerçeğini değiştiremeyecek; yapılan sinsi görüşmeleri, karanlık planları, milletimizi mahvetmeye dönük rezil oyunları bertaraf edemeyecektir.

Her şey gün gibi ortadadır.

AKP, İmralı ve Kandil arasındaki iletişimi sağlamış, siyasetteki bölücü mihrakların rahatça at oynatmalarına ve cüretkâr olmalarına zemin hazırlamıştır.

Yeni Anayasa vaatleriyle bölücülüğe ümit verilmiş, umutlar tazelenmiş ve bin yıllık kardeşliğimiz sözde demokrasi rüzgârının yaydığı dumanla soluk alamaz hâle getirilmiştir.

Eğer bugün vatanımızın bir bölümü özerklik zırvalarına konu oluyorsa, ana dilde eğitim taleplerindeki ısrarlar çığırından çıkıyorsa bilinmelidir ki bunun tek sorumlusu Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmetinden başkası değildir.

İhanet projelerinin konuşulmasını çok seslilik ve demokrasi icabı olarak gören ilkel ve çürümüş siyasi iktidar, bölücülüğün dinamitlerini yurdumuzun her yanına özenle yerleştirmekten zerre kadar utanç ve vicdan azabı duymamıştır.

AKP'yle birlikte çirkefliğin adı dik duruş, ikiyüzlülüğün adı bariyerleri yıkmak, tavizin adı tabuları kırmak ve sırnaşmanın adı ise ezberleri bozmak olmuştur.

Böylesi bir yönetim anlayışının; İmralı'dan çıkan hıyanet projelerine, iğrenç tekliflere gözü ve dikkatinin kapalı olması da eşyanın tabiatına son derece uygundur.

Bakınız, son günlerde ayrı bayrak, farklı dil ve semboller ve özerk bir yönetim modelini içeriğine alan hıyanet projesi Diyarbakır'da bir grup sözde aydın, gazeteci ve bölücülüğün

siyasetteki temsilcileri tarafından ele alınmış ve taslak kamuoyuna ulaştırılmıştır.

Bu tehlikeli projeler ne yenidir ne de ilk defa açığa çıkmaktadır.

Daha önce de benzer görüşler kanlı terörün uzantıları ve onlara yardım ve yataklık yapan köksüz bazı sözde aydın zevat tarafından dile getirilmiştir.

Türk milletinin sabrını ve tahammül sınırını zorlayan bu yüzlerin ve fikirlerin son dönemlerde, özellikle yıkım projesiyle daha da cesaretlendiği hepimizin bildiği gerçekler arasındadır.

Başbakan Erdoğan'ın mihmandarlığında başlatılan demokratik açılım denilen yıkım projesi Türkiye'yi sonunda uçurumun kenarına kadar getirmiştir.

Terör biterse bizimde biteceğimiz kehanetinde bulunan ve bizimde kendisi hakkında yeterli bilgiye sahip olduğumuz İçişleri Bakanı yıkımın ilk adımını 1 Ağustos 2009 tarihinde, Gölbaşı'ndaki Polis Akademisinde gerçekleştirilen toplantı ile atmıştı.

2009 yılının Kasım ayında da Meclis Genel Kurulunda yaptığı konuşmada yıkım projesinin bir anlam ifade etmeyen ve bütünlükten uzak amaçlarını sıralamıştı.

Sözüm ona, yıllardır devam eden terörün sonlandırılması, temel hak ve özgürlükler alanının genişletilmesi ve birlik ve dirliğimizin pekiştirilmesi amacıyla PKK açılımını başlattıklarını ifade etmişti.

Bugün anlaşılmaktadır ki, bu kafa yapısının terörün bitmesinden anladığı güçlenmesidir.

Temel hak ve özgürlüklerin gelişmesinden muradı, bölücülüğün kuvvetlenmesi ve dağılmayı sağlayacak dinamikleri harekete geçirmesidir.

Birlik ve dirliğimizin pekiştirilmesinden beklentisi de; Türkiye'nin kardeş kanı dökme aşamasına gelmesidir.

Nitekim gelişmeler ve bir yılı aşkındır inatla sürdürülen PKK açılımının ortaya çıkardığı gerçekler bize başka bir fikir vermemiştir.

PKK açılımının üniter yapımıza kastedecek eğilimlere pirim vermesi ve millî bütünlüğümüzü bozmak için pusuda bekleyenlere âdeta çağrıda bulunması, Türkiye'yi yıkımın alacakaranlık ortamına sürüklemiştir.

Yine Damat Ferit kabinelerinin iç işleri bakanlarını aratmayan bir zihniyete sahip ilgili koordinatör bakan; geçtiğimiz yıl açılım sürecinin iki somut sonucunun gerçekleşeceğinden bahsetmişti.

Bunlardan birincisi terörün sonlandırılması ya da minimum seviyeye indirilmesi; diğeri de demokrasi standartlarının yükseltilmesidir.

Ne var ki bugün geldiğimiz bu aşamada, bölücü terör devletle pazarlık yapar hâle gelmiş ve demokrasi zedelenmiştir. İşte Polis Akademisinden sonra ülkemizin geldiği manzaranın özeti kısaca budur.

Açıkça itiraf ve kabul etmek lazımdır ki, AKP'nin sözde demokratik açılımı iflas etmiş ve vatanımızı yıkım selinin çamurları altında bırakmıştır.

Demokratik açılım peşinde koşan iktidar partisi, teröre kollarını açmış ve sarmaş dolaş bir şekilde Türkiye'yi çö-kertmek amacıyla el birliği yapmışlardır.

Bu kapsamda, partimizi zan ve töhmet altında bırakarak; "Terör biterse MHP de biter, ekmeği suyu bu (!)" diye nite-lendiren çürümüş zihniyetlere diyebileceğim şimdilik şudur:

Milliyetçi Hareket Partisi, kandan, karışıklıktan ve kav-gadan beslenen ve bunların artmasını isteyen bir çarpık an-layışa hiçbir zaman sahip olmamıştır.

Aksine iftiraları atanlar mahşeri vicdanda mahkûm olacaklar ve yalpalayıp düşmekten başka bir sonları olmayacaktır.

Sözümüz kardeşliğe, birliğe ve dirliğe yöneliktir.

Amacımız Türk milletinin bağımsız yaşaması, huzurlu olması ve sonsuza kadar son vatanında var olmasıdır.

Bunun hilafına, bize gıybette bulunanlar müfteridir ve kötü niyetlerine esir olanlardır.

Bizim ekmeğimiz de, suyumuz da Türk'tür, Türkçedir, Türk tarihidir ve Türk milletine ait olan her değerdir.

Bunun dışında, terörün ekmeğimiz ve suyumuz olduğuna dönük hayâsızca iftira atanlar; önce ekmeğini yediği, suyunu içtiği Türk vatanına ve Türk milletine yönelik ihanet girişimlerinin hesabını vermelidirler ve sonra da yüzleri kalsın bize laf yetiştirmeye çalışmalıdırlar.

PKK açılımının koordinatörlüğü ve en hararetli militanlığını yapan bu şahsın da Yüce Divana gitmesi artık kaçınılmazdır.

Bu da inşallah Milliyetçi Harekete nasip olacaktır ve adaletin terazisi herkese hak ettiği dersi verecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Gündemi en üst sırada meşgul eden ve ülkemizi karanlık bir meçhule götürecektir olan "demokratik özerk Kürdistan" zırvası yalnızca bir avuç kendini bilmez çalışması ya da hazırladığı taslak değildir.

Türkiye'nin yönetim yapısını değiştirmek ve Türk milletini ortadan ikiye yarmak için fikir ve eylem birliği içinde olanların pis bir tuzağıdır.

Ve şüphesiz sütre gerisinde Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmeti bulunmaktadır.

Egemen Türk devletinin cezaevinde yatan müebbet ceza almış bölücü bir mahkûm, eğer Türkiye'nin bölünmesine ve ayrılmasına dönük projelerini, fikirlerini dışarıdaki yandaşlarına, terör örgütüne ve taraftarlarına ulaştırabiliyorsa burada aklımıza iki şey gelmektedir.

Ya muazzam bir güvenlik ve kontrol zafiyeti vardır ve bundan faydalanan İmralı canavarı dışarıyı yönlendirmektedir.

Ya da çok ciddi bir hükûmet operasyonu vardır ve terör örgütü elebaşısı suflörlük yapmaktadır.

Zira aklımıza başkaca üçüncü bir şık gelmemektedir.

İmralı'dan hain projelerin dışarıya çıkmasına müsama-
ha gösteriliyorsa, devletin ve milletin bölünmez bütün-
lüğü beka düzeyinde tehlikelere atılıyorsa, o zaman AKP
Hükûmetinin Türkiye Cumhuriyeti'ni bildirimsiz feshetmek
gibi bir niyeti olduğu ortaya çıkacaktır.

Burada cevabını merakla beklediğimiz sorularımız şun-
lar olacaktır:

Dünyada, egemenlik haklarını kullanan hangi devlet,
kendisini yıkacak ve yok edecek girişimlere müsaade ede-
bilir mi?

Veya yönetim yapısını değiştirmeyi amaçlayan, milleti-
nin bütünlüğünü bozmayı hedefleyen ve bayrağını indirme-
yi aklından geçiren mihrakların faaliyetlerine açıkça izin ve
fırsat vermesi mümkün müdür?

Bugün, en geri ve devlet geleneği hiç olmayan bir ülkeye
gitseniz dahi bu sorulara sorumluluk mertebesinde olumlu
cevap verebilecek kişilerle karşılaşamazsınız.

O zaman binlerce yıllık devlet geleneğine sahip Türk
devletinin bugünkü içler acısı hâlinin vebali kimin üzerinde
olacaktır?

Şehirlerinde, sokaklarında, caddelerinde, konferans sa-
lonlarında ve dağlarında kendisini yıkmayı amaçlayan eli
kanlı katillere, demokrasi havarisi olan fitne zihniyetlere

müsaade etmenin, hoşgörmenin ve siyasete kazandırmaya çalışmanın hesabını iki cihanda kimler, nasıl verecektir?

Lütfen dikkat ediniz değerli arkadaşlarım, Türk devletinin kudreti bugün ayağa düşürülmüş ve itibarı yerlere batırılmıştır.

Şayet bugün cezaevinde yatan bir hainin projeleri salonlara ulaşıyorsa, ülkenin parçalanmasının fikir egzersizleri yapılıyorsa ve bu salonlardan virüs yayılıyorsa bundan birinci derecede sorumlu, devleti bu hâle düşüren siyasi iktidar olacaktır.

Bu kapsamda, bugün Türkiye'yi geren ve tehditlerle dolu bir sürece girmesine neden olan hıyanetin cesaretlendiricisi Adalet ve Kalkınma Partisidir.

Proje mimarı ABD'dir, taşeronlar Kandil'dedir, uygulayıcısı ise Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Ülkemiz üzerinde "Ameliyat yaptırtmam (!)" diyen Başbakan, esasen cerrah olarak eline körleştirdiği demokrasi bıçağı ile paslandığı özgürlük neşterini almış ve Türk'e dair ne varsa kesmiş ve kanatmıştır.

Bundan zerre kadar da rahatsızlık duymamış ve yüreği sızlamamıştır.

Çok değil, daha bir yıl önce Habur'daki aşâğılık terörist karşılama törenlerini "umut verici gelişmeler (!)" olarak yorumlayan Başbakan Erdoğan'dan başkası değildir.

Bununla birlikte teröristlerin "Pişman değiliz." demelerine rağmen, Ceza Kanunu'nun pişmanlık hükümlerini uygulatan da Başbakan Erdoğan'ın başkanı olduğu AKP Hükûmetidir.

Türkiye bugünkü bölücülük çıkmazına ve devlete, millette meydan okuyan küstahlıklara aşama aşama getirilmiş; geçmişteki söz ve açıklamalar âdeta yaşadığımız bunalımın habercisi niteliğinde olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün beyanları, hazırlıkları ve çalışmaları ülkemizi tartışmaların ve kaosun içine çekmiştir.

Mesela, 2005 yılı Nisan ayında Norveç seyahatinde Başbakan Erdoğan Kürt sorununu sanal olarak tanımlamıştır.

2005 yılının Ağustos ayında da bu defa da Diyarbakır'da; Kürt sorununu demokratikleşme sorunu olarak gördüğünü ifade ederek, kısa zaman içinde sürekli çark eden ve fikir değiştiren bir kişi olduğunu göstermiştir.

Bugün de Başbakan Erdoğan, "Kürt sorununu savunuyorum ve savunmaya devam edeceğim !" demiştir.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül de, 2008 yılının Mart ayında, Kürt sorunu Türkiye'nin sorunudur, diyerek içinden çıktığı partisinin genel başkanıyla aynı noktada buluşmuştur.

Bu değerlendirme hataları, zihin bulanıklıkları ve farklılıklara yoğun vurgu Türkiye'de bölücülüğün ateşini yükseltmiş; Türk milletinin eşit ve onurlu bir kesiminin kendisini ayrı bir yerde konumlandırmasına yol açmıştır.

Açıkça söylemeliyim ki, Türkiye'de bir Kürt sorunu değil, terör ve bölücülük sorunu vardır.

Esas itibarıyla Kürt sorunu demek bir yönüyle, Türk milletini oluşturan bir kısım vatandaşlarımızın sorun olduklarını ikrar anlamına gelecektir.

Böylesi bir düşüncenin kaynağında; küresel alandan sipariş edilen görüşlerin belirleyici olduğu anlaşılmaktadır.

Hatta Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün 2009 yılının Temmuz ayında yaptığı; "sorunu kendi inisiyatifimizle çözmezsek başkalarının bunu istismar edeceğine" dönük açıklamaları da bu çerçevedeki tespitimizi güçlendirmiştir.

Burada aklımıza, kim ya da kimlerin AKP Hükümetini sıktığı ve politikalarını yönlendirdiği hususu gelmektedir.

Anlaşıldığı kadarıyla, 22 Temmuz 2009 tarihinde kurdelesini kesilerek açılışı yapılan, 1 Ağustos 2009 günü Polis Akademisindeki toplantıyla da faaliyete geçen yıkım projesinin arkasında çirkin bir koalisyon vardır ve bu orta oyununda figüranlık AKP'ye düşmüştür.

Özellikle, ABD Başkanı Obama'nın 6 Nisan 2009 tarihinde TBMM Genel Kurulunda yaptığı konuşmayı takip eden süre içinde hem PKK açılımına hem de Ermeni'lerle mutabakat arayışlarına hız verilmesi bir tesadüf olarak görülmemelidir.

Maalesef Türk milleti yıkım sürecinin öncesinde ve sonrasında, devlet ve hükümet sorumluluğunu üstlenenler tarafından dile getirilen hamasi ve içi boş sözlere birçok defa şahit olmuştur.

Bunlar arasında;

- “Önümüzdeki günlerde çok iyi şeyler olacak !”
- “Mutlaka halledilmeli.”
- “Çok ümitliyim.”
- “Geleceğe dair umudumuz arttı.”
- “Başımızı kuma gömmeyelim, gerçeklere bakalım.”
- “Yolumuza devam edeceğiz.”

- "Kararlılığımız sürecektir"
- "Demiyoruz ki bizim her söylediğimiz doğrudur."
- "Geri adım atmayacağız. Taviz vermeyeceğiz."
- "Her adımı cesaretle atacağız."
- "Türkiye kendi meselelerini kendi halledecektir."
- "Gelişmeleri dikkatli şekilde takip edeceğiz."
- "Sil baştan yaparız."
- "Bugün iyi bir noktadayız."

Söz ve ifadelerine sıklıkla rastlanmıştır.

AKP Hükûmetinin dışarıdan ısmarlamayla yürüttüğü ihanet projesinin, Kürt sorununa indirgenmesi ayıptır, hezeyandır ve zırvadır.

Başbakan Erdoğan'ın, Türk milletini 36'ya ayırarak nasıl birleştireceğini uçağa binmekten vakit bulursa izah etmesinde çok fayda olacaktır.

Farklılıkları tanımlayarak, birlik ruhunu nasıl sağlayacaklarını da belirtmesinde yarar vardır.

Başbakan Erdoğan'ın alt kimlikleri, kurulmuş plak gibi sürekli sayıp, arkasından da Kürt sorununu dile getirmesi ve peşinde de tek millet var demesi çelişkidir ve hiçbir anlam ifade etmeyecektir.

Siyasi kararlarında bir öyle bir böyle hareket eden, sabah kalkarken başka, akşam yatarken bir başka konuşan Başbakan Erdoğan'ın, birbiriyle uyumsuz yaklaşımlarını aziz milletimiz çok iyi bilmektedir.

En başta Türkçe ilgili sözleri ve düşünceleri samimiyetten yoksundur, siyasi ikiyüzlülüğünün apaçık göstergesidir.

TRT'nin bir kanalını yerel dile tahsis eden ve kamusal alana devlet eliyle çıkmasını sağlayan hükûmetin başında Başbakan Erdoğan vardır.

Yine Türkçe dışındaki bir dilin öğrenilmesi için kurslar açan, üniversitelerde enstitüler kuran hükûmetin başkanı Başbakan Erdoğan'dır.

Dilsel, kimliksel, kültürel hak talepleri üniter yapıyı daraltmaz diyen de yine Başbakan Erdoğan olmuştur.

Türkçenin dışındaki dillerin yayılması ve kamusal alana çıkması konusunda bizatihi kendi çabaları inkâr edilemez bir boyuttadır.

Ancak bugün, Başbakan Erdoğan'ın kalkıp da dilimiz tek-tir demesi abestir, aldatmadır ve Türk milletini kandırmaktan başka bir manaya gelmeyecektir.

Türkçeyi milletimizin dili olarak gören bir anlayış, Türk milletine ve onun değerlerine zarar vermez, aleyhine politika üretmez.

Ana dil düzeyinde kalması gereken ve mahallî ölçekte kullanılan bir dilin yayılması ve neredeyse eğitim dili hâline gelmesi için düzenlenen çabalara zımnen destek vermez.

Eğer Başbakan ilkel bir kavmiyetçi körlüğüyle meselelere bakmasaydı, dilin olduğu yerde milletin, milletin olduğu yerde de milliyetçiliğin olacağını mutlaka idrak ederdi.

Ancak bunları fark etmeden millî devlet anlayışımızı arkadan hançerleyen hükûmetin ismi Adalet ve Kalkınma Partisi olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın yürüttüğü yıkım projesi sayesinde, Türk ve Türkçeye dair ne varsa tartışılmış, milliyetçilik ve milletini sevme, bu kafa yapısına göre ırkçılıkla suçlanmıştır.

Meclisteki en son 26 Aralık 2010 tarihli konuşmasında da kendisi ibretlik ve sonunun nereye varacağını tahmin etmediği talihsiz ve acı bir kıyaslama yapmıştır.

Kürtçülüğe karşı olduğu kadar, Türkçülüğe da karşı olduğunu söyleyen Recep Tayyip Erdoğan'a hatırlatmak isterim ki;

Karşı olduğun Türkçülük hiçbir zaman bölücü ve ayırıcı bir yanlışa düşmemiştir

Kan dökmek ve bölünmek için dağlara çıkmamıştır.

İrkçılıktan uzak kalmış, birleştirici ve bütünleştiricilikten ödün vermemiştir.

Zaten farklı bir durum olsaydı, emin ol ki sen bugün Başbakan olamazdın.

Sen "Türkçülüğün Esasları"nı yazan rahmetli Ziya Gökalp'in şiirini okuduğundan dolayı kısa süreli cezaevine girdin. Sonra da bu mağduriyeti siyasi hayatın boyunca hep kullandın.

İstismar ettin, Türklükle ilgili her değeri fütursuzca karşına aldın.

Bu büyük milletin isminin Türk olduğunu hep ihmal ettin, görmezden geldin.

Şimdi de Türkçülükle, Kürtçülüğü karşı karşıya getirmek amacıyla yeni bir oyun oynamak için harekete geçtin.

Acaba aklının bir köşesinde Türklerle Kürtlerin çatışması için bir niyet mi taşıyorsun?

Biz bu tuzağa düşmeyeceğiz, birlik ve bütünlüğümüzü her şart altında savunacağız.

Bin yıllık kardeşlik hukukunu koruyacağız. Bozulmasına müsaade etmeyeceğiz.

Türklük sahipsiz değildir, Türk milleti yalnız değildir.

Yörüklerin, Türkmenlerin mahzun olmadığını herkes görecektir.

Asırları aşmış gelen Türk milletinin etnik alt öbeklere ayrılmasına, dağılmasına, uflanmasına izin vermeyeceğiz.

“Ne mutlu Türk'üm diyene !” haykırışını her fırsatta dilendireceğiz ve bu tarihî kararlılığı çocuklarımıza ve gelecek nesillere öğretmeye sonuna kadar devam edeceğiz.

Bilinmelidir ki hiçbir güç aziz Türk milletini kavgaya, çatışmaya, kaosa ve kargaşaya sürükleyemeyecektir. Başbakan Erdoğan'ın çabaları beyhudedir, girişimleri nafilidir.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan'ın 2011 Yılı Bütçe Kanunu'yla ilgili son görüşmelerde dile getirdiği bazı sözleri kendisi açısından bir gelişme olsa da, sanaldır, dönemseldir ve günü kurtarmaya dönük stratejik bir hamledir.

Bununla birlikte, bu konuşmayı, 12 Ağustos 2005'te Diyarbakır'da Recep Tayyip Erdoğan olarak yaptığı bölücülere cesaret veren konuşmaya, 26 Aralık 2010'da Ankara'dan Başbakan sıfatıyla verdiği cevap olarak görmeyi umut ediyoruz.

Başbakan Erdoğan'ın ümit ettiğimiz gibi gerçekleri görerek hatadan dönme iradesini taşıyıp taşımadığını, bunun Anayasa'nın değişmez üç maddesine sadakatin ifadesi ve terörle etkili mücadele için verilmiş bir söz olup olmadığını şüphesiz yaşanacak gelişmeler gösterecektir.

Başbakanın bu konudaki dürüstlük ve samimiyet sınavından geçmesi için önümüzdeki dönemde mihenk taşı niteliğindeki şu dokuz ana hususun gereğinin yerine getirilmesini zorunlu görüyoruz.

1. Millî devlet olarak üniter siyasi yapıda kurulmuş Cumhuriyetin temellerinin hiçbir şekilde sulandırılmayacağı ve Anayasa'nın ilk üç maddesinde ifadesini bulan ilkelere sadık kalınacağı tereddüde ve farklı yorumlara mahal bırakmayacak şekilde Başbakan tarafından ortaya konulmalıdır.

2. Başbakan, Türk milletini 36 etnik grup olarak tasnif etmekten ve Türkiyelilik kavramının Türk millî kimliği yerine geçmesi ısrarından artık vazgeçmek durumundadır.

3. Türkçenin sadece resmî dil değil, aynı zamanda eğitim dili olduğunu, bu nedenle Türkçeden başka ikinci dil isteklerinin Türk Millî Eğitim sistemi içine sokulmasının kabul edilemeyeceğini açıkça söylemelidir.

4. 12 Haziran 2011'de yapılması beklenen seçimler sonrası yeni Anayasa ile PKK'nın millî kimlik, dil ve yönetim taleplerinin karşılanmayacağını şimdiden ilan etmelidir.

5. İmralı ile yürütülen pazarlık ve müzakere sürecini derhâl kesmeli, teröristbaşının İmralı'dan örgütü yönetmesi önlenmelidir.

6. Başlattığı PKK açılımının tarihî bir hata olduğunu anlayarak bunu sonlandırmalıdır.

7. Barzani ve Talabani'nin peşinden sürüklenerek bunlara Türkiye'nin sorunları hakkında bilirkşi ve arabulucu gibi söz söyleme imkânı vermekten vazgeçmelidir.

8. Terörle etkili mücadele için siyasi kararlılık sergilemeli, PKK unsurlarını barındıran Barzani'ye karşı ekonomik ve askerî yaptırımlar içeren etkili bir caydırıcılık stratejisini derhâl uygulamaya koymalı Türkiye içindeki ve Irak'ın kuzeyindeki PKK terör yuvalarına karşı etkili askeri önlemlerin önünü açmalıdır.

9. 1 Ağustos 2009'da Polis Akademisinde Türkiye için en uygun bölünme modellerini tartışmaya açan ve bu süreci bölünme eşliğine kadar getiren PKK açılımı sürecinin koordinatörü İçişleri Bakanının da bulunduğu makamda bir gün

dahi durmayarak hemen istifa etmesi ya da görevinden alınması gerekmektedir.

Ancak buna rağmen Başbakanın sicili ve niyeti bölücülükle mücadele etmeye yeterli değildir, kâfi de gelmeyecektir.

Yakın zaman içinde, özerklikle ilgili fitnenin ortaya çıkmasından uzun bir süre suskun kalan Başbakan Erdoğan'ın, gerçek yüzünü gören milletimizin ve AKP'ye oy veren kardeşlerimizin desteklerini azaltması üzerine ve sanki bir yerlerden de talimat almışçasına Bütçe görüşmelerinin son gününde konunun üzerine atlaması inandırıcı değildir.

Bu vesileyle sarf ettiği sözleri, kararlılık duruşları, hiçbir gerçeği gizlemeye de yetmeyecektir.

Bu konuda 21 Aralık 2010 tarihinde yaptığımız yazılı basın açıklaması Milliyetçi Hareketin nerede durduğunu, bu tahriklerin sürmesi hâlinde ne yapacağını bütün açıklığıyla dosta ve düşmana ilan etmiştir.

Bu açıklamamızda Türkiye'nin varlığına kastetmeyi amaçlayan hain tahrikler ve girişimler gemi azıya almışken ana muhalefet partisi CHP'nin sessiz ve tepkisiz kalmasının endişe verici bir gelişme olduğunu ve Türk milletinde çok ciddi soru işaretleri yarattığını, bu durumu not ettiğimizi belirtmiştik.

CHP Genel Başkanının gecikmeli olarak yaptığı ve sadece dil konusu ve Belçika örneği üzerinde durduğu açıklamasının bu soru işaretlerini gidermeye yetmeyeceği açıktır.

Ayrıca üzerinde durduğumuz önemli bir konu daha vardır.

Geçtiğimiz günlerde Irak Cumhurbaşkanı bir toplantı için ülkemize gelmiş ve İstanbul'da iç politikamızı yakından ilgilendiren hayati konularda görüş ileri sürmüştür.

Ne var ki Cumhurbaşkanı sıfatını taşısa da, aşiret reisliği karakteri olmuş bu şahsın ülkemizin iç politikasına yönelik sözleri hükümet nezdinde hiçbir karşılık bulmamıştır.

Kendi ülkesi işgalin ve saldırının ortasında, ülkemizde demokrasiyle ilgili görüşler serdetmesi düşündürücü olmuştur.

Bir yabancı, Türkiye'nin iç politikasıyla ilgili görüş ileri sürmesi, yorum yapması ve tavsiyelerde bulunması ayırtmazlık ve densizliktir.

Bizim aşiret reisliğinden kurtulamamış zihniyetlerden alacağımız ve öğreneceğimiz bir şey de yoktur.

Herkes işine bakmalı ve kendi ülkesine odaklanmalıdır.

Türkiye'nin millî ve üniter yapısını tartıştıracak, zedeleyecek ve sarsacak mesajlara, fikirlere Türk milleti bütünüyle karşı koyacak ve muhataplarının kafasına çarpacaktır.

Türkiye'nin cezaevinde yatan bölücü bir mahkûma milletimizin gözünün içine baka baka selam gönderilmesi diklenmektir, tavır koymaktır.

Buna elbette rıza göstermemiz, bu ahlaksızlığa sessiz kalmamız mümkün değildir.

Kendi topraklarını işgal edenlerle sarmaş dolaş olanların, benzer alçalmayı ülkemizde de sürdürmesi gafletten öte kendini bilmezliktir, hayasızlığın daniskasıdır.

Elbette burada, bu düşüklüğe onay veren iktidar partisi öncelikli olarak sorumlu olacaktır.

Bu vebal, Türk milletine yıkım projesiyle darbe üstüne darbe vuran, köklerinden koparmak isteyen, bin yıllık Türklük bilincini bölücülükle eş değer tutan AKP yöneticilerinin omuzlarındadır ve gereği gibi hareket edilmezse milletimiz asla affetmeyecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye'nin millî bünyesine patlamaya hazır bir saatli bomba gibi bırakılan "PKK açılımı" sürecinde Sayın Cumhurbaşkanı'nın "Türkiye'de çok yakında güzel şeyler olacak(!)" sözleriyle öncü ve belirleyici rol oynadığı bilinen bir gerçektir.

Bu süreçte Sayın Cumhurbaşkanı ile Başbakan ve hükümetinin rol paylaştığı izlemine veren gelişmeler yaşandığı da bir vakıadır.

Eğer bugün, iki dilli hayata kanun ve Anayasa tanımadan geçileceği iddia ediliyorsa bunda, Güroymak'a Norşin diyen Sayın Cumhurbaşkanının sorumluluğu çok fazladır.

Bu kapsamda, Başbakan Erdoğan'ın bazı belediyelerde ikinci dilin kullanılmasından rahatsızlık duyması tam bir kara mizah örneğidir.

Gelinen bugünkü noktada Sayın Cumhurbaşkanının 2010 yılının son günlerinde Diyarbakır'a yapacağı ziyaret bu hâliyle önem kazanmıştır.

Devletin başı olan Sayın Cumhurbaşkanının Diyarbakır'da anayasal konumuna ve yeminine uygun olarak bu konularda gereken hassasiyeti göstereceğini beklediğimizi ifade etmek isterim.

Aksi takdirde, kaçınılmaz olarak Sayın Cumhurbaşkanı ve Başbakan arasındaki rol paylaşımının devam ettiği sonucuna varmamıza kimse karşı çıkamayacak, buna da itiraz edilemeyecektir.

Bundan en başta yara alacak da Cumhurbaşkanlığı makamı olacaktır.

Bugünkü hâlde hepimizin üstünde titrememiz gereken husus millî ve üniter devlet yapımızın korunmasıdır ve iki dilli hayata müsaade edilmemesidir.

Anayasa'nın üçüncü maddesinde ifadesini bulan; "Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir. Bayrağı, şekli kanununda belirtilen, beyaz ay yıldızlı al bayraktır. Millî marşı "İstiklal Marşı"dır. Başkenti Ankara'dır." millî kararlarına ve vazgeçilmez ilkelere tam bir sadakatle sahip çıkılmalıdır.

Eğer özerklik talepleri, ayrı bayrak ve dil istekleri şirazesinden çıkarsa, millî ve üniter devlet yapısını muhafaza etmek mümkün olmayacaktır.

İki dilli hayat talebi, siyasi bölücülerin Türk devleti eliyle yeni bir millet yaratması girişimidir ve kesinkes milletimizi ayıracaktır.

Eğer millet parçalanırsa, geriye ne devlet ne de vatan kalacaktır.

Millet olmazsa tam bir karanlık ve yok oluş süreci yaşanacaktır.

Türk milletinin tüm unsurları Türkçenin birleştirici otağında toplanmalıdır.

Türk milleti farklılıkların mayalandığı devasa bir kuluçka değildir.

Millet bir ruhtur, manevi bir prensiptir, kabuldür ve ağırlık merkezi kültürdür.

Biz milletimizi değerlendirirken hem maziye hem de hâle bakarız.

Birisi zengin hatıralar mirasının müşterek sahipliğini, diğeri de gelecekte birlikte yaşama arzusu konusundaki mutabakatı gösterir.

Millet yapılan ya da yapılmaya hazır olunan fedakârlıklara ait duygunun yarattığı büyük bir dayanışmadır.

Birlikte yaşama konserine değerli bir nağme katmak ve büyük senfoniye katkıda bulunmak hepimiz için vazgeçilmez bir görevdir.

Milletimiz sağlam fikirlerden, ateşli yüreklerden müteşekkil büyük bir kudrettir ve sahip olduğu manevi şuurla her zaman ayakta kalacaktır.

Bu manevi şuur, her bir ferdin topluluk yararına kendisinden vazgeçmek suretiyle yaptığı fedakârlıklarla kuvvetini teyit ettiği ölçüde meşrudur ve şüphesiz var olma hakkına sahiptir.

Kahramanlıklarla dolu tarihimiz ve bu tarihî geleceğe taşıma iradesine sahip Türk milleti; sahip olduğumuz en büyük güçtür.

Dün birlikte ağladığımız, birlikte güldüğümüz, birlikte büyük işler başardığımız, ortak şan ve şerefe eriştiğimiz herkesle Türk milleti var olacak ve geleceğe birlikte uzanacaktır.

Öncelikle şunu söylemeliyim ki, Türk milletinin içinden kim farklı bir millet çıkarmanın arayışındaysa ve Türk vatanını taksim etmenin kim peşindeyse, unutmaları ki karşılarında dağ gibi Milliyetçi Hareket Partisi vardır ve bu emellerine asla geçit vermeyecektir.

Türkiye'yi ateşe sürüklemeye, kutlu vatan topraklarını ayırmaya, özerklik adı altında bağımsız dört parçalı bir Kürdistan'ın temellerini atmaya hiç kimsenin gücü yetmeyecektir.

Türk milletinin birliği ve bütünlüğü hibe edilmemiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter yapısı ihale ile alınmamıştır.

Türk vatanı geçici menfaatlerin dönemsel iş birliğiyle elde edilmiş, farklı çıkar sahiplerinin ittifaklarıyla vücut

bulmuş ve zamanı geldiğinde hak sahiplerine pay edilecek mirasyedi hazinesi değildir.

Bu aziz Anadolu coğrafyasının her santimetrekaresinde şehit kanı vardır, kutsal topraklarının altında kefensiz yatan yiğitleri bulunmaktadır.

Bayrağımızın namusuna kirli ellerin uzanmaması için çekilen çilelerin, ödenen bedellerin, gözyaşlarının, acıların aziz hatıraları bizimlidir.

Vurulup tertemiz alnından sere serpe yatanların, bir hilal uğruna batan güneşlerin, cephe de mermisi bitse de "Süngüm var!" diyenlerin kutlu emanetini ayıracak, dağıtacak ve parçalayacak birileri daha anasının karnından doğmamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin içinden yeni bir devleti, Türk milletinin bağrından farklı bir milleti çıkarmak için seferber olanlar ve buna çanak tutanlar karşılarında her zaman vatansever Türkiye sevdalılarını bulacaklardır.

İki dilli, iki bayraklı ve özerk bir yönetimi esas alarak konfederasyon özelemlerini gerçekleştirmeye çalışanlar ve bağımsızlığın duble yollarını şimdiden inşa etmeye yeltenenler Türk milletinin ipek eldiven içindeki çelikten yumruğunu mutlaka yiyeceklerdir.

Hiç kimse rüyaya kapılmasın, yanılıp yenilip hayaller kurmasın.

Bizim ne verilecek bir çakıl taşımız vardır ne de arkamızı dönüp gideceğimiz toprak parçamız vardır.

Ne yüzüstü bırakıp gideceğimiz insanımız ne de yeniden çizilecek sınırimız vardır.

Bu irademize rağmen, Türkiye'yi bölmeyi ve milletimizi parçalamayı düşünenler varsa; bu şer ve fitne mahfillerin hesabını sormak ve yakalarından yapışmak Milliyetçi Hareket Partisinin bir şeref ve siyasi namus meselesi olacaktır.

Ve hadlerini bildirmek için de her daim hazır olacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Dün itibarıyla, iftiharla ve gururla sonsuza kadar hatırlanması gereken bağımsızlık mücadelemizin manevi güç kaynağı olan İstiklal Marşı'mızın yazarı ve vatan şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un vefatının 74. yıl dönümünü andık.

Merhum millî şairimiz, milletimizin en zor anlarında; harekete geçmesi gereken cesaret ve kuvvete, sabır ve metanete kutlu mısralarında hayat vermiş ve Anadolu'yu bir

güneş gibi aydınlatarak ufuktaki muzaffer günlerin yakın olduğunu müjdelemiştir.

Yedi düvelin, esaret prangalarını vatan coğrafyasına takmaya çalıştığı karanlık bir dönemde, milletimizin gür sesi ve ayağa kalkışı istiklale duyduğu sarsılmaz bağlılıkla gerçekleşmiş ve bunun manzum ifadesi de elbette İstiklal Marşı'mızla vücut bulmuştur.

Kurtuluş Mücadelesinin en çetin ve kasvetli bir döneminde, Türk'ün duygu ve azmi mısralarda şekillenmiş ve zaferin âdeta habercisi olmuştur.

Vatan Şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un, milletimizin hislerine tercüman olarak kaleme aldığı İstiklal Marşı'mız; şafaklarda yüzen al sancağımızın, vatanımızda tüten en son ocak olduğu sürece sönmeyeceğini herkese ilam etmiştir.

Ezelden beri hür yaşamış olan Türk milletinin, sonsuza kadar da böyle yaşayacağına duyulan derin inanç, yabancılar tarafından kurulan ve kurgulanan bütün oyunları çok şükür ki bozmuştur.

Bu vesileyle aziz vatan şairimizi rahmet, minnet duygularıyla yâd ediyor, kendisiyle birlikte tüm Millî Mücadele

kahramanlarına, şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Konuşmama son verirken hepinizin yeni yılını ayrı ayrı kutluyor, saygılarımı sunuyorum.

